

અંથ મળવાનાં ઠેકાણા:—

- શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ ચપામણી મુંબાઈ.
 શા. વીરચંદ્રભાઈ કૃષ્ણાજી પુના ઠે. વેતાલપેઠ તથા માણસા.
 છુકસેલર મેઘજી હીરજી પાયધુની મુંબાઈ.
 વહીત મોહનલાલ હીમચંદ પાટરા (ગુજરાત).
 શા. આત્મારામ ખેમચંદ, સાણ્ડ.
 વિઠાપુર જોનમિત્ર મંડલ.
 હા. શા. મોહનલાલ જોશીગભાઈ.

ગુંદલી સંચલ-શીલે સાગ.

પ્રસ્તાવના.

સંવત્ ૧૯૭૫ ની સાતત્ર યોમાત્ર પાદરાના વડીલ મોહન-
લાલ દ્વિપચંદ્ર વગેરે જેનસંજના આગ્રહથી પાદરામાં કરવામાં
આવ્યું. તે પ્રસંગે જાદરાના માસમાં મુળાઈથી માણસાવાગ્ય
આવક થા. વીરચંદ્રભાઈ કૃષ્ણાજી વાંદરા આગ્રહ હતા. તેમણે
ગુંદલીએ સ્થવાની વિરૂપિ કરી તેથી આશિન માસમાં ગુંદલીએ
વધી અને કારતક માસમાં વડીલ મોહનલાલ દ્વિપચંદ્રે ઇષ્ટવચા
વગેરેના પ્રોત્સાહથી જેવ માસમાં બીજે જાગ તૈયાર થઇ ગયે.
બીજા જાગની ગુંદલીઓમાં મુનિયોના ગુણોની ગુંદલીઓ, પવોની
ગુંદલીઓ, પ્રભુ મહાવીર સ્વામિની અનેકાવસ્થની ગુંદલીઓ,
કુણોની ગુંદલીઓ, નવવરની ગુંદલીઓ વગેરેનો સમાવેશ કરવામાં
આવ્યો છે. બીજા જાગની ગુંદલીઓ કેટલીક ઉત્કાર ૩૫ અને
અનેકાવસ્થની અપેક્ષાથી આશિનમાં મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ ૩૫ છે.
મુળાનુસાર દિવે અનેક મુનિયોની, સુરિયોની ગુંદલીઓ સ્થવામાં
આવી છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુની ગુંદલીઓમાં કેટલીક સ્થાને આશિન-
ત્વિક સર્વનથ આદિજી વિદ્યારથી મહાવીર પ્રભુને વિશ્વરૂપે અને
જગતને મહાવીરરૂપે બેઠાની જાવનાનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે
તેમાં સ્થવાનાં સુવમાં જેમ વળે જાતા એક આત્મા છે જેમ સંચલન
જગત વડે ઉદોવવામાં આવ્યું છે, તેમ અવધવ સ્વાચ્છંદક સંચલ-
નવવડે તથા એક વસ્તુમાં સર્વરૂપ વિવચક સત્ અસત્ અસ્તિ-
નાસ્તિ સર્વ વર્ણોને વટવરાની અપેક્ષાએ અને ઉદારજગત વડે
વિદ્યાપિ બીડે બેસી નવસાવિદ્યાપિ વડે લખવામાં આવ્યું છે
તેથી તત્ત્વવર્ણોના પ્રવચ્છમાં જોનાન્તવક લગુ પડે નથી, પરંતુ
તેથી સ્વકારકાંતનો મહત્ત્વમાં, વિદ્યાજગતમાં વૃદ્ધિ થતોય છે.
કારણિ વિદ્યાન જેનસંજ સ્વચ્છ શ્રી મહાવીર પ્રભુ છે, તેથી
તેમનો અસ્તિત્વ એવે તેમનો ગુંદલીઓ વિદેવ પ્રવચ્છમાં સ્વચ્છમાં

આવી છે. જાલિકાઓને, શ્રાવિકાઓને તથા પુરુષોને સગ બંધ બેસતા થઈ પડે એવા પરિચિત ગવાતા સંગોમાં ગુંહલીઓ રચવામાં આવી છે. ગુંહલીઓને ગુણનુસાર દ્વિતી વાંચવામાં આવશે તો તેમાંથી ઘણું અનુભવવા યોગ્ય મળી શકશે. અન્ય ધર્મવાળાઓને પણ ગુંહલીઓમાંથી સમાજોત્તરિ માટે ઘણી ગુંહલીઓ ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે. નેવી દ્વિતી ગુંહલીઓ વાંચવામાં આવશે તેવું ફળ પ્રાપ્ત થશે. જ્યયં ઽ મર્દશાન્તિઃ ૩

સંવત્ ૧૯૭૬ થોડ વદિ ૫ પચમી.

અમદાવાદ, હરેરીવાડો, આંબલીપોળનો
ઉપાશય.

લે. બુદ્ધિસાગરસૂરિ.

ગુંહલીઓની વિષયાનુક્રમણિકા.

અંક

પૃષ્ઠ.

૧ શ્રી રવિસાગરજી મહારાજની ગુંહલી.	૧
૨ શ્રીમદ્ મુખસાગરજી મહારાજની ગુંહલી.	૨
૩ ગુરૂ વ્યાખ્યાન ગુંહલી.	૨
૪ વીર પ્રભુની ગુંહલી.	૩
૫ જૈનકૃતિ ગુંહલી.	૩
૬ ગુરૂકૃતિ ગુંહલી.	૪
૭ એમાસુ કરવા ગુરૂ પધારે તેની ગુંહલી.	૪
૮ એળીની ગુંહલી.	૪
૯ દિવાળીની ગુંહલી.	૬
૧૦ જ્ઞાનપંચમીની ગુંહલી.	૭
૧૧ ગુરૂ ગુંહલી કરતી વખતે ગાવાનું ગીત.	૭
૧૨ વાસસેપ કરતી વખતની ગુંહલી.	૮
૧૩ મહાવીર જન્મ જયંતીની ગુંહલી.	૬
૧૪ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રભાત ગીત.	૬
૧૫ મહાવીર પ્રભુનો છેલ્લો ઘડિનો ઉપદેશ.	૧૦
૧૬ જિન્નાગમ સ્વરૂપ ગુંહલી.	૧૧
૧૭ વ્યસન નિવારક ગુંહલી.	૧૨
૧૮ જળયાત્રા ગીત.	૧૩
૧૯ મહાવીર પ્રભુના આશયની ગુંહલી.	૧૩
૨૦ મહાવીરના ભક્તોની ગુંહલી.	૧૪
૨૧ દેવગુરૂ ભક્તિની ગુંહલી.	૧૫
૨૨ અધ્યાત્મવીરાનુભવ ગુંહલી.	૧૬
૨૩ સ્વસુધારવા ગુરૂવિદ્યુતિ ગુંહલી.	૧૭

૨૪ શ્રી આત્માસમજી મહારાજની ગુંદલી.	૧૬
૨૫ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની ગુંદલી.	૧૬
૨૬ દુષ્ટ હાનિકારક રીવાજોનો નિરોધ ગુંદલી.	૨૦
૨૭ આવિકાબોધ ગુંદલી.	૨૧
૨૮ વિશ્વવ્યાપક જ્ઞેનધર્મની ગુંદલી.	૨૨
૨૯ પંચમીની ગુંદલી.	૨૩
૩૦ વીર પ્રભુનો ઉપદેશ ગુંદલી.	૨૩
૩૧ ગૃહાત્મગુરુની ગુંદલી.	૨૩
૩૨ પ્રાન એકાદશીની ગુંદલી.	૨૪
૩૩ ચૈત્રની ગુંદલી.	૨૪
૩૪ પ્રેમાસાની ગુંદલી.	૨૫
૩૫ અષ્ટમીની ગુંદલી.	૨૬
૩૬ શ્રી હીરવિજયસૂરિની ગુંદલી.	૨૬
૩૭ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની ગુંદલી.	૨૭
૩૮ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રની ગુંદલી.	૨૭
૩૯ શ્રી હરિભદ્રસૂરિની ગુંદલી.	૨૮
૪૦ શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામિની ગુંદલી.	૨૯
૪૧ બ્રહ્મચર્યની ગુંદલી.	૨૯
૪૨ સુધારાની ગુંદલી.	૩૦
૪૩ મહાવીર હૃદયમાં વસ્યાની ગુંદલી.	૩૧
૪૪ મહાવીર ભાત્યાથી પ્રગટતા ગુણો.	૩૨
૪૫ સેવાની ગુંદલી.	૩૩
૪૬ મહાવીર પ્રભુનાં વચનામૃતોની ગુંદલી.	૩૪
૪૭ યશોદાની વીરપ્રભુને વિનંતિ.	૩૫
૪૮ ગુરૂ વિહાર ગુંદલી.	૩૮
૪૯ શ્રી પ્રાહ્લવજી મહારાજની ગુંદલી.	૪૦
૫૦ શ્રી વિજય લક્ષ્મી સૂરિની ગુંદલી.	૪૧
૫૧ શ્રી અભયદેવ સૂરિની ગુંદલી.	૪૧

૫૨ શ્રીમદ્ જ્ઞાનદેવનંદીની ગુંદલી.	૪૨
૫૩ શ્રી વિનય સૂરિની ગુંદલી.	૪૨
૫૪ મંગલોત્તર ગુંદલી.	૪૩
૫૫ શ્રીમદ્ મણિવિજયનંદીની ગુંદલી.	૪૩
૫૬ શ્રી વીર દેશનાની ગુંદલી.	૪૪
૫૭ મહાવીર પ્રભુનો ઉપદેશ.	૪૪
૫૮ મહાવીર પ્રભુ ઉપદેશ.	૪૬
૫૯ સત્યપ્રેમ.	૪૮
૬૦ ઘરમાં સ્વયં.	૪૬
૬૧ મહાવીર પ્રભુના પાંચ વધાવા.	૫૦
૬૨ કિલચિણની ગુંદલી.	૫૩.
૬૩ જૈનોને ઉપદેશ.	૫૫
૬૮ સદ્ગુણો શિખને ઉપદેશ.	૫૭
૬૬ સદ્ગુણો પુત્રોને ઉપદેશ.	૫૬
૭૦ જૈન લક્ષણ.	૬૧.
૭૧ પતિવ્રતાના ગુણોની ગુંદલી.	૬૨
૭૨ મહાવીર પ્રભુનો યથોદ્યને ઉપદેશ.	૬૪
૭૩ દીક્ષા વખતે નિર્જિવધનનો વીર પ્રભુને સંબોધ.	૬૫
૭૪ યથોદ્યની મહાવીર પ્રતિ વિદ્યાપ્તિ.	૬૭
૭૫ શ્રી વીરનો ચંડોશિકને ઉપદેશ.	૬૬
૭૬ શ્રી મહાવીરનાં યથોદ્ય દેવી સાથે જાણ.	૭૦
૭૭ શ્રી મહાવીરે માતા પિતાને આપેલો ઉપદેશ.	૭૧
૭૮ પ્રભુ મહાવીરનો ગૃહવાસ.	૭૩
૭૯ સાધુ દીક્ષાની ગુંદલી.	૭૪
૮૦ મહાવીર પ્રભુનો આશય.	૭૫
૮૧ શ્રી મહાવીર ભક્ત લક્ષણ.	૭૭
૮૨ મહાવીર પ્રભુનું સંગમ્ય.	૭૮
૮૩ શ્રી મહાવીર પ્રભુની લક્ષિતશાવના.	૮૦

૮૪ માતા પિતાના મરણથી ચોક્કસ નંદિવર્ધનને વીરપ્રભુએ આપેલ ઉપદેશ.	૮૧
૮૫ શ્રી વીરપ્રભુને ઘરમાં રહેવા નંદિવર્ધનનો આમંત્ર.	૮૨
૮૬ વીર પ્રભુની ગૃહસ્થ દયા.	૮૪
૮૭ શ્રી યશોદા દેવીની ગૃહસ્થ દયા.	૮૫
૮૮ વીર પ્રભુની નંદિવર્ધનને શિષ્યામણુ.	૮૭
૮૯ વીર પ્રભુની દીક્ષા વખતે યશોદાએ ગાયેલી ગુંહલી.	૮૮
૯૦ વીર પ્રભુના કાનેમાં ગોવાળે ખીલા ઠોક્યાં તે સમયની શુદ્ધાત્મ દયા.	૯૦
૯૧ યશોદાની મહાવીર પ્રભુને ઘેર પધારવા વિનંતિ.	૯૧
૯૨ દેવી યશોદાની વીર પ્રભુને વિનંતિ.	૯૧
૯૩ શ્રી મહાવીર પ્રભુનું નિશાળમાં ગમન.	૯૨
૯૪ મહાવીર પ્રભુની પુત્રીએ તેમના દીક્ષા પ્રસંગે કહેલા ઉદ્ગાર.	૯૩
૯૫ શ્રી વીર કુમારનું હાલરહું.	૯૫
૯૬ શ્રી મહાવીર પ્રભુની ગરબી ગુંહલી.	૯૭
૯૭ જૈનધર્મની ગુંહલી.	૯૮
૯૮ મહાવીર પ્રભુની ગુંહલી.	૧૦૦
૯૯ પતિવ્રતા સ્ત્રીનાં લક્ષણ ગરબી.	૧૦૧
૧૦૦ પ્રભુ મહાવીરની ગુંહલી.	૧૦૨
૧૦૧ પતિગુણની ગરબી.	૧૦૩
૧૦૨ મહાવીર પ્રભુ પર પ્રેમ. ગુંહલી.	૧૦૫
૧૦૩ મહાવીર પ્રભુની ગરબી ગુંહલી.	૧૦૬
૧૦૪ જૈનોના ગુણોની ગુંહલી.	૧૦૭
૧૦૫ શ્રી અરિહંતની ગુંહલી.	૧૦૮
૧૦૬ સિદ્ધપદની ગુંહલી.	૧૦૯
૧૦૭ આચાર્યપદની ગુંહલી.	૧૧૦
૧૦૮ ઉપાધ્યાય પદની ગુંહલી.	૧૧૦
૧૦૯ સાધુપદની ગુંહલી.	૧૧૧

૧૧૦ દયેનપદની ગુંદણી.	૧૧૨
૧૧૧ જ્ઞાનપદની ગુંદણી.	૧૧૨
૧૧૨ ચારિત્ર પદની ગુંદણી.	૧૧૨
૧૧૩ લપપદની ગુંદણી.	૧૧૩
૧૧૪ શ્રી મહાવીર જન્મ જયંતી.	૧૧૪
૧૧૫ શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પારણું હાટરડું.	૧૧૬

ગુંહલી સંગ્રહ બીજો ભાગ.

અશુદ્ધિશુદ્ધિ પત્ર.

અશુદ્ધિ.		શુદ્ધિ.
૪	શીષ	શીષ
૬ લીટી ૧૮	પ્રકાશિમા.	પ્રકાશિયાં.
૧૧—૧૪	પૂરણ.	પૂરણ.
૨૩—૮	ગવ.	ગર્વ.
૫૮—૧૬	કુલવટ.	કુલવટ.
૮૨—૨૨	કામ.	કાયા.
૬૩—૧૬	આપુ.	આપુ.

ધોળનિષ્ઠ મુનિ મહારાજ થી હુદ્દિસાગરસૂરિજી વિરચિત;

ગહુલ્લી સંગ્રહ.

બીજો ભાગ.

(૧)

શીમદ્દ રવિસાગરજી મહારાજની ગહુલ્લી

અવિ તમે પદો દે મૂરીધર અમ્હરાય. એ રાગ.

અવિજન જાઓ દે, રવિસાગર ગુરુરાય,
રવિપેરે મહિમા દે નિશાહિન પ્રભુમો પદ્ય.

સાગર પેઠે ગુણગણ રચિયા, મુનિગણમાં ફેરવિયા,
ચંદ્રપેરે શીવહતા ચરિયા, અમ્હકોઠે ઉદ્ધરિયા. અવિજન ૧

ઐવમ છુપેઠે ગુણવંતા, સમવાવંતે ભઈંતા,
અદોષ વચની ઉપદમવંતા, ચેરુપેઠે મહંતા. અવિજન ૨

અનુભવજ્ઞાની નિરભિમાની, મમતા રહી ન કર્યાની,
અમૃત સરખી મીઠીવાણી, જ્ઞાન અભય દુણ્ડાનો. અવિજન ૩

સર્વ ફે.મમાં લે વખડુલ, અનિશ્ચયવંતે કુલપ,
હુદ્દિસાગર સારુરે વંદુ, પદેલાં દયાં ન પાવ. અવિજન ૪

(૨)

(૨)

શ્રીમદ્ મુખસાગરજી મહારાજની ગદ્ય'લી.

ભવિ તમે વદો દે. એ રાગ.

ગુરુ મુખ સાગર દે, આતમ મુખન્ય દરિયા,
 શમદમવંતા દે, સમતા ગુણથી ભરિયા.
 વૈવાલચ્ચી પર ઉપકારી, સરજ સ્વભાવી સનૂરા,
 પંચ મહામત ધારી પૂરા, સેવાકરણમાં શૂરા. ગુરુ.
 ધર્મક્રિયા કરવામાં જેની, આવે નહીં કોઈ તોલે;
 વર્તમાન મુનિમણ ગુણરાગી, ખરા હૃદયથી બોલે. ગુરુ.
 ગુરુસેવામાં જીવન ગાળ્યું, કર્મબીજને બાળ્યું;
 ભુલિસાગર ઘટ મુખ જાળ્યું, જિનશાસન અજવાળ્યું. ગુરુ.

(૩)

ગુરુઆખ્યાન ગદ્ય'લી.

ભૂલ્યા મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો. એ રાગ.

ગુરુજી વખાણ કરે બહે, મુજનાં હૃદયં અધાર;
 મીઠું પ્રમુજીએ બાપિયો, જેનધર્મ ઉમાર. ગુરુજી.
 જેનધર્મ જન ભાવે, તેને મહુ જન હુઃખ;
 જેનધર્મ ધરી જીવતા, મળતા આશ્વન મુખ. ગુરુજી.
 કેવલ ગુરુધર્મ નાથ છે, મરે તલ વિશ્વામ;
 મિથ્યા વડેમ લડુ વારનાં, પામે સમકિતકમ. ગુરુજી.
 પૂ. દેવ તે પૂજે, ગુરુવચન પ્રમાણ,
 પૂ. ૧૬ જ ક.તન., ભટકે ચેતની ખાણ. ગુરુજી.
 અરિહન મહાવીર નાથ છે, બીજું આશ્વપેશ;
 ભુલિસાગર વીરનું, દેએ મનુજ વિમલ. ગુરુજી.

(૩)

(૪)

શ્રી વીરપ્રભુની ગદુલી

છ રે પદેસો વધાયો મહાવીરગણે, એ રાન.

- છરે બહાલા લાગે મહાવીર પ્રભુ, સદુદેવના દેવ મદાન,
હાટોહાટ હૃદયમાંદિ બ્યાપિયા, અરિહંત વિનુ સતવાન. છરે. ૧
- પ્રાદુ' સત્ય મહાવીર દેવ છે, ત્રિયલ્લ.યુગ જગજયકાર;
જેનપર્મ ખરો ઉડારિયે, તેજ દેશના મત્ય ઉદાર. છરે. ૨
- મહાવીર પ્રભુ નામ જાપથી, તમે કમં સકલ નિર્ધન;
શિક્ષાલભાં મહાવીર જોય છે, સદુ લવના તારણદાર. છરે. ૩
- જેનપર્મ સમો નહીં પર્મ છે, સદુ સેવો નર અને નાર.
જેવી આપે છે શુર દેશના, સુગતોં હોય હર્ષ અપાર. છરે. ૪
- મહાવીરપ્રભુ જિનદેવ છે, જેનપર્મ સદા આપાર;
જુલિસાગર શુરેણી દેશના, મુણી પ્રમો મંગલમાલ. છરે. ૫

(૫)

જૈન લક્ષણ ગદુલી.

સિદ્ધ જગત્ સિરે સાબગા. એ રાન.

- સાચા જૈન તે જાણીએ, મહાવીર દેવના દાસ,
જેના રિતમાં ન ધીનપણું, જૈનવ્રમ વિદાસ. સ.ચા. ૧
- છરે પ્રાદુ વિદારને, દુગ પ્રખરને કાવ;
કરના નહીં જે ક.કાપણું, ધરના લાડુણ દાવ. સ.ચા. ૨
- જેન પર્મ અ.ર.જના, તન મન મનદરી આસ;
વીર પ્રભુની રે વડેમાં, કાચે છે વિદાસ. સ.ચા. ૩
- પર્મમાં જેલ લવના, સચી સત્યના જેલ;
દેરી કરી ન જે કરે, પડે ઉપદારે દેલ. સ.ચા. ૪
- સદાચ રે જે પરાપરે, કરના કુપરે દવ;
પ્રભુ પડે વધુ પમને, રિતિ જોને ન જવ. સ.ચા. ૫

જેનધર્મની સદૃશ્ય, જેના મન હોડોહોડ;	
હુણુ છુતે જ્ય જે કરે, બોધુ પાળે પ્રમાણ.	સાચા. ૬
જડ વસ્તુના ન હોબિયા, રાગી જૈનોના જેહ;	
મહાવીર મહાવીર મન બજે, સાચા ગુણગણ ગેહ.	સાચા. ૭
વીર બને શુભકાજમા, આપે તન મન બોગ;	
આતમ પેઠે સહુ જીવને, માને ધર્મનો યોગ,	૮
આત્માદારક જે બની, કરતા વિશ્વ ઉદાર;	
બુદ્ધિસાગર સમુદ્ર, અહા ભક્તિ ઉદાર.	સાચા. ૯

(૧)

ગુરુગુણ ગહુંલી.

સ્વપતિ રામ હૃદયમાં રહેજે રે. એ રાગ.

ગુરુ મહારા જ્ઞાનદર્શન હરિચારે, સંસાર સમુદ્રને તરિયા.	ગુરુ.
ગુરુ બાનુ સમા છે પ્રતાપી રે, ગુરુ આકાશ પેઠે છે વ્યાપી રે;	
મત્સ્યસ્તરમાં શીખ જવાળી,	ગુરુ. ૧
અમૃત સમ મધુરી વાણી રે, સાંભળી ભુજ્યા બહુ પ્રાણી રે;	
ખૂબ કરતા ધર્મ કમાણી,	ગુરુ. ૨
સાગર પેઠે ગંભીર છાળે રે, કદિ મૂકે ન નિજ ગુણ આજોરે;	
પાળેા મુનિગુણ રીત રીવાળે,	ગુરુ. ૩
ઉપસર્ગ પરિહાર સહેતારે, મહાવીરનું શાસન વહેતા રે,	
આત્મભાવમાં નિરાદિન રહેતા	ગુરુ. ૪
ગામોગામ નગરપૂર ફરતા રે, મોટા મુનિવરને અનુસરતા રે;	
રાગદ્વેષ દૂર પરિહરતા,	ગુરુ. ૫
આગમ ગ્રન્થો ઉપદેશો રે, જેથી જાય જીવોના કલેશો રે;	
બુદ્ધિસાગર શિવ સદેશો,	ગુરુ. ૬

(૭)

(૧૦)

જ્ઞાનપંચમીની મહુળી.

ધન્યાધી.

જ્ઞાન પંચમી જયકાર, કરો તપ પંચમીનું નર નાર.
 જ્ઞાન પંચમી આરાધનાં દે, પ્રગટે જ્ઞાન અનન્ત;
 જ્ઞાન સકલ ગુણ સેવક છે દે, ભાષે વીર ભક્ત. ૪૨
 ગુણ મંજરી વરદત્ત પરે દે, તપ આરાધિ જોડ;
 સાત્યવરણ નિવારીને દે, બનતો જ્ઞાની તોડ. ૪૩
 ભણીએ જ્ઞાન ભણુવીએ દે, કરીએ તન ધન સ્ત્રાવ;
 જ્ઞાન સર્વત્ર દેહાવીએ દે, પાન આદિ ઉપાય. ૪૪
 જ્ઞાની જ્ઞાન અધ્યાત્મ દે, કરીએ નહીં ધરી પ્રેમ;
 જ્ઞાન યોગી બનો વિદ્યાર્થી દે, અનીચ્છા તપ નેમ. ૪૫
 શીરમધુના શાસને દે, જ્ઞાન તથા અધાર;
 શુદ્ધિસાગર સમુદ્ર દે, સેવી લોકો બેઠા સાર. ૪૬

(૧૧)

ગુરુ મહુલ્લી કરતી વખતે ગાવાનું ગીત.

બેની રવિસાગર ગુરુ વંદીએ. એ રાગ.

ગાવો સખિયો ગુરુ ગુણ ગુંદલી,
 જેની અમૃતરૂપી પાણી દે;
 જેનાં હેતુન રવિપરે અગ્રજે,
 મહા તપસી ગુરુની ખાણી દે માવો. ૧
 જેનું અશાયથી દિલ મેટકું,
 અંદર પેરે ગુમકું અગ્રજે દે;
 જમ મેટકું ન મનસમ કો દિલે,
 તપ તેજે દેહડી અગ્રજે દે. માવો. ૨

જેવી ભાવના જેહની, સિદ્ધિ તેહવી થાય;	
નંવભવમાં જન શિવ લહે, કર્મ અનંત ખપાય.	ઓળી. ૫
ઓળી તપ સમ તપ નહીં, મંત્રવિષે નવકાર,	
સહાય કરે દેવદેવીઓ, યાત્રી અણધારી બહાર.	ઓળી. ૬
રોગ દળે બહુ ભાતના, પદપદ મંગલ થાય;	
પુત્ર મળે મનમાનતા, ઈચ્છિત મેળા મુકાય.	ઓળી. ૭
કર્મ નિકાશિત બાધિયા, તે પછુ વિજયીરે ભાય;	
આ ભવમાં તપ ફળ મળે, શ્રદ્ધા જળ મહિભાય.	ઓળી. ૮
ઓળી તપને આરાધનાં, મુખિયાં નર અને નાર,	
બુદ્ધિસાગર સફળુફ, આશીર્વાદી નિરધાર.	ઓળી ૯

દિવાળીની મહુળી.

મારો મુનુખ સતુખ સાદ્ય નાંદવા. એ રાગ.

ફૂટી દિવાલી મહાવીર તળી, આખા ભારત દેશ મજાર;	
મહાવીર નામનણા અપથી, કે દિ ગુણ ફલ લહે નરનાર.	આળે. ૧
હેસા તીર્થ કર મહાવીર પ્રભુ, દેહ ઇત્રી થયા વિમુસિદ્ધ;	
આલે શાસન સંપ્રતિ તેમનું, જેનું નાંમ છે વિશ્વપ્રસિદ્ધ.	આળે. ૨
મંમે ભારત દેશ ઉજાળીયા, કીધો ઉત્તમ સ્વર્ગ સમાન;	
સત્ય તત્ત્વ જનનુય. પ્રગાસિયા, બાપે ભાવે વીર ભમવાન.	આળે. ૩
મહાવીર અન્નિ શ્રવણ મરી, નિજ આત્મ પાવન થાય;	
નરુ નરુએ ગુરુતમ લી, કીજ તપ જપને સ્વાધ્યાય.	આળે. ૪
વીર પદ્મ પીઠ સમા બને, એવે મહાવીરને ઉપદેશ;	
બુદ્ધિસાગર મનનદિ ધરીને, વનો નર નારી દુમ્મશ.	આળે. ૫

(૭)

(૧૦)

જ્ઞાનપંચમીની ગહુ'લી

ધન્યામી.

જ્ઞાન પંચમી જન્મકાર, કરો તપ પંચમીનું
જ્ઞાન પંચમી આનંદના દે, પ્રગટે જ્ઞાન અ
જ્ઞાન સકલ ગુણ સંપદ છે દે, શ્રાપે વીર બા
ગુણ મંજરી વરદત્ત પદે દે, તપ આશયે
જ્ઞાનાવરણ નિવારીને દે, ખનનો જ્ઞાની તેજ
જલ્લાએ જ્ઞાન ભણ વીએ દે, કરીએ તપ મ
જ્ઞાન તપ ૪ ફેરવીએ દે, પાન આદિ ઉપ
જ્ઞાની જ્ઞાન આશાતપ દે, કરીએ નહીં પ
જ્ઞાન થેડી બને વિદ્યમાં દે, અનીન્દ્યા તપ
વૈદ્યપ્રભુના જ્ઞાનને દે, જ્ઞાન તથા આધાર
બુદ્ધિસગર સાગર દે, લેવા લહો એક સા

૧૧

ગુરુ ગહુ'લી કરતી વખતે ગાવા

અની રવિસાગર ગુરુ વંદીએ. ૩

આપે સખિયો ગુરુ ગુણ ગુંહણી,
જેની અમુનરૂપી વ.દી દે,
જેન. છે. જન રવિપદે પ્રગટને.
મહા તપસા ગુણની ખાદી દે
જેનું આશયથી દિલ મે.ટકું,
અર પેટે ગુણકું અગટે દે;

(૭)

(૧૦)

જ્ઞાનપંચમીની ગહુળી.

ધન્યામી.

- જ્ઞાન પંચમી જ્યેષ્ઠકાર, કરો તપ પંચમીનું નર નાર.
જ્ઞાન પંચમી આરાધતાં દે, પ્રગટે જ્ઞાન અનન્ત;
જ્ઞાન સકલ શુભ એક છે દે, બાળે વીર ભક્ત- ૧
શુભ મંજરી વરદત્ત પરે દે, તપ આરાધે ભેદ;
જ્ઞાનાવરણ નિવારીને દે, બનતો જ્ઞાની તેહ. ૨
ભણીએ જ્ઞાન ભણીએ દે, કરીએ તન ધન શ્રદ્ધા;
જ્ઞાન સર્વત્ર દેહાવીએ દે, યજ્ઞ આદિ ઉપદેશ. ૩
જ્ઞાની જ્ઞાન આશાવન્ત દે, કરીએ નહીં ધરી પ્રેમ;
જ્ઞાન યેગી બનેા વિશ્વમાં દે; જ્ઞાનીન્ધ: તપ નેમ. ૪
વીરપ્રભુના શાસને દે, જ્ઞાન તલ્લો આધાર;
ભુલિલ્લગર સ્વપુરુ દે, સેવી લહો એહ સાર. ૫

(૧૧)

ગુરુ ગહુળી કરતી વખતે ગાવાનું ગીત.

બેની રવિસાગર ગુરુ વંદીએ. એ રાગ.

- મારો સખિયો ગુરુ શુભ ગ્રંથથી,
જેની અમૃતરૂપી વાણી દે;
જેનાં હો. યન રવિપરે અનુભવે,
મહા તપસી ગુણની ખાણી દે ૧
જેનું અગાધથી દિલ મેહકું,
સદ્દ પેઠે મુખકું અનકે દે;
જય મોદું ન મનસુય દો દિને,
તપ તેજે રેહી અનકે દે. ૨

જેના મનમાં વિવેચ વિષ નહિ રહ્યું,

પ્રજ્ઞ તેજસ્વી મહા યોગી રે;

સર્વ લીધે સ્વરૂપી જે એ = દ્યા,

ફક્ત પ્રરબ્ધ કર્મના લોગી રે,

ગાયો. ૩

ગુરુ જીવતા અમર વેલગી,

જેહ આત્મજીવનથી જીવાડે રે,

વાયુ પેઠે જીવન પ્રાણ શોધતા,

સમતા રૂપ જલને પીવાડે રે.

ગાયો. ૪

અનીમ્બા તપ અગ્નિ હૃદય જળે,

પૃથ્વીપરે સહુ સ્વર્ગનારા રે;

કર્મ યોગી અકમ મેરુ સારીખા,

આતુ પેઠે જીવન દેનારા રે;

ગાયો. ૫

શોભ સુગાર ગુણ ગણના સજી,

સખિયો શુભ ગુરુને વધાવો રે;

બુદ્ધિસાગર સદગુરુ તાલીને,

મુલ્કી બ્યાખ્યાન લ્યા ગુણ લ્હાવો રે.

ગાયો. ૬

આવકોને આવિકાઓને તથા સાધુઓને વાસશેષ

કરતી વખતે માવાની ગહુંડી.

યથા ભક્તોરે ત્રિજીવન સે ૧, ગુરુજીન બેઠગીએ,

કરે કરે રે ગુરુ નામજેષ, ગુરુન સ્વર નેઃ ઘડીએ.

વાસજેષ ઇન્દ્રે દિયો રે, તા હુલ લક્ષ્મીએ આપ્યો રે.

સુરિમંત્ર મૈત્રમ દિયો રે, ગુરુએ હ.થ સિર ઘડ્યા.

ગુરુ. ૧

આપીશો ગુરુજી દિયો રે, મંત્રદમ લઃ ઘડ્યો રે;

જાવણતર સહેજે તરો રે, ધર્મ કમળી કમાવો.

ગુરુ. ૨

(૬)

ઠેવલ જાનથી જગદ્ગોદે, પરમ મહોદય પામોદે:
આવમ લક્ષ્મી અવિચલ પામો, પૂર્ણ પ્રતિષ્ઠા વામો. ગુરુ. ૩
સર્વ શક્તિ વાસસ્થેષમાંદે, સંકલ્પે સિધર યામોદે.
બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુ માયે, વાસે શક્તિ વિલગ્ધાપી. ગુરુ. ૪

(૧૩)

ધૈર્ય સુદિ તેરસ મહાવીર રવામીની જન્મ
જયંતીની ગાડુંડી.

આવો આવો યશોદાના રાગ. એ રાગ.

ત્રિશક્તાના નંદન વીર, જન જયકરી દે;
જન્મ્યા જગનો ઉદાર, હરવા ભારી દે. ત્રિ ૧
ભારતનાં પ્રગટયાં ભાગ્ય, પાપ પલાયાં દે;
પ્રગટયો જનમાં ઉદોત, મુખમાં છાયાં દે. ત્રિ. ૨
દેવ દેવીને આનન્દ, સ્વર્ગે છાયો દે;
ધન્દોએ હરિ અભિચેક, મહાવીર માયો દે. ત્રિશક્તા. ૩
મહાવીરમય સદ્ગુ વિન્ધ, બોધે કરવા દે;
અવતરિયા ત્રિબુવનદેવ, કામય હરવા દે. ત્રિશક્તા. ૪
આનન્દ તો અંગ ન માય, આજે પ્રેમે દે;
બુદ્ધિસાગર મહાવીર, પ્રભુની રહેશે દે. ત્રિશક્તા. ૫

(૧૦)

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવે પ્રજ્ઞાનમાં ગાવાનું ગીત.

આવે આવે પ્રતિષ્ઠા શેઠ નવાનું જલ સાવે છે. એ રાગ.

પ્રગટયું સોનાવર્ણી પ્રસન્ન, પ્રમુખ મહોત્સવે;
દેવલોકમાં દેવો હરખે કે, પ્રમુ ગુણ ઉગરે. ૧
૨

જિનરાજ પ્રભુ દરબારમાં, નવચકુને નોતરૂ દીધ;	પ્રભુ.	.
દશ દિદ્ પાલ પ્રેમથી નોનયો, દેવ દેવીઓ યોગિયો સિદ્ધ.	પ્રભુ.	૨
ઘેર ઘેર કુંકુમનાં છાંટણાં, રૂઝ યાચિયા દારની સાખ;	પ્રભુ.	
શાંતિઆત્ર લણુને આવકો, આવે ગીત મીડી જેવી દ્રાખ.	પ્રભુ.	૩
આરતી યશી ભાનુ ઉતારતા, બહાલા જિનવર દેવની નિત્ય.	પ્રભુ.	
કરે મંગલ દીવો ગોરીઓ, કરે હુણુ ઉતારણ રીત.	પ્રભુ.	૪
દ્રમ્યભાવથી મંગલ પ્રગટિયાં, નગ્નારીઆનન્દ અપાર;	પ્રભુ.	
બુદ્ધિસાગર મહાવીર શાસને, જેન સંઘનો હો જ્યકાર.	પ્રભુ.	૫

મહાવીર પ્રભુનો છેલ્લી ઘડીનો ઉપદેશ.

ગગાનદ તપાવનમાં રે. એ રાગ.

મહાવીર પ્રભુજી રે, જીવન છેલ્લીવારે.	
પાવાપુરી નગરમાં રે, જાગે ને ના.	
મારી પાછા ન જાએ રે, પ્રમાદી ન હો ધર્યો.	
મન જીતે ને જીતે રે, જનનમાલિ કહેવાર્યો.	મહાવીર. ૧

ના ૧.

આનકિત વનુ કન ને, કનને નવધિગ.	
સર્વ શકિતયો ખીજી ન જાએ ને ના.	
માહો માહો જેને રે, હા ના મળી ગુરુ ગાએ;	
જેનને જિનજેવરે, વળી લેવા નહાએ.	મહાવીર. ૨
જેના મનમાં ન વચો, કનને મરે અપ,	
લેવાથી બેઠ જ કરે, બધેજો મહાપાય;	
એવું જાણીને જાએ, પરસ્પર દિલમાંડી,	
મુજને જ નિદાગીરે, પ્રવર્તો મિલજાંડી.	મહાવીર. ૩

વેપ ક્રિયાદિક લેદયી, મલો ન લેને ભિન્ન,
અધ્યાત્મ મહાવીરમય, જેને સર્વ અભિતા.
સહુ લેનેની સેવા રે, કરી જગ મુજ પેડે;
દોષ દષ્ટિ નિવારી રે, કરી ન જરા વેડે.

મહાવીર. ૪

મુજ સમરે સહુ લોકમાં, જનપણ પ્રમટાય.
પ્રાંતે પન્ન નમ બની, જ્યેત્રે જ્યેત્રે છુડાય.
મારી પાછગ સપી રે, સકલ સંધ ચડતી કરે;
બુદ્ધિસાગર ભોષે રે, પ્રભુ શિખ ચિત્ત ધરે.

જુહાવીર. ૫

(. .)

જિનાગમે શ્રવણ કરવાની મહુદ્દી.

ભવિષ્યન મુજ્જેરે એ ભગવતી મયની વાણી એ રાગ.

- ભવિષ્યન મુજ્જેરે, મહાવીર પ્રભુની વાણી;
હૃદયમાં ધગ્ગેરે, પરમરથ દિક્ષ અ.લી. ભવિષ્યન
- નયસગી નિરોપ પ્રમાણે, સાપેક્ષ એ સમ.લી.
- ઉત્સર્ગ અપવાદે ધૂણુ, અનેકાન્ત ઠરાણી. ભવિષ્યન. ૧
- અમે ઉપાંગ પધન્યા છેદને, મૂલસૂત્રે જ ગુણાલી;
જૈનધર્મ ઉપદેશો સાચો, પ્રકરણ મન્ય સમાની. ભવિષ્યન. ૨
- રામ દ્રેષ રહિત મહાવીર જિન, રાચા કેવલ જ્ઞાની,
આગમની તે માટે રહ્યા, કરતાં મજે શિવરાણી. ભવિષ્યન. ૩
- મહાવીર ભવિષ્ય તત્ત્વ હૃદયમાં, શંકા ટાળી ધરીએ;
પ્રાણવટે પણ ધર્મ ન તજવો, નિશ્ચય એવો કરીએ. ભવિષ્યન. ૪
- કાલ અનાદિ જૈનધર્મ છે, આવે ન દો તસ તોડે;
જૈનધર્મ સેવનથી મુક્તિ, સર્વ જિનેશ્વર ભોલે. ભવિ. ૫
- સર્વ વેદને પરમવેદ છે, મહાવીર પ્રભુની વાણી;
સુરમુંબાળી આગમ સાંસજગમાં, સમકિત હે ભવિષ્ય. ભવિ. ૬

આગમમાની ગુરૂની ભક્તિ, કમીએ ધર્મ કમાણી;	
આગમભક્તિ કલિયુગ મોટી, મુક્તિપુરીની નિશાની. ભવિ.	૭
આતમ તે ચરમાતમ પોતે, થાવે શદ્ધા કરાણી;	
બુદ્ધિનાવર આતમ રચાવે, મન ગદુગુણ ખાણી. ભવિ.	૮

વ્યસન નવારક મહુડી.

ભવિ નામ ગુનગ્રંથે ભગવતીમયની વાળી. એ રાગ.

બીર ઉપદેશે રે, ભવિજન આતમ નિવાથ;	
માનવતવ મળીયો રે, દુર્મનિગ્રી કેમ હારો,	
પદ્મસરી વ્યભિચાર પાપથી; રોગ ચોક દુ બ રિયા,	
પદ નારીનો સાંગ કરીને કોઈ નહીં ઉગરિયા. બીર.	૧
રવજી રમડે, ગાંધો રજુમાં, મજબ ધર્મ મદુ હાથો;	
જુદ્ધિમગી મુળા સદનીના નાચ વોડે બાજુવાંધો. બીર.	૨
હાડે સૂમ નહીં દુન જાતનમા, ધર્મ શરીર નિનાયો;	
હાડેકિયાનું મન નહીં વચુમા, નેડે ન સદાનુદિ પાને. બીર.	૩
પેગલા મંતવનના જે રહિયા, રાગને તે રક્ષયિયા,	
ધેનન નુની વ્યભક્તિ નેજા, કરી નમાન તે પડિયા. બીર.	૪
કેવલ ભાવાના રિપાનું, પેગલા કંઈ જાકરિયા;	
ચાગમ. પદ્ય જેને તે પાડનાર, ભક્તગન ભજન શરૂ. બીર.	૫
ભેડી કહે તે પાડી પૂરે, કાન નહીં ભેડ કહે.	
કંઈકા કુદરત જે રચે, દુરંદેહ દુરંદેહ પાને. બીર.	૬
જાનવું નહીં કંઈકા, ૧૧ રેખ નહીં મિંદુ;	
કિંકરૂને ખાઈકે કિંકરૂ, પાને દુનનત લિનુ. બીર.	૭
કેરી વચુ મોડે ને ન હો, અર્થુ વ્યવસ્થા દુર્મગી;	
કેરી રાગના પાડા, કાળે ન મળે મુખી. બીર.	૮

(૧૩)

જુગરો રમવાનું છેડે, ત્યાગે થાય તે મોટા;
જુદિસાગર ચિદ્વાપાણે, નામે દુઃખના ગોટા.

વી. ૬

(૧૮)

જલ યાત્રા મીન,

આવે આવે માતીશા રીઝ એ રામ.

- આવે દેવને દેવીઓ સર્વ, ઉત્સવપર આવે છે;
જલ યાત્રા ઉત્સવ મંમલ, સહુજન ગણે છે. આવે. ૧
- જલદેવને નોનરું દેઇ, લપાં કુંબ પાણીએ;
મોકું સ્નાન લઘુલઘુદેલ, મંત્રમય વાણીએ. આવે. ૨
- વાળાં વામિયાં છત્રીશ જાનનાં, યથા નોનલ પડપમ ઘોર; ઉત્સવ.
જલ કુબલરી શુભનરીઓ. આવે મીન ને કરતી યોર. ઉત્સવ. ૩
- મહાવીર પ્રભુ જય ભોક્તાં, તથા યાત્રે તકલ ધરીયોમ. ઉત્સવ.
નિનશાસનની જય ભોક્તે, શાંત યાત્રે અમુરગલ કોપ. ઉત્સવ. ૪
- યાત્રે શાંતિ સદા સહુ લેકમા, તોડો રોગચોડ દુઃખ કલેશ; ઉત્સવ.
પ્રભુ મહાવીરદેવનાં ભકિતથી, લહે શાંતિ પ્રભને નરેશ. ઉત્સવ. ૫
- પ્રભુ મહાવીર દેવનાં શાસને, યહ દિગ્વિજયની હે.વ સ્થાપ; ઉત્સવ.
જુદિસાગર મંત્ર પ્રભાવથી, વધે પુણ્ય ને મંગલ થાય. ઉત્સવ. ૬

(૧૮)

મહાવીર પ્રભુના આશયની ગુંદલી.

ભાગિ એવી રે ભાગ એવી. એ રામ.

- મહાવીરસમું નહીં દેઇ, એટલે જગમાં જન સહુ એઇ;
મહાવીરસમું નહીં દેઇ, જેની દુનિયા કરતી એઇ. મહા. ૧

(૧૩)

મૂગ્યરો રમવાનું છેએ, ત્યાએ થાય તે મોટા;
બુદ્ધિસાગર યિશાપાએ, નાસે દુઃખના જોટા.

વી. ૯

(૧૪)

જલ યાત્રા ગીત,

આવે આવે માતીશા રોઃ એ રાગ.

- આવે દેવને દેવીઓ સર્વ, ઉત્સવપર આવે છે;
જલ યાત્રા ઉત્સવ મંગલ, સદુચન ગરે છે. આવે. ૧
- જલદેવને નોનફં દેઇ, ભયાં કુંજ પાણીએ,
મોટું સ્નાન ભણાવણુદેત, મંગલવ વાણીએ. આવે. ૨
- ચાલં વાગિયાં ઉત્તીશ જનના, ધયા ને.જત પરમ ધોર, ઉત્સવ.
જલ કુંજભરી શુભનારીઓ. આવે ગીત ને કરની ચોર. ઉત્સવ. ૩
- મહાવીર પ્રભુ જય ભોલતા, સય યકલ સકલ પરીચોખ. ઉત્સવ.
નિમશ્ચાસનની જય ભોલતે, યાંત યાએ અમુરગજ દોષ. ઉત્સવ. ૪
- યાએ યાતિ સદા સદુ દે.કમા, દળે. રોમચેક દુઃખ કલેશ; ઉત્સવ.
પ્રભુ મહાવીરદેવની ભકિતથી, લહે યાંતિ પ્રભને નરેશ. ઉત્સવ. ૫
- પ્રભુ મહાવીર દેવના યાસને, મડ દિકષણની દેવ સ્કાથ; ઉત્સવ.
બુદ્ધિસાગર મંગ પ્રભાવથી, વધે પુણ્ય ને મંગલ થવ. ઉત્સવ. ૬

(૧૫)

મહાવીર પ્રભુના આશયની સુંદરી.

ભાજિ એવી રે ભાડ એવી એ રાગ.

- મહાવીરસમું નહીં દોઇ, ભેરો જગમા જન સદુ ભેઇ;
મહાવીરસમું નહીં દેવા, ભેની દુનિયા કરની સેવા. મહા. ૧

મહાવીર જી ભકતોના બેઠી, બહાર કરતા જે બહારે છેડી.
 સંકટમાં સમયો ઉગારે, દુઃખ સાગર પાર ઉતારે;
 મહાવીર પ્રભુ મુજ આંખો, નલ ઉડવા તેહ જ પાંખો. મહા. ૨
 મહાવીર પર પ્રેમ લાગ્યો, મારા દિલમાં મહાવીર ભાગ્યો;
 મારે મહાવીરથી છે સગાઈ, માતા પિતા મિત્ર ને ભાઈ. મહા. ૩
 મારે મહાવીરનો આધારો, આવ્યો શરણે હવે તો ઉગારો;
 મોહું સત્ય મહાવીર સ્વામી, રહ્યા અંતર આતમસામી. મહા. ૪
 દુઃખ કમે' યયાં સહુ સહીશું, મુખે મહાવીર મહાવીર કહીશું;
 મારે સહુમાં મહાવીર જોવા, નામ રૂપના લેદો જોવા. મહા. ૫
 જોતું સર્વ વિશ્વપર રાજ, જોહ પક્ષમાં સારે કાજ;
 મહાવીર અરિહંત નામ, જપવું બીજું નહીં કામ. મહા. ૬
 ભૂત, ભૂતમાં મળી શમાશે, મારો આતમ મહાવીર યાશે;
 બહિર અંતર મહાવીર સ્વામી, રૂપારૂપીને નામી અનામી. મહા. ૭
 જનધર્મતણો રખવાળ, સહુ વિશ્વતણો પ્રતિપાળ;
 મારી દૃષ્ટિ આગળ તરી આવે, પ્રેમ ભૂખ્યાની ભૂખ શમાવે. મહા. ૮
 અમે મહાવીરના વેચાયા, વીર માટે મનવચકાયા;
 મરે દેહ અમર અમે યપ્યા, ચિદાનન્દ મહાવીર લલિયા. મહા. ૯
 શુદ્ધ પ્રેમથી વ્યક્ત જે આવે, જોહ મળનાં બીજું ન ભાવે;
 બુદ્ધિસાગર મહાવીર મળિયા, મારા સર્વ મનોરથ રૂગિયા.
 મહાવીર. ૧૦

મહાવીરના ભકતોની ગુહગી.

લલિત ઝેરી રે ભાઈ એવા એ રાગ.

મહાવીરના ભક્ત તે બધો, જેની
 સર્વ કર્તવ્ય કાજને કરતા,

સ્વાધિકાર ન રૂઢે સ્થાઈ, શામનેહથી લેહ ન હારે,
 છુનવા મેઝ્ય હને સર્વે, એવા જેને સો નહીં મર્વે. મહાવીર. ૨
 પટે પ્રાણ સકલ નાશ થયે, જેનપર્મ ન તણના સ્વભાવે,
 પ્રભુ મહાવીર અસિદ્ધંત એક, શ્વમેશ્વામે સમરણની ટેક. મહા. ૩
 જેનને હીર જેવા મણના, હીર વિના ન ગીણું બણના,
 હીર શક્તિને સાંભળે પ્રેમે, અરિયું વિલસાગર ફેરે, મહાવીર. ૪
 લેહ જહ પૂજક નહીં થાન, જ્યાં ત્યાં યેન પૂજા મહાના,
 અધ્યાત્મ મહાવીર ટેખે, કર્મ બાપને ટેલી ઉવેખે, મ. ૫
 નિર્દોષ કમલ જલમાંહી, તેમ નિર્દોષ વિષયોમાંહી,
 યારજું મહાવીરજું થારે, પ્રેમ મહાવીરમા મહુપારે મહાવીર. ૬
 મહાવીરપી સાંભળે બાંધી, શુદ્રપ્રેમથી અનિશય ભાધી,
 વીરભવ કહી એવન ધરત, ધીનપત્ન ન કપારે ધરત. મહાવીર. ૭
 મુન્યુ એવજું બન્ને કમાન, પટે વીર વિના નહીં લાન,
 રંગાવ મમ દુષ્ણની પેન, માને વીર પ્રભુના પેન. મહાવીર. ૮
 મન ઉપર કાળુ મૂકે, જેનપર્મ ન કપારે ફોકે,
 લેહ કપારે ન રહેના દેહાગી, અન્ધ વીરનદ વિલસી. મહા. ૯
 દોહી જેનને દલિત કહે, તેની જાતિ કહે મુલ બહે,
 પ્રભુ જાગમા. લેહ ન કપારે, કારે દુષ્ણમાં વેનનદી બહે. મહા. ૧૦
 કો રસમાં જેનને કહે, કહે કર્મને નિજ કહે ના?,
 સ્વદિકાર જાગે એવ, જેન મહાવીર ન ક. ટેવ. મહાવીર. ૧૧

દેવડર બહિની મુલકી.

બહિન મેરો બહા મેરો નમરોન પછી જેવો મે મહા.

૧૨ દેવડર બહિન મહા મેરો મેરો મહા મહા

જેન ૪: ૪૧ હી ન દેવ, કાજે બહિનને, રમ જેવ ૧૨

દુષ્ઠ જ્ઞાનિકારક રીવાજોના નિરોધની ગદ્યકૃતી.

(બાલકૃષ્ણ ન રંગા ગદ્યજોડે રવાનને. ઈ. સ. ૧૫૦૦)

મહાશિવભાગી દુષ્ઠ રીવાજોથી કહે,
મમજો મનમાં સાચા નરને નાર જો;
જ્યાં વિષય ન હોય તે જ્યાં પાનમાં,
દેશ કેમ હોય તે જ્યાં કરનાર નો. અકની.

તે જ કૃષ્ણજીવન મહા નરનારીનું,
દેહ જાળવી મર નહીં હોયી થાય જો;
મનિવત્તાનું જાન નહીં જે દેશમાં,
માકે નહીં રવા ગંગા જનસમુદાય જો. અકની.

નરનો વિકલ કરનારની કેમમાં,
જાણ સુર નાંક પાકે નર ને નાર જો;
અમલો બાળના શાળો જ્યાં મહા પડે,
તત્ત્વ મનધનની પડતી બા નિર્ધાર જો. અકની.

બાલ જાળના હોમે હોમાગા મહાં,
જારનમાદિ નાજાઓને ગદ્યજો;
જારનની પડતી છે તેથી જાળગુણી,
જોડે જનસંખ્યા લક્ષ્મીપર ગત જો. અકની.

વૃદ્ધીની સાથે બાળના જાળથી,
બ્યવિચારનું વધનું નિશ્ચયન પાપ જો;
બાલક હોય જારનમાદિ વધતી થતી,
માળાપોને બાળજો દે શાપ જો. અકની.

ગુલામ સંતાનો પાડ્યાં નિર્જલ થયાં,
મિંછ શોખી કેદી ઇશ્વરોર જો;
લક્ષ્મી જાળીજન સુર પાકે જો શેઠસા,
પાકે પરના તાળે જેવાં દોર જો. અકની.

(૨૧)

દેશન દિશિયારીમાં સપડયા ઘણા,
વેશ્યા ધન્યારી તપદ નહિ પાર ભે;
દેશ દેશ ને ધર્મની પદની તેલથી,
માટે ભગ્ની થેનો નર ને નાર ભે. ચાલી. ૭

દેવગુરુ ને ધર્મની ભેવા લટુ કરે,
સર્વ યજ્ઞિયો ખીજવે નાને નાર ભે;
ભુદિસાગર જૈનધર્મને સેવતાં,
જૈનોની ચાલી ધારે નિર્ધાર ભે ચાલી. ૮

(૨૨)

આવિષ્કારોને બોધની શુંહલી.

હુહુ હુહુવંત બોધ ઉપરિયે, આવિષ્કારોને દુભસાવેરે;
બને મંથાકમ સ્વચ્છ દીક્ષની, બને મંથીર મનની સ્વભાવેરે. શુ ૧
જૈન ધર્મ રહેવમાં થરે, હરે કમ્યક્ષ્મ શુભ કદરેરે;
હા રવર્મકમું કરે કાકુલે, કરે આતમને ઉદારેરે. શુ ૨
દેશધર્મની એક કવિતા, હા કુદૃષ્ય દેશ મુદરેરે;
જૈનશાસ્ત્ર કહેલી સરેસી રે, નિજ સત્યને ઉદારેરે. શુ ૩
દન દેવે મુખને કવરે, દેવગુરુ દયાન કરે ખરેરે;
જાણે કવિતા હર્મ પ્રેમરે, દેવદેવના મુખના પવેરે. શુ ૪
કોઈ દેશ પ્રવે મુખિયા, એવિષ્કારી પાસરેરે;
સદુ સદન કરે, દુષ્ણ દેવનાં, મદારીને કવની કવેરે. શુ ૫
કાકુલને કવરે કવરે, કહુ સ્વચ્છ કરે સેવરે;
કરે કમ્યક્ષ્મ કવિતાર હર્મરે, કવે કાકુલ સ્વચ્છ દેવરે. શુ ૬
મદરે પ્રમુ દિશમાં થરી, નિર્દેશ ભરે કરે રાખરે,
ભુદિસાગર કાકુલ નેવરે, હર્મ કવિતા દિશાવરે. શુ ૭

(૨૨)

(૨૮)

વિશ્વવ્યાપક જૈન ધર્મની ગુંહલી.

જગ વ્યાપક ધર્મ કહે વિશ્વ, મહાવીર પ્રજા ઉપકારીરે;
જૈનધર્મ નનાનન બલુગો, દયાધર્મ બયો જયકારીરે. જગ. ૧

આત્મશુભો ને જૈનધર્મ છે, જ્ઞાન દર્શન શારિત્ર જાણીરે;
નાન જાન વેપ તેદ નદિ અદા, નદાચાલ ગુણો મન આણીરે. જગ. ૨

વિશ્વગિત્ર જાની શુદ્ધ પ્રેમથી, દાગો જીવેના સદુ દોષોરે,
આત્મજ્ઞાનથી શુભગણ જોધથી, વિશ્વજીવેને બહુ પોષોરે. જગ. ૩

વેરી ઉપર વેર ન રાખીએ, દંબી ઉપર પલ નહીં દેપરે;
કોઇ ધર્મની નિન્દા ન કીજીએ, ઉપશમીએ સધળા કલેશરે. જગ. ૪

કદિ જૂઠું ન જોડીએ મોડથી, કદિ કોની ન કરીએ ચોરીરે;
બ્રહ્મચર્ય યથાયોગ્ય ધારીએ, નહીં કરવી કદા શિરજોરીરે. જગ. ૫

કપાં કર્મ પ્રમાણે પ્રણીએ, મુખ દુ ખને ત્યાં ત્યાં પામેરે;
માટે પાપ કર્મ નહીં કીજીએ, ધરી ધર્મને કરજો કામેરે. જગ. ૬

સદુ ધર્મ રક્ષા જે જગવિષે, જૈનધર્મવિષે તે સમાયરે;
શુદ્ધિસાગર વ્યાપક ધર્મ છે, તેથી સમદેષ દૂર જાયરે. જગ. ૭

(૨૬)

પંચમીની ગુંહલી.

જાવે પંચમી તપ કરીએ બહુ, જ્ઞાન મંત્રનો જપીએ જાપરે;
જ્ઞાનાવરણી કર્મ ટળે ઘણું, જ્ઞાન પ્રગટે દિલ અમાપરે. જાવે. ૧

સર્વ ઇચ્છાઓનો રોધ જે, તપ કદીએ તે જગ સાચુરે;
જ્ઞાન બલુવું બલુવણું પ્રેમથી, તપ તપવામાં નિત્ય રાચુરે. જાવે. ૨

જ્ઞાની શ્વાસોર્ધ્વાસમાં વેગથી, કરે સર્વ કર્મ વિનાશરે;
જ્ઞાન જ્ઞાનીની કરીએ મેવના, જ્ઞાન આતમરૂપ છે ખાસરે. ભાવે. ૩
જ્ઞાન પ્રાપ્તિના જે ઉપાય છે, તે કરવામાં તપ આણે;
જુદિયાગર પંથથી તપ સત્ત્વ, નર નારી ચિત્તમાં આણેરે. ભાવે. ૪

શ્રીવીરપ્રભુનો ઉપદેશ. ગુંહડી.

(વાળાં વાળ્યાં રે વાળાં વાગિયાં એ રાગ.)

મહાવીરની વાણી સાંભળો, ધરો ચિત્તમાં નરને નાર-પ્રભુ ગુણ સેવીએ.
આવે શાતા, ગર્વ ન દીછીએ, દુઃખ આવે ન ચોક લગાર. પ્રભુ. ૧
હંદ્ર ધતાં ગર્વ ન દીછીએ, શાતાં ગરીબ ન કરીએ ચોક. પ્રભુ
પુણ્ય ૫૫નું રૂઠ ગુણ દુઃખ છે, આતમરૂપથી ભિન્ન તે દોક. પ્રભુ ૨
કયાં કર્મ ઉદયમહિ આવતાં, નહીં છોડે હંદ્રને રંધ. પ્રભુ
સમભાવે જે કર્મને ભોગવે, તેહ જ્ઞાની મહા અવટંક. પ્રભુ ૩
રાગદ્રેષ વિના નહીં જપ છે, રાગદ્રેષ વિના કરો કાજ. પ્રભુ
કોઈ ઉચ્ચ નીચ નહીં આગમા. મરખો આગમ આત્મજપ. પ્રભુ ૪
મહાવીર પ્રભુ નિન્ય રેવીરો, સર્વ વિધિને છે એ અ.ધાર. પ્રભુ
જુદિયાગર ગુરૂમ ભોધથી, થવે આનંદ સ્વપદંપાર. પ્રભુ ૫

શ્રીજ્ઞાનમણિની ગુંહડી.

(વાળાં વાળ્યાં રે વાળાં વાગિયાં એ રાગ.)

ગુરૂત્તમ સમ ગુરૂ કેા નહીં, જેનું નામ છે મંગલ રૂપ.
પ્રથમ ગુરૂ વહીએ.
મહાવીર પદોધર ૫૬વી, જ્ઞાકા શ્રીપ્રભુ છે અગ્રપ. પ્રથમ ૧

(૨૪)

ગુરૂ ગાતમનો મહિમા ઘણો, સહુ લખિતણા બંડાર. પ્રથમ
જેહ ગાતમ ગુરૂ ગુણ ગાવશે, તેહ મુખી થશે નરનાર. પ્રથમ
જેન ધર્મ જગત્ ફેલાવીયો, કરી મહાવીર પાસે વાસ. પ્રથમ
બુદ્ધિસાગર ગાતમ સફગુરૂ, પ્રણમો નરનારી ઉત્તમ. પ્રથમ

(૩૨)

માન એકાદશીની ગુંહલી.

(બેની રવિસાગર ગુરૂ વંદીએ. એ રાગ.)

માન એકાદશીને આરાધીએ, એમ સફગુરૂ દે ઉપદેશ,
ઉપવાસ ને માનપણું ધરો, જેથી નામે બવ ભય કલેશ, માન ૧
નેમિનાથ પ્રભુ ઉપદેશથી, શ્રીકૃષ્ણે આરાધી એહ;
તેમ આરાધા વિધિયોગથી, પામો સ્વર્ગ મિલિ ગુમ દેહ. માન ૨
દેહ વાળી મન મમતા તજે, ઇચ્છા રેષે તપ કહેવાય;
મૂતકાલનાં કર્મ ધણાં ખરે, નિસસકિનએ કર્મ કરાય. માન ૩
થયા ચક્ષિ તપ જપ દ્રીછએ, જેથી તન મન મુદ્ધિ થાય;
બુદ્ધિસાગર આતમ નિર્મલો, શુદ્ધ પરમાતમ પદ પાય. માન ૪

(૩૩)

ચાદશીની ગુંહલી.

ભવિ તમે વરોરે મુરિદાર મસ્તકનાથ એ રામ.

ચડો કરોરે મન પેપથ પચ્ચખાણ,
તપ મુજ વરોરે ગિરધરી મુરૂની અણ;
ચડો વીર અતમ સંભગીએ, પરિવરિને મહુ કામ,
ચરિત મુજ આરુધન કરીએ, રંગે વીરનું નામ. ચડો ૧

[illegible]

ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು

六、发展生产，繁荣经济

१	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
२	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
३	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
४	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
५	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
६	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
७	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
८	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
९	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
१०	ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

(૨૪)

ગુરૂ ગોતમનો મહિમા ઘણો, સહુ લગ્નિતણા જાંઠાર. પ્રથમ
જેહ ગોતમ ગુરૂ ગુણ જાવશે, તેહ સુખી થશે નરનાર. પ્રથમ
જેન ધર્મ જગત દેલાવીયો, કરી મહાવીર પાસે વાસ. પ્રથમ
જુદિસાગર ગોતમ સાગુરૂ, પ્રણમો નરનારી ઉંડાસ, પ્રથમ

(૩૨)

માન એકાદશીની ગુંહલી.

(બેની રવિસાગર ગુરૂ વહીએ. એ રાગ.)

માન એકાદશીને આરાધીએ, એમ સાગુરૂ કે ઉપદેશ,
ઉપચાસ ને માનપણું થશે, જેથી તાસે જવ જય કલેશ, માન
નેમિનાથ પ્રભુ ઉપદેશથી, શ્રીકૃષ્ણે આરાધી એક;
તેમ આરાધા વિધિયોગથી, પામો સ્વર્ગ સિદ્ધિ શુભ દેહ. માન
દેહ વાળી મન મમતા તજે, ઇચ્છા શેષે તપ કહેવાય;
જૂતાકાશનાં કમં ધણા ખરે, નિરાસકિનએ કમં કરાય. માન
યથા શક્તિ તપ જપ કીચએ, જેથી તન મન શુદ્ધિ થાય;
જુદિસાગર આત્મ નિર્મલો, શુદ્ધ પરમાત્મ પદ પાય. માન

(: ૩)

ચાદશીની ગુંહલી.

ભવિ તમે જરોરે મુદિતર અશ્વમેધા એ રામ.

ચડો કરોરે જન પેપથ પચ્ચખાણ,
તપ જુલુ જરોરે પ્રિયધરી મુરૂની આજ;
ચડો વીર અવતર અંબગીએ, પરિદરિને સહુ કામ,
ચરિત્ર મુલ્ય આશયન કીએ, રાંએ વીરનું નામ. ચડો. ૧

આ દાને એ આપેલો, જ્યેષ્ઠ ન કરેલો	
રશ દાનિ મુન કરેલો કરેલો, આપને કરેલો	૨
એકમદમાં એ મહાદા, વિવ દાનન દાન	
એકમદ સમજા નહીં દાન, જાન જાન દાન દાન	૩
એક મદદે કરે કરેલો, કરેલો કરેલો	
એકમદ કરે કરેલો કરેલો, કરેલો કરેલો	૪
એક કરે કરેલો કરેલો, કરેલો કરેલો	
એકમદ કરે કરેલો, કરેલો કરેલો	૫

એકમદની મહત્ત્વ

એકમદની મહત્ત્વ એ રાજ

એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ,	
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	૧
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	૨
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	૩
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	૪
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	
એકમદની મહત્ત્વ, એકમદની મહત્ત્વ	૫

(૨૬)

(૩૫)

અષ્ટમીની ગુંહલી.

ભવિ તમે મુણ્નેરે રે ભગવતી સૂત્રની વાણી.

આઠમે આઠે મહને વારો, માનવ ભવ નહીં હારો.

આઠ પ્રકારે આતમ સમજી, અષ્ટમી ગતિને ધારો.

ભવિ તમે મુણ્નેરે, સાચો ગુરૂનો ઉપદેશ.

ભવિ. ૧

આઠ પ્રભાવકના ગુણુ ધારો, પાળો ધર્માચારો,

દર્શન જ્ઞાન ચરણુ ગુણુ સેવો, સર્વ પ્રમાદો વારો.

ભવિ. ૨

આઠમ સેવી અષ્ટ સિદ્ધિને, પામે નર ને નારી,

બુદ્ધિસાગર જૈનધર્મની, નિત્ય જાઉં બલિહારી.

ભવિ. ૩

(૩૬)

જગદ્ગુરૂ હીરવિજયસૂરિની ગુંહલી.

સ્વપુત્રિ રામ દ્વંદ્વમાં રહેજો રે. એ રાગ.

જગદ્ગુરૂ હીરલાગુનિ રાયા રે, હીરવિજયસૂરિ ગુરૂસયા, જગદ્.

જૈનધર્મ જગત્માં ફેલાયોરે, જૈનધર્મમાં રંગરેલાયોરે,

જ્ઞાન સંધમમા લયલાયો.

જગદ્. ૧

ભાઈચાહ અકળર પ્રતિજોધ્યોરે, જીવહિંસા કરતાં રોધ્યોરે,

દિલમાં પરમાતમ ચોધ્યો.

જગદ્. ૨

ચેતગી ત્યાગી સવાયારે, તપસી પુણ્યવંત મુહાયારે,

ભાવે સેવે મુનિ સમુદાય.

જગદ્. ૩

દેવદેવી કરે જસ સહાયરે, જેને મળિયા પ્રમુ દિલમાંગરે,

દૂડી કંપ વૃક્ષની છાંય.

જગદ્. ૪

એવા જગદ્ગુરૂ ગુણુ ગાયોરે, જેનો દેવપણે પ્રભાવોરે.

બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરૂ ધ્યાવો.

જગદ્. ૫

(૧૭)

(૧૭)

શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની ગુંહણી.

ભવિ તમે મુજનેરે લગવતી સૂનની વાણી. એ રાગ.

ભવિ તમે વન્દો દે, હેમચંદ્રસૂરિરાયા;

યશગુણ મહિમારે, તણ્ય ભુવનમાં મુહાયા.

ઠલિકાઠમાંઠિ ઠેવણી સરખા, સર્વજા નિરૂદે પાયા;

કુમારપાલ રાજા ઠેરી આવક, રાજ્યગુરુ કહેવાયા, ભવિ. ૧

નેષ્ટિક પ્રજાચૂરી મહાયોગી, યુગ પ્રધાન સવાયા;

જૈનધર્મ ઉલોત કયો જહુ, સુરનર મુનિવર ગાયા, ભવિ. ૨

શ્વરતટેય ચોલાબ્યે નેણે, દયા સર્વજ દેલાવી;

જૈનધર્મનો સ્તંભ જે મોટો, ધર્મની હાથમાં ચાવી. ભવિ. ૩

સિદ્ધહેમ બ્યાકરણ શુભ રચિયું, ન્યાય સિદ્ધાન્તના પ્રન્ય;

શ્વરતમાં કવિરત્ન પ્રથમ જે, સમજાબ્યે શિવપન્ય. ભવિ. ૪

મહાવીર પ્રભુના ભકત સાધુમાં, અગ્રણી જાની મુહાયા;

બુદ્ધિસાગર ધર્મ પ્રભાવક, પ્રેમે પ્રણમું પાયા. ભવિ. ૫

(૧૮)

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રની ગુંહણી.

બહાણા ગુરુરાજ ઉપદેશ આપિ. એ રાગ.

ગુરુ દેવચંદ્રજી પદવંદે, ભવેભવનાં જપ નિકલિ. ગુરુ.

રચ્યા પ્રેમે ધણા ગુણગારી, નવચકે આગમસર જારી;

જીભ પ્રેમે ધણા મુખગારી— ગુરુ. ૧

જેઠ અધ્યતમ ઉપયોગી, જેઠ આતમગુણમણ કોગી,

તત્ત્વજાની સદ્ગુણ ચેગી— ગુરુ. ૨

(૨૬)

(૩૫)

અષ્ટમીની ગુંહલી.

: ભવિ તમે મુખ્યજે રે ભગવતી સૂત્રની વાણી.

આઠમે આઠે મદને વારો, માનવ ભવ નહીં હારો.

આઠ પ્રકારે આતમ સમજી, અષ્ટમી ગતિને ધારો.

ભવિ તમે મુખ્યજેરે, સાચો ગુરૂનો ઉપદેશ.

ભવિ. ૧

આઠ પ્રભાવકેના શુષ્ક ધારો, પાળો ધર્મચારો,

દશાંન જ્ઞાન ચરણ શુષ્ક સેવો, સર્વ પ્રમાદો વારો.

ભવિ. ૨

આઠમ સેવી અષ્ટ સિદ્ધિને, પામો નર ને નારી,

બુદ્ધિસાગર જૈનધર્મની, નિત્ય ભઠિ બલિહારી.

ભવિ. ૩

(૩૬)

જગદ્ગુરૂ હીરવિજયસૂરિની ગુંહલી.

સ્વપતિ રામ હૃદયમાં રહેજો રે. એ રાગ.

જગદ્ગુરૂ હીરલાગુનિ રાયા રે, હીરવિજયસૂરિ ગુરૂરાયા, જગદ્.

જૈનધર્મ જગતમાં ફેલાયોરે, જૈનધર્મમાં રંગરેલાયોરે.

જ્ઞાન સંયમમાં લયલાયો.

જગદ્. ૧

ભાદશાહ અકબર પ્રતિજોધ્યોરે, જીવહિંસા કરતાં ચોધ્યોરે,

દિલમાં પરમાત્મ ચોધ્યો.

જગદ્. ૨

વૈરાગી ત્યાગી સવાયારે, તપસી પુણ્યવંત મુહાયારે,

ભાવે સેવે મુનિ સમુદાયા.

જગદ્. ૩

દેવદેવી કરે જસ સહાયરે, જેને મળિયા પ્રભુ દિલમાંગરે,

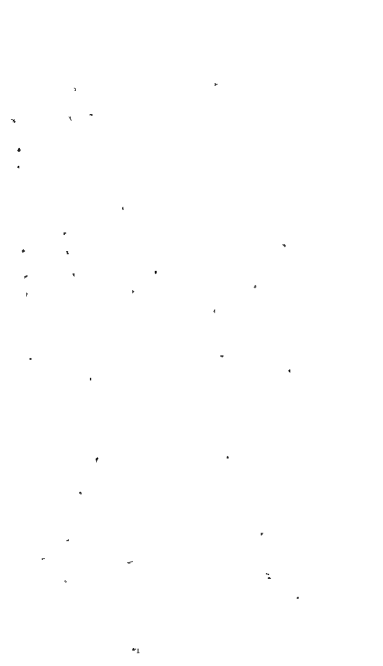
રૂપી કમ્પ વૃક્ષની છાંય.

જગદ્. ૪

એવા જગદ્ગુરૂ શુષ્ક ગાયોરે, જેનો દેવપણે જી પ્રભાવોરે.

બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરૂ ધ્યાવો.

જગદ્. ૫

નિજ શુદ્ધાત્મ કિલ પ્ધારો, મોહભાવને માન્થે ન્યારો;
જેના ઘટમાં જ્ઞાન અપારો— શરૂ. ૩
જેનસામનની કરી સેવા, પાગ્યા આનમમુખના મેવા,
પ્રભુ બ્રહ્મની સાચી હેવા— શરૂ. ૪
જેનડોમમાં જેલ પ્રસિદ્ધ, જેના મંથ કિયે શુભ ભલિ;
બુદ્ધિમાત્ર શ્વાયો લીધ— શરૂ. ૫

શ્રી હરિભદ્રમૂરિની ગુલકી.

ભવી તમે મુખ્યજે ભગવતી મૂવતી વાળી દે એ રાગ.

ભવિ તમે વહો દે, હરિભદ્રમૂરિસયા,
સુજનનુ પૂહો દે, પ્રેમ પ્રવૃત્તિ પાવા.
મદ્યપીર પ્રભુનું શાશન જંબો, ભારતમાં ફેલાયું;
અકરો પ્રથમ રત્ની નિજ શકો, જ્ઞાનયોગી પદ પાવું. ભવિ. ૧
પૂરવધર જિનશામન દારી, બહુ મુન દાશમાં ફેરી;
સવ નીલાન્ધ જેવર પદ્મ, ભાવ મધરમ પ્રદારી. ભવિ. ૨
અકરમંત નૃતિ લેખિમય, સર્વ નિદાનને દરિયો;
મદ્યપીર પદ્મ જાનનાનુ, અનન તુલ્ય નયુ ભવિયો. ભવિ. ૩
મુનન ન સવ જંબોની પાળી, મન પદ્મ મુખ જેનું;
આનન લેખ અનુ મંદેખા, મનન કંઠે તેનું. ભવિ. ૪
જાણે ન રી જાણી પ્રભુ પદ્મની, મુનિવજુના ચિરદર;
બુદ્ધિમાત્ર પદ્મ પ્રવૃત્તિ, વંદુ વારંવાર. ભવિ. ૫

શ્રી હરિભદ્રમૂરિની ગુલકી.

ગમ ફેલાવે.

ભવિ તમે વહો દે, હરિભદ્ર મુરિસયા,
અકરમંત પૂહો દે, પ્રેમ પ્રવૃત્તિ પાવા.

- જેનપદમાંના ધોરી સુનિવર, ધ્યાન સમ્યાપિ પાયા;
અમમત્ત દશ્ય ગુણયોગી, જસ મુરનર ગુણમાયા. ભવિ. ૧
- શ્વદ્રમમા સમતાથી શોભે, આત્મજાનુશી બોધે;
આત્મરૂપમાં મરત જનીને, અશુદ્ધિ પરિણતિ રોધે. ભવિ. ૨
- જિનશાસન ધોરી થયા બોધ, સદગુણ તેમના દોષ;
ગુણિસાગર આત્મ દેહગર, રાગિની કરવી સેવા. ભવિ. ૩

બ્રહ્મચર્યની ગુંદલી.

ભવિ નમે વડો રે સરોપર ગચ્છરાયા. એ રાગ.

- ધીર ઉપદેશે દે, સાંજગભે નરનરી;
બ્રહ્મચર્યને પાળો દે, આત્મ ગુણ દિલકારી.
બ્રહ્મચર્ય ગુરુગ આશમશી, જાગરને દેગવીએ;
બ્રહ્મચર્યના ગુણ સમજાવી, શકિતપેઃ મેગવીએ. ધીર. ૧
- પદ્મીય નર્મ લગે પુરૂષને, વીશ વરસ લગે નારી;
બ્રહ્મચર્ય ધારણ ગુણકારી, લાભ પછી જયકારી. ધીર. ૨
- જાલજાન મેથુનથી સંતતિ, નિર્બલ રાગ બદેલી;
જગમાંદી જીવવા નહીં લાયક, શકન ન હોય સુખદેલી. ધીર. ૩
- હરતકર્મથી નિર્બલ રોગી, જાલક પુરૂષો ધારે,
લગને લાયક નહીં તેજ જન, પડતી બહેલી પાવે. ધીર. ૪
- બ્યભિચાર કરનારા લોકો, આત્મ શકિત વિનાસે;
માંદી પરમેષ્વરિરોષાટક લય, મુલ મરણ હોય પાસે. ધીર. ૫
- વીર્ય વિના નહીં જીવન જગમાં, લોકો ગુલામો સરખા;
ટેહ વીર્ય વણુ આત્મ વીર્ય ન, પાકગ વણુ નહીં વર્ષો. ધીર. ૬
- પ્રતિનિશ મેથુનને કરનારાં, લોકો ગુલામ બિચારાં;
નંશ પરપર પડતી ખામે, દુશ્ચારિન નાશારાં. ધીર. ૭

વંશ સાખવા માટે ગૃહીજન, પાકી ઉમરે મુરેખા;
 ઠામોદય નિવારણ માટે, વર્ષ લગ્ન કરે ગુણમેખા. વીર.
 દેહવીરે શુદ્ધ રક્ષણ કરતાં, યુદ્ધ અનંતુ થાવે;
 વીરના રક્ષણ સમ નહિ મત ઠે, સાગર સમ એ કહાવે. વીર.
 બ્રહ્મચર્યની કિંમત નહીં જ્યાં, ત્યાં નહીં ધર્મનું નામ;
 બ્રાહ્મચર્યથી બ્રહ્મચર્યથી, નિરોગી ગુણધામ. વીર.
 ત્યાગી ધરખારી સહુ સમજે, મન છતો મોહમારી;
 દેશોદય ધર્મોદય માટે, બ્રહ્મચર્ય જયકારી. વીર.
 દ્રવ્યભાવથી બ્રહ્મચારી જે, તે જન મુકિત પાયા;
 શુદ્ધિસાગર બ્રહ્મચારીના, પ્રણમું નિરાદિન પાયા. વીર.

સુધારાની ગુંડકી, શ્રી મહાવીર પ્રભુનો ઉપદેશ.

ભવિતમે વંદો રે. એ રાગ.

વીર ઉપદેશે રે, સાલજાને નરનારી;
 કરાને સુધારો રે, સમજાને સુખકારી.
 માત્ર શાસન જગ દેલાવે, આતમ આપ સુધારી;
 પરમાતમ પદ વરવા પ્રમે, દુર્યુધ્વ દો સંહારી. વીર.
 માત પિતા ને ગૃહજનોની, સેવા કરવી સારી;
 બ્રહ્મચર્ય ધરવું અધિકારે, દેશ સેવા દિલ ખ્યારી. વીર.
 સ્વાત્વિક ખાવું સાત્વિક પીવું, દાઝ માંસ નિવારે;
 દયામય નિશ્ચયિત કરીને, દુર્ગુણ દૂર દાખે. વીર.
 પ્રમાણિક રહેવું સહુ વાતે, બૂઠું ન વઢીએ ક્યારે;
 જેનધર્મને ખાળો પ્રીતે, આપ તરે તે તારે. વીર.
 હાનિકારક દુષ્ટ વિવાળે, તનપનના ક્ષયકારી;
 તણએ તેને તન્નણ રાને, પાપકર્મ તણ ભારી. વીર.

- નિજ આતમવત્ સહુ જીવેને, માની સદા શુભ કરીએ;
કામ ક્રોધ માયા મદ વરી, લપુતાએ સંચરીએ. વીર. ૬
- સર્વ જીવોપર પ્રેમ ધરીને, પડતાં દુઃખ નિવારો;
સાતસેવને પોષો પ્રેમે, તેથી ધર્મ અપારો. વીર. ૭
- દેશકેમ ન્યાતિશક્તિમાં, સરખા સહુને માનો;
વિદ્યા સાચી જમ ફેલાવે, મોહ ન ધરવે કયાનો. વીર. ૮
- દીપાં કર્મો ભોગવવામાં, સમભાવે નિત્ય રહીએ;
પરતંત્રતા સહુની હરીએ, સંકટ પડિયાં સહીએ. વીર. ૯
- આતમના સમુલ્લસને પામો, પચાચારને પાસી;
ગૃહીત્યાગીનાં મત આરાધો, અજ્ઞાનુદ્ધિ કરી બહાડી. વીર. ૧૦
- ભારી શિક્ષા આરાધે જે, ભવસાગર તે તરશે;
માશ ભકતો દુર્મનિ ત્યાગી, સ્વર્ગતિ સહેજે વરશે. વીર. ૧૧
- મહાવીર પ્રભુની શિક્ષા જોવી, વિશ્વજીવોના માટે;
ભુલિસાગર સમજી ભવિજન, વળજે વીરની વાટે. વીર. ૧૨

જેના હૃદયમાં મહાવીર વસ્યા, તેના ગુણોની ગુંહલી.

આવો આવો યદીદાના કંત. એ રાગ.

- જેના હિલમાં મહાવીર વાસ, તસ એ નિશાનીરે.
ઘાય વિષયોમાં ન આસક્ત, નહિ અભિમાનીરે. જેના. ૧
- પ્રભુ મહાવીર શ્વસોશ્વસ, અજ્ઞપાજાપેરે;
અધ્યાત્મ જની મહાવીર, વિશ્વમાં વ્યાપેરે. જેના. ૨
- સર્વ જીવોની સારે સેવ, દ્વેષ ન ધારેરે;
જડનો પૂજક નહીં ઘાય, ચિત્ત મુખારેરે. જેના. ૩
- જેનધર્મ તે આતમમાંહિ, શુરૂ પૂજારેરે;
કરે ઉપકારનાં સહુ કર્મ, મમતા વારેરે. જેના. ૪

નામ કૃપનો નહિ અધ્યાસ, બહિન રસીકોરે; -
 કર્મયોગી સદા શૂરવીર, નહિ જે દીકોરે. જેના. ૫
 જેનસંઘ ઉપર હૃદ પ્રેમ, ઘરે શિર સાટેરે,
 સર્વ જીવોને કરૂણા પ્રેમની, વાળે વાટેરે. જેના. ૬
 સાચા મહાવીર પ્રભુના બહુ, ઘયા શુભ જગિયારે;
 બુદ્ધિસાગર બહિન હજાર, પ્રભુવીર મળીયારે. જેના. ૭

પ્રભુ મહાવીર અજયાર્થી પ્રગટતા ગુણો.

આયો આયો યશોવાના કંત અમ મર આવોરે. એ રાગ.
 મહાવીર અજયાર્થી મોક્ષ, વિશ્વનો ધાવેરે;
 બળે મહાવીર અજયાર્થી, દ્રવ્યને ભાવેરે. મહાવીર. ૧
 આપ અસંખ્યપ્રકારી સ્વરૂપ, પિંડમાં વ્યાપ્યારે;
 વેરાટે સદુ પ્રકાંડ, સમષ્ટિએ છાપ્યારે. મહાવીર. ૨
 મદને અસાધ્ય નમે બળવાન, સદુ પર્વાગીરે;
 મદાસ દેહમાં આપ હજાર, વિનજો ભવાઈરે. મહાવીર. ૩
 અસાધ્યસે નમારે આપ, પાપને દાગેરે,
 જૂવાને માત્ર બનાવી, તુમ પદ વાગેરે. મહાવીર. ૪
 આપ સમગ્ર કરુણા દેવ, છે પ્રતિષ્ઠાગરે;
 જાગેના દિલમાં વામ, છે રાજવાગરે. મહાવીર. ૫
 વીર જનમાં પાપ અનન્ય, અતુલા અવેરે;
 મદને અસાધ્ય નમારે નેક, અન્ય ન ભાવેરે. મહાવીર. ૬
 કરે હિંદુ તથાગી નેક, દેવ ને દેવીરે;
 જાતે પોતે હમ્મસ વાડ, આવે છે મેદીરે. મહાવીર. ૭
 મહારી રાજે મહાવીર જાગ, ધાજ મુદરેરે;
 વદુ મોઝાં તુ એક, પ્રગટ્યે અવેરે. મહાવીર. ૮

સાર્વજનિક કામો શુભ કરતાં, કરો ન પાછી પાની;
 સફાઈ સેવા કરીને વીરની, સુલભે આગમ વાણી. ભવી. ૭
 રૂંદે ન ચૂકો ધર્મ ન મૂકો, આતમ શુભ પ્રકટાવો;
 કાયા મન ઉપયોગી સાધન, પરોપકારે લાવો. ભવી. ૮
 દેવ ગુરનાં પ્રતિદિન દર્શન, કરીએ મત શુભ ધરીએ;
 સફાઈની સેવા શુભ લાવે, સર્વ સમર્પી કરીએ. ભવી. ૯
 બની પ્રમાણિક ધંધો કરવો, પરનો પ્રાણ ન હણવો;
 કહેણી કરતાં રહેણી નિમંત્ર, ધરવો નિશ્ચય બહુવો. ભવી. ૧૧
 કુટુંબ શતિ દેશ કોમની, દેશ રાજ્ય શુભ માટે,
 બુદ્ધિસાગર સેવા કરજો, જૈનધર્મ શિર સાટે. ભવી. ૧૨

મહાવીર પ્રભુનાં વચનામૃતોની ગુંહણી.

આવોઆવો યશોદાના હંત અમ ઘેર આવોરે. એ રાગ.
 મહાવીર કહે મુલો લોક, શિખામણ મારીરે,
 વર્તે શુભ પામે તેહ, નર અને નારીરે. મહાવીર. ૧
 મહારા ભક્તો ન પામે નાશ, હૃદય ગુજ ધારીરે;
 બુદ્ધિકરતાં શ્રદ્ધા મેષ્ટ, દિલ અવધારીરે. મહાવીર. ૨
 કરે દુનિયાપર સામ્રાજ્ય, શક્તિ વધારી રે;
 છતે શક્તિએ જગ સર્વ, ગર્વ નિધારીરે. મહાવીર. ૩
 મહારૂં ધ્યાન ધરીને જેહ, કર્મ કરતા રે;
 છતે તેજ જોને વિશ્વ, માયા ન મરતારે. મહાવીર. ૪
 ખરા ભાવથી મારી ભક્તિમાં, જે ભક્તિયા રે;
 તેવા જોને મહારી પેક, ધાવે ભક્તિયા રે. મહાવીર. ૫
 જેહ સંજ્ઞમાં નહીં હર્ષ, ધરતા કપારે રે;
 હીન ધાવ ન દુઃખ પડત, મહેને ન વિસારે રે. મહાવીર. ૬

દુઃખ સુખને ગુરુસમ જેહ, શિક્ષાએ ભણે રે; નિજ કર્મ ન ચૂકે કોઈ, હૃદય સુખ આણે રે.	મહાવીર. ૭
જેન ધર્મને પાળે પૂર્ણ, જ્યાં લગી ટેકે રે; ત્યાંસુધી કળાએ પૂર્ણ, વધતા વિવેકે રે.	મહાવીર. ૮
ગણે માનવ જાતિ ન તુચ્છ, માંહો માંહે રે; એકાત્મા બની રહો સર્વ, કર્તવ્ય પાંહે રે.	મહાવીર. ૯
ધરે રેહ ઉપર નહીં મોહ, નિર્ભય થાવો રે; ખીલવતા રહો સહુ શક્તિ, મેત્રી જાવો રે.	મહાવીર. ૧૦
આતમમાં રહી સહુ શક્તિ, પડદા નિવારો રે; પોતે કર્તા છે સુખ દુઃખના, મન ધારો રે.	મહાવીર. ૧૧
સત્તાએ સહુ જીવ વીર, કોઈ ન ધીન રે; મન જીતીને સહુ લોક, બનયો જેન રે.	મહાવીર. ૧૨
મન જીતે તે છે વીર, એહવી વાણી રે; બુદ્ધિસાગર ધરીને ચિત્ત, કરયો કમાણી રે.	મહાવીર. ૧૩

યયોદાની વીરપ્રભુને વિનંતિ.

બાવો આવો યયોદાના કત અમ ધર આવો રે. એ રાગ.

કહે પત્ની યયોદા, વીરને એમ વચનો રે. સાંભળતાં પ્રગટે પ્રેમ, સુલુએ સુલુનો રે.	કહે. ૧
મારા પ્રણેશર મહાવીર, સ્વામી રૂપાગા રે; મ્હને શિખર્યો સાત્વિક પ્રેમ, કામજુગારા રે.	કહે. ૨
ધતોધતે અસંખ્ય પ્રદેશ, તમથી રંગાઈ રે; મ્હને ઉપદ્રમ દાયિક જીવની, છે વધાઈ રે.	કહે. ૩
શુદ્ધ પ્રેમ જાડખો સ્વામી, યાએ ન ન્યાસ રે; મ્હને મનિયા મે.ટા પુણ્ય, સુલુ અપતારા રે.	કહે. ૪

- પ્રાણ પડતાં ન બૂદી ઘાડે, ઇચ્છું ન બીજું રે; . . .
- ૮ મુખ દુઃખ પ્રસંગે દેવ, દેખી રીતું રે . . . કહે. ૫
- સ્વામી સાથે આતમભાવથી, રહે સાથે રે; . . .
- ૯ તેહ પત્ની કહાવે સત્ય, પ્રમને દાવે રે. . . કહે. ૬
- બાંધ્યો કમલે રનિથી પ્રમ, પ્રગટે નિકસે રે; . . .
- ૧૦ પોમણી ચ દ્રોહ્ય દેખીને; તન ઉત્તસે રે. . . કહે. ૭
- તમે અન્ન જનો તો મ, અકોરી મુકાવું રે; . . .
- ૧૧ તમે સાગર તો હું તરંગ, સાથ રહાવું રે. . . કહે. ૮
- તમે પુત્ર જનો તો મુગધ, દુગ્ધ ચીકાશ રે; . . .
- ૧૨ તમે આતમ તો હું ચેતના, ગુણવાસરે. . . કહે. ૯
- તમે પરમેશ્વર હું શક્તિ, શુદ્ધ સ્વભાવે રે; . . .
- ૧૩ ત્ય કાલમાં મિત્ર ન ઘાડે, અનુભવ દાવે રે. . . કહે. ૧૦
- પરપક્ષ ને આનન્દ રૂપ, બેની ભેડી રે; . . .
- ૧૪ આધાર આપિય સ્વરૂપ, કહે કો ન હોડી રે. . . કહે. ૧૧
- તવછીલા અપંગ પાડ, સ્વામી મહુચ્છા રે; . . .
- અનુભવ્યા મહેશો મહેશ, રહ્યા નહીં ઉણારે. . . કહે. ૧૨
- શુદ્ધ પ્રેમથી સ્વામીની સાથ, રંગે રંગાતી રે; . . .
- તેહ દેવી કહાવે પત્ની, નિર્મળ છાની રે. . . કહે. ૧૩
- જેહ શુદ્ધ પ્રેમથી પત્નીને, દિવધારે રે; . . .
- તેહ સ્વામી કહાવે દેવ, સુખ સંભારે રે. . . કહે. ૧૪
- શુદ્ધપ્રેમથી દંપતી ભેડ, આનન્દ ભોગી રે; . . .
- ૧૫ જ્યાં પુનઃજનો નહીં પ્રેમ, અન્તર યોગી રે. . . કહે. ૧૫
- જરમુખની સ્વાયં, દંપતીનું ભેડું રે; . . .
- ૧૬ સત્ય સુખ મળે નહીં લેશ, કાચ કભેડું રે. . . કહે. ૧૬
- જરમુખનાં જૂથ્યાં જેહ, દંપતી કયાંથી રે; . . .
- ૧૭ દેહરૂપને શોભ વિનાશ, પદ્માસાધી રે. . . કહે. ૧૭

- મહારા આત્મ સકુણા વીર, આત્મ જાણે રે;
 હું તો રહી છું તમારી સાથ, દષ્ટની દાવે રે. કહે. ૧૮
- શુદ્ધ પ્રેમ રચીલા વીર, વીર હું જપતી રે;
 મયો દ્રવ્ય જાણથી મેળ, પ્રેમમાં રમતી રે. કહે. ૧૯
- મહારા સત્યપતિ મહાવીર, મનના રાજા રે;
 ત્રણ ભુવનના રખવાળ, ધરો નિજ માળ રે. કહે. ૨૦
- સત્તાએ અનાદિ અનંત, સંજોધ છાંને રે;
 મળે આત્મને નિજ આત્મ, શુણગણ રાજે રે. કહે. ૨૧
- દેહને વળી દેહાતીન, મર્ગ પ્રસંગે રે;
 મળે !!! રહીશું તમારી સાથ, અનુસર રંગે રે. કહે. ૨૨
- મારો તુમથી નિત્ય સંજોધ, દોડ્યો ન છૂટે રે;
 કોટિ કોટિ કરે ઉપાય, તોડ્યો ન તૂટે રે. કહે. ૨૩
- દેહ કામના લેહ સંજોધ, હજુમાં વિનાશી રે;
 આત્મ અદામના લેહ સંજોધ, તો અવિનાશી રે. કહે. ૨૪
- અમારમ પ્રભુ મહાવીર, જાક કમળા રે;
 રોય જ્ઞાન સંજોધે આમની, કરે હીલા રે. કહે. ૨૫
- હીલા રૂપી મળે !!! તુમ નર, કુદન માયા રે;
 ભારત જડ દુનિયાની માંડી, પટે નહીં છાંયે રે. કહે. ૨૬
- એવી રત્ન ત્રયીની હકમી, હું કહેવાઈ રે;
 પ્રભુ પત્નીની આત્મ શુદ્ધ, સત્વ સમાઈ રે. કહે. ૨૭
- પ્રભુ સાધારી નિરાકર, રૂપ તમારું રે;
 ત્યાં પ્રેમથી થઈ વદલીન, તમને જાણું રે. કહે. ૨૮
- તપ જ્ઞાનમાં વિશ્વ અનંત, સર્વ સમાયાં રે;
 જ્ઞાન સર્વમાં હવ સર્વ, સમયે સુદાયાં રે. કહે. ૨૯
- મહારા દેહ દેવલની માંડિ, જ્ઞાણ બિટલે રે;
 જ્ઞાન વેળ અનંત અપાર, અદે.તે છાંયે રે. કહે. ૩૦

મળે ભક્તિ પ્રતાપે દેવ, વિશક્ષા ભયો રે;
 જેનો મલિમા સહુ જગમાંનિ, શક્તિએ છાયોરે. કહે
 કહું અનુભવ મંગલ દીપ, આરતી રંગે રે;
 પ્રદેશો પ્રદેશ અનન્ત, ગુણની સંગે રે. કહે
 ગુમવળ નવી બીજે ઠાણ, અદ્વૈત એવું રે;
 મયું ભક્તિ શાન પ્રતાપ, ભોગ્ય જેવું રે. કહે
 દામી એકજ નવ્વાપીર, બીજા ન દીકા રે;
 રે.મ રોન પ્રદેશો પ્રદેશ, લામ્યા મીડા રે. કહે
 કનાં કનો મહાપીર, નવમક ફાળી રે;
 પન્મથન જનદાયાન, નક્ષી અફાળી રે. કહે
 પ્રાંત પીર મળુનો ભાષ, અન્તર કરવો રે;
 એવાં પતની યગોદા પ્રમ, અન્તર વરવો રે. કહે
 ફાલફાલ પદ્મપતે પિ ક, ધ્યાનના મોગે રે;
 પ્રાંતે અન્તર મહાપીર, રવારંજી લોન રે. કહે
 ભક્તિ આપીત ભતવાન, વિગણા ભવા રે;
 નજ અનુભવ હમંત યેને, વિશ્વના મવા રે. કહે
 અધ્યાત્મ પ્રમુ મહાપીર, પ્રાંત મળીયારે;
 અધ્યાત્મ હમંત હમંત, હનિત રૂપિયા રે. કહે

મુકે વિદારે મુલકી.

ન્યામી ગાવામાં મંદિરા. મન સમ.

મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર.
 મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર.
 મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર.
 મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર.
 મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર. મંદિર.

- ઉપકારો અમર બહુ કીધા, પોતાના ગણી ઉપદેશ લીધા.
 કાન્ન અમરોં સિદ્ધયાં.....૫૨મ. ૩
- મહિમાવંત અતિશય ધારી, મતધારી ગુરુ સત્ય આચારી;
 જિન શાસન જયકારી.....૫૨મ. ૪
- પ્રકાશ્યં સત્ય ગુણગણ દરિયા, ઉપશમ સંવેગ શમકમ ભરિયા;
 જ્ઞાતમ અનુશવ વરિયા.....૫૨મ. ૫
- પત્યર જેવાં નર અને નારી, પ્રતિબોધ્યાં ઉપદેશે ભારી;
 તવ વાણીની બલિદારી.....૫૨મ. ૬
- તવ ગુણ ગણતાં ચાર ન આવે, સુરગુરુ જેવા થાકી જાવે;
 વિરહે ન જોજન જાવે.....૫૨મ. ૭
- વાયુ પેટે વિચરંતા મુકાવો, મનમાં પ્રતિબંધ હેશ ન લાવો;
 અમરર કરૂણા લાવો.....૫૨મ. ૮
- અમને તુમવણુ હેશ ન મમતું, મનકું અમરું તુમમાંહિ લમતું;
 તુમ ગુણ રહે મન રમતું.....૫૨મ. ૯
- શી રી લીધું મનકું અમારું, મુજ આતમના સત્ય છે તારું;
 કલુ કલુ મનમાં સંજારું.....૫૨મ. ૧૦
- આવજો પાછા પ્રેમ ધરીને, ભક્તોની પ્રભુ ભક્તિ રમરીને;
 કરૂણા ખૂબ કરાંને.....૫૨મ. ૧૧
- તુમ વિરહે અમ ચિત્ત ચિરાતું, ગુરુ ભણો અમ મન જે થાતું;
 કુખ હવે ન સહાતું.....૫૨મ. ૧૨
- નયણે વહે છે આંસુની ધર, વિનવિ કરે છે નર ને નાર;
 દયાંન દેશે કૃપાજ.....૫૨મ. ૧૩
- તુમ ભક્તિ સાચી ગુરુચપ, એક તમારી સાચી માયા;
 ધન્ય પિતા તવ જાયા.....૫૨મ. ૧૪
- શી ગુરુ ભગવન્ આશિષદેશે, જુદિત્તગર ગુરુ શાતામાં રહેશે;
 સંદેશ શુભ કહેશે.....૫૨મ. ૧૫

(૪૭)

(૪૮)

શ્રીમોહનચાલજી મહારાજની ગુહલી.

અલીસાહેલી જંગમતીરથ જેવા હલી રહેજો.

મહાવ્રતધારી મોહનચાલજી મુનિવર જગ જયકારી.

સમતા સાગર ગંભીર ત્યાગી વૈરાગી શુભકારી.

વાણી સાકર સમ બહુ મીઠી, કરી અંગત અનુભવથી રીઠી;
શીતલ અમૃત શુભની વૃદ્ધિ.....મહાવ્રત.

જેહની વાળીમાં રહી સિદ્ધિ, રોવા આપે બહુલી કદિ;
જેવે અલખ ફરીસાઇ લીધી.....મહાવ્રત.

ભારતમાં કીર્તિ ફેલાઇ, મુંબાઈમાં ખ્યાલિ પાઈ;
મફ્તર શુર્જર શોખ છાઈ.....મહાવ્રત.

જિનપ્રાસનની એવા સારી, પ્રતિગોષ્ઠ્યાં ભારત નરનારી;
નિઃસ્વર્થી થયા બહુ ઉપકારી.....મહાવ્રત.

નહી ગચ્છ કદ. મદને મમત, દુર્જન શત્રુ પર બહુ સમતા;
લયલીલ જની આગમ રમતા.....મહાવ્રત.

થયા મુનિ નવ.૬ કેશનીવા, મમતાભાવે મંગમ પરિવા;
જે બહુલા જન તારાં તરિયા.....મહાવ્રત.

એવા મુનિ વહો બહુ જાવ, મુનિગુરુ રમરતાં મંગમ આપે;
બુદ્ધિમાનરમૂરિ ગુરુ આપે.....મહાવ્રત.

(૪૧)

(૫૦)

શ્રી વિજયલક્ષ્મી સુરિની ગુંહલી.

ભણી તમે વંદોરે ભગવતી. ઐ રાગ.

ભવિષ્યન ભાવેરે વિજયલક્ષ્મી સુરિવંદો,

ભાવે વંદીરે, કમં અનંત નિકંદો.

ઉપદેશપ્રાસાદિકે રચી ગ્રન્થો, નામ અમર નિજ દીધું;

વીશસ્થાનકેની પૂજા રચીને, અનુભવ અમૃત પીધું. ભવિ. ૧

લેનામમદાતા ગુણ દરિયા, યોગલ્લીય શતકે યજ્ઞયા;

ગુર્જર દેશમાં ગિરવા અલીર, ગુણ ગર્જતા રહ્યા. ભવિ. ૨

દીપચંદ કવિ જેના રાગી, છાન યાસન સેઢાયા;

લુહિયાગર સુરિચંદ વંદો, પ્રેમે પ્રલુપ્ત પાયા. ભવિ. ૩

(૫૧)

શ્રી અભયદેવસુરિની ગુંહલી.

ભવિ તમે વંદોરે. ઐ રાગ.

ભવિષ્યન ભાવેરે, અભયદેવસુરિ વંદો.

આગમ જ્ઞાનીરે, મુનિ વાચકસુરિ ઉદો,

નવ અંગેની વૃત્તિ કરીને, જગ આગમ પ્રસર્યા;

જેની દીક્રાઓ વાંચીને, મુનિગણ મન હરખાયાં. ભવિ. ૧

સૈત્તવાસી કોટ્ટેલુઃચર્ય, દેશી દીક્રાઓ ભાવે;

મહાવીર પાટે મોટા ભક્તો, ભક્તિરાગના દાવે. ભવિ. ૨

વર્તમાનમાં અભયદેવસુરિ, દીક્રાની શુભ સ્લાવ;

લુહિયાગર સકલ સંધને, ઉપજારી સુરિરાવ. ભવિ. ૩

(૪૨)

(૫૨)

શ્રીમદ્ આનંદધનજીની શુંહલી.

અક્ષીસાહેલી જંગમ તીરથ જોવા ઉભી રહેને. એ

આતમજાની આનંદધન જોગી, વંદો નરનારી,
 પ્રખ્યાત થયા, સહુ દર્શનમાં, ખાખી અતિશયધારી.
 જેના મન નહીં મ્હારૂં ત્હારૂં, સાચું તે માન્યું મન સાચું,
 આતમ સંયમમાં મન ધાર્યું..... આતમ
 નદી કાંઠે જંગલમાં વસિયા, શુદ્ધાતમના થય્યા રસિયા,
 જે ધ્યાન સમાધિ ઉત્તસિયા..... આતમ
 સિદ્ધિયો પ્રગટી રહી સામી, પણ સિદ્ધિના નહીં જે કામી;
 નિશ્ચિન રહેતા આતમરામી..... આતમ
 પહાડો ગુફામાં બહુ રહીયા, શુદ્ધાતમ દર્શન જે લહીયા;
 અધ્યાતમમાર્ગવિષે વહિયા..... આતમ
 વાચકજીએ સ્તવના કીધી, પામ્યા સંગત સમતા સિદ્ધિ;
 શ્રીવીરો પદ આતમજદિ..... આતમ
 અવધૂત અસખ મુનિ અવગારી, ક્ષીરાર્થ જેની સુખકમારી;
 જુદિસાગર ગુરૂ જમકારી..... આતમ

(૫૩)

શ્રીજિનદત્ત સુરિની શુંહલી.

અક્ષી સાહેલી એ રામ.

જિનદત્તસૂરિ, જેનધર્મ વૃદ્ધિ, કરનારા થઈ ગયા,
 શામન એજકારક જેનો, નવા કરી શોભા લગા;
 જિનદત્તસૂરિ જગમાં દાદા, દહેજવા ગુરુમજુપિ સાદા,
 ધન્યધન્ય પિતૃજી ને માન..... જિનદત્ત

(૪૩)

જમમાં બિનશાસન અજવાલ્યું, ધર્મોપવન ક્ષયનું માર્યું,
 ધરમાં ધરમાનમ પદ જાણ્યું..... બિનદલ. ૨
 ખરદામયે બહુ પંકાયા, ઘણા અવગ સધમે છાયા;
 કુદિસાગરગુણી ગુણ ગાયા..... બિનદલ. ૩

(૫૪)

મંગલોક ગુહલી.

ચાંડા સદિશો મંગલ માહ્યે. એ રાગ.

દોર પ્રભુભ મંગલગારી, ઇન્દ્રિયતના દેવતા દે;
 ગુહલી લેદની કરીએ બાવે, દુઃખ દેવ હસતા દે. મહાવીર. ૧
 શીરમગુના શિખ સનુત, સમ્પિન્ન બહાર દે,
 કોન્દ નમિ મંગલ મંગરે, નિરૂપા કુરુ ગુણગરે. મહાવીર. ૨
 કુષ્મંદુભી કુખગારી, કોની કંદનિ બાવે દે,
 વિદમાન દાસન દેખાવે, બરગમંદિ ઇ.વે દે. મહાવીર. ૩
 ભૂખાદુ વખાવ.ગી, કુનિવર ઉમ.સ્વ નિ દે;
 સ્વામ.ચાલું હરિકાલ, વિધંજ કોની છ.તે દે. મહાવીર. ૪
 અરિહંત ને સિદ્ધ.ચલું, વદન કુનિ ઉપા.દે દે;
 કુદિસાગર મંગલ ગાવે, સર્વ જાને નરી દે. મહાવીર. ૫

(૫૫)

શોભદ અદિવિજયલની ગુહલી

ચાંડા સદિશો મંગલ માહ્યે એ રાગ.

અદિવિજયલ લાઈ દે, રંગ દે અવદરે,
 કવેલી દિ.દા કમળ, બન્નમલ અવગ.તે દે. અદિ. ૧

દેહ છતાં પણ જેહ વિદેહી, મણિચંદ્રજી જેવા રે; મણિ
 જીરેશજી જેની પાટે, સેવા સારે દેવા રે.
 પરિવાર જેનો ભારતમાં, જેનધર્મ દીપાવે રે; મણિ
 વંદો આવો ભાવો ધ્યાવે, કર્મ કર્યાં દૂર જાવે રે.
 સરસ્વતીજી નિરપૂઢ પ્રગટ્યા, તપાગચ્છમાં ધોરી રે; મણિ
 જુહિસાગર ગુરુ કરમાં છે, જિનશાસનની દોરી રે.

શ્રી વીરદેશના ગુંહલી.

જ્ઞાનદર્શનને આરિત્રમાં, સર્વયોગ સમાવેશ થાય. મુજો વીરદેશ
 જ્ઞાનયોગને ભક્તિ ઉપાસના, એક દુઃખવાળાં સમજાય. મુજો
 ભૂત વર્તમાન ભવિષ્ય ધર્મ સદુ, એક આત્મના પર્ચાય. મુજો
 જિનદર્શન સાગરમાં સદુ, અન્યદર્શન સરિતા સમાય. મુજો
 જેનધર્મ સમી નહીં ધર્મ છે, સર્વ વેદાન્તનું વેદાન્ત. મુજો
 અનેકાન્તનયે જે જાણુનો, તેડ ઘાતો હૃદયમાં શાન્ત. મુજો
 જેનધર્મમાં વેદો સદુ રજા, સર્વજ્ઞ કથા નિદાન્ત. મુજો
 જેનધર્મ પરમ સત્ય આત્મા, જાણે આવે કર્મનો અંત. મુજો
 મનથી પર પરમેશ્વર પ્રજુ, શુદ્ધાત્મ સાધી ભખ. મુજો
 જુહિસાગર આત્મસ્વભાવમાં, જાણાં સર્વ સમાઈ કર્તવ્ય. મુજો

મહાવીર પ્રબુનો ઉપદેશ.

ભાજીહીભદ્ર મુનિવરમાંદિ શિરસાર જે, એ દામ.

મહાવીર પ્રબુનો મુજો જન ઉપદેશ જે,
 જેથી જાને જન્મ મરણનું કહેશ જે;
 મન મનમાં વણ મુજી કે.દની નહીં થતી જે.

- આત્મજ્ઞાન સમ કોઈ ન મિટું જન ભે,
આત્મજ્ઞાનના દન સમું નહીં જન ભે;
આત્મજ્ઞાનથી જગમાં શાંતિ સંપન્ને ૨
- આત્મજ્ઞાન તો નિત્ય જીવન મુખકાર ભે,
અજ્ઞાનાસહિત મૃત્યુ દુઃખકાર ભે;
જય તે મૃત્યુ નિર્ભય જીવન અણબૂં ભે. ૩
- શીર્ષાદીન નહિ આત્મજ્ઞાનને પામે ભે,
આત્માર્થજી વળુ ઠરે ન કોઈ કામે ભે;
અજ્ઞાનજ્ઞાને યોગધરી શિવ સંપન્ને ભે. ૪
- ભેદ ભેદ યોગે આત્મજ્ઞાન અનન્ત ભે,
અનન્ત કૃપાથી પામ્યા મેં જગવંત ભે;
દેશાત મધોદા છે નહીં પામને ભે. ૫
- આત્મજ્ઞાન મધોધિયે સદુ મધ સમાધ ભે,
આત્મજ્ઞાનકે અનંતરમ પ્રયત્ન ભે;
આત્મજ્ઞાનકે વિષયસ નહીં મધે ભે. ૬
- આત્મજ્ઞાન મધે મધ રમણ છે રમણ ભે,
મિટની સાર મધ રમણ છે નહીં ભે;
નિર્દોષી મધ ૭૬૪૩૪૪૪૪૪૪૪૪ ભે. ૭
- કૃપા મધ ૮૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
૪૫ ૪૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
પ્રતે ૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે. ૮
- ૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
તે છે ૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
૭૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે. ૯
- ૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે,
૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫ ભે. ૧૦

વિશ્વોન્નનિનું કારણ જ્ઞાનમ જ્ઞાન ભે,
 દુનિયાની ધડતીનું કારણ માન ભે;
 રામ દેવના હાથથી મુખિ સપજે ભે.
 મતેમાં કરેલે વચન નર નર ભે,
 પાવડાન પ્રગટે તેથી નિધાન ભે;
 નિશ્ચયીને નિશ્ચયિ શુભ નહીં મળે ભે.
 નિશ્ચય ભેનું કદો હમે સમજ ભે,
 તેને સુખ્યને નહીં વચ બધિત ભે,
 ખુદી ઘડા દાખી કદો શુભ કદો ભે.
 શુભજ દેવા સુખે લે નર નર ભે,
 શુભને મન કોપી વનં કંસર ભે;
 તેવા કાળેને, ભેલી નિશ્ચય ધરો ભે.
 શુભમાને ન બાળેને રખડાન ભે,
 લેલેનું મારપર બહુનું બાલ ભે;
 તેવા કાળે શુભ દુઃખે મોટા વરે ભે.
 લહુ સુખે ન મળે દેખાત હર ભે,
 વચન મુખે કર નહીં નર નર ભે;
 શુભ દિશા બહુલારે વનં દિશ લહે ભે.
 મદા કાળે વચન મુખે વરે ભે,
 કાળે શુભે કાળે હર નર ભે.
 હર નર કાળે શુભે વરે મુખે વરે ભે.
 મદા લેલે ભને નહીં નર નર ભે,
 શુભે કાળે કાળે કાળે વરે ભે.
 શુભ કાળે નર નર કાળે ભે.
 શુભ કાળે શુભે કાળે કાળે ભે,
 કાળે કાળે કાળે કાળે કાળે ભે,
 કાળે કાળે કાળે કાળે કાળે ભે.

(૪૮)

(૫૯)

સત્યપ્રેમ.

બેની રવિસાગર ગુરુ વંદીએ.

શાની ભકત ગુરુ કહે પ્રેમનું, સત્યરૂપ સુણો નરનાર,
દેશકાલ વિષય બંધન નહીં, નહીં સ્વાર્થનો છાંટે સગાર,
સત્ય પ્રેમનું લક્ષણ સાંભળો.

દેહ રૂપની ભોગેચ્છા નહીં, નામ કીર્તિની વાંચ્છા ન લેશ;
સ્થૂલ સૂક્ષ્મ પ્રકૃતિ સામ્યમાં, રાગવિષમતાએ કલેશ. સત્યપ્રેમ.

મન વાણીને કાય યોગમાં, નરનારીનો આમ્ય સંબંધ;
શુદ્ધ પ્રેમ નહીં ત્યાં જાણીએ, માને પ્રેમ ત્યાં મૂકને અન્ધ. સત્ય.

પરસ્પર ઘડાયેલ કાયકા, વધુવરના વિચારાચાર;
તેહ નષ્ટ થતાં વિભુશે અહો, એ તો ક્ષણિકપ્રેમ પ્રકાર. સત્ય.

સુવાવરથામાં નરનારીને, કામાસક્તિનું જહુ જોર;
એહ કામનો ઉભરો જાણવો, જલપરપોટા સમ તોર. સત્ય.

જક ઇન્દ્રિયોના શુભામમાં, સત્યપ્રેમ નહીં પ્રગટાય;
મનની પેલી પારે પ્રેમ જે, આત્મપ્રેમ તે સત્ય મણાય. સત્ય.

સત્યપ્રેમમાં પ્રતિજદલો નહીં, લીધો દીધો એ પ્રેમ ન હોય;
કયો બાંધ્યો એ પ્રેમ ન જાણવો, મન અનુસારે જે જોય. સત્ય.

સાટે સાટાની જ્યાં વાંછના, મનઃએજનું સાધન માત્ર;
ત્યાં સહેજે ન કર્તવ્યો થતાં, ત્યાં પ્રેમનું દેહ નહીં પાત્ર. સત્ય.

બાકાધર્મ લેક એક કલેશથી, દુઃખી વર્તે નર ને નાર;
શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ ન ઝોગજો, સત્ય પ્રેમ ન ત્યાં નિર્ધાર. સત્ય.

જ્યાં આત્મ આત્મ ઝોગજો, સહેજે આત્મ આત્મ રહાય;
ઉચ્ચ નીચનો લેક ન સ્વપ્નમાં, સહેજે ધાતી પરસ્પર રહાય. સત્ય.

- જાપૂજકમાં નહીં પ્રેમ છે, પ્રેમી સૈન્યપૂજક થાય;
 જદ વસ્તુ બીજારીએ જાપડ, પ્રેમનું સત્યરૂપ ન થાય. સત્ય. ૧૧
- જહસભ્યપણ ચક્રવર્તિએ, મત્સ્ય પ્રેમ વિના દુઃખ પાપ;
 આત્મદબ્ધતા શ્રેષ્ઠી સ્ત્રીએ, સત્યપ્રેમી બની મુખી થાય. સત્ય. ૧૨
- પરમાર્થ ક્ષેત્રમાં પ્રેમ છે, દેવગુરૂની ભક્તિમાં પ્રેમ;
 આત્મવત્ સદુ જોયો ભણીને, પ્રેમ કરવામાં છે રૂઢેમ. સત્ય. ૧૩
- ચિંત જણાંદ યેકથ મનુસરે, આત્મવર્નનમાં છે પ્રેમ;
 સત્ય વર્નનમાં બોહનચકી, પ્રગટે છે પ્રેમનો નેમ. સત્ય. ૧૪
- સત્ય પ્રેમને આતમ સ્ત્રીએ, પામે અંતર શુદ્ધિથી જોય;
 શુદ્ધિસાગર સમુદ્ર પ્રેમીએ, પામે નિત્યાનાંદ દમોય. સત્ય. ૧૫

ધરમાં રવરો.

આવો આવો જયીદાના કાંત એ સમ.

- કહે સમુદ્ર ઉત્તમ કીમ, કિંઈ અવજોયે રે;
 નિજ ઘેર કુદુ'ભને પ્રેમ, નિઠવ જાયે રે. ૧
- વનિ પત્નીનું શુભ કીમ, થાય ન રહ્યું રે,
 સ્વમય સખને દીધેમ, થા તે સ્વયં રે. ૨
- પણ વિદને વદનું માન, વિનવણી મેવા રે;
 જેન્દ ધરમાં ચિરો ને પ્રેમ, વલે નિદા દેવ રે. ૩
- ન્યાનાં મે.તાં વદ ને જાણ, દાનમત્તી કાઢે રે,
 કહે સદુ જન નિજનિજ કાંઈ, સ્વકાને કાઢે રે. ૪
- મેવ ધરમાં હામીને વસ, સંજિવનો વસ રે;
 જમી જલ પાપપર કૂદ, નહીં દેવ રે. ૫

ધર કુટુંબના પ્રતિપાલની, શીખ માને રે; .
 નહીં બ્યસન અને બ્યલિચાર, તે સુખ માણે રે. કહે.
 દાનિધારક રીત રોવાજ, જ્યાં નહીં એકે રે,
 તેવા ધરની ચકતી ધાય, વતે ટેકે રે. કહે.
 કદિ ધરમાં નહીં કંકાસ, સંતોષ સાચો રે;
 યિશજી નીતિ ને શુભ રીતિ, રનેહ ન કાચો રે, કહે.
 ધરમાં સ્ત્રી વર્ગનું માન, બાળ સંભાળ રે;
 આય અનુસારે હોય ખર્ચ, મુખી નર નાર રે. કહે.
 કુટુંબ ન ધરમાં ધાય, પ્રમાણિક સર્વે રે;
 સત્તા લક્ષ્મીથી જન કોઈ, રહે નહીં ગર્વે રે. કહે.
 મહાવીર પ્રભુની બક્તિ, ધરમાં સદાય રે;
 ધાય સાધુ સંતની સેવ, મન નિર્માય રે. કહે.
 દેશ કુટુંબ રાજ્ય સમાજ, સર્વ મુધારા રે;
 બાળે ધરમાં સર્વે બેસ, શુદ્ધ આચારા રે. કહે.
 નહીં ઘેરીનું ધર નામ, વચ્ચે મીડાં રે;
 તેવાં ધર છે સ્વર્ગ સમાન, વિરજા દીડાં રે. કહે.
 અનિયમે અદરમાન, ગુરૂને માન રે;
 નહીં સ્વાર્થની તાણ.તાણ, ધર છે વિમાન રે. કહે.
 શુદ્ધપ્રભ બરેલાં શોક, રહે ત્યાં શાન્તિ રે;
 ભુલિમાતર લક્ષ્મી કહેર, આનંદ કાન્તિ રે. કહે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના સંલેખમાં પાંચ વધાવા.

પહેલો વધાવો—મારુ વરસે રે મુજની. એ રામ.

મહાવીર પ્રભુને રે વધવે, પહેલો સંઘ સકળ મળી ગયે;
 વંશે ભરે અન્દિત, કમં નિકાલું તપ મુજરત મ

દશમા સ્વર્ગથી રે અવિયા, ત્રિશક્તિના ઉડરે અવતરિયા;	
ભારત દેશે રે સોહો, હનિકુડ સદુનાં મન મોહો.	મ૦ ૨
અડઢ સ્વપ્નો રે દેખે, ત્રિશક્તિ માતા હર્ષ વિશેષે;	
સ્વપ્નાં પતિને રે સુણાવે, યુગ હોશે એમ પતિ સમજાવે.	મ૦ ૩
એથી સ્વપ્નોનાં ફલ જાણે, તીર્થ કરવા ચઢી યાશે;	
ત્રિશક્તિ જ્ઞાન-દે ઉભરાણી, જુદિસાગર હર્ષ ભરાણી.	મ૦ ૪

બીજો વધાવો મહાવીર જન્મ.

માવણ વરસે રે મુજની. એ રાગ.

ભારત દેશે રે સ્વામી, મહાવીર જન્મ્યા ગુણ વિશામી;	
ગણ જીવનના રે દેવા, અડસડ ઇન્દ્રો મુર કરે સેવા.	ભારત. ૧
અનુષ્ઠ મહાભાગે ગાત્રે, ચેત્ર મુદિ તેરસની રાત્રે;	
મુરપતિ ઉત્સવ રે કરતા, મેરૂપર જિનવરને ધરતા.	ભારત. ૨
સ્નાન કરાવે રે પ્રેમ, ભક્તિએ નિજ કથને નેમે;	
પત્ર અંગુઠે રે દગાવી, કંઠાવી મેરૂ સમજાવી.	ભારત. ૩
ઈન્દ્ર સંચાલને જામ્યો, અનંત શક્તિ મહિમા જામ્યો;	
માતા પાસે રે જાવે, પ્રભુ ખમાવી સ્વર્ગે જાવે.	ભારત. ૪
ઉત્સવ મહોત્સવ રે યાવે, વર્ધમાન પ્રભુ ન્યામને ટાવે;	
અનુક્રમ મોટા રે યાવે, ચોવનવચ ચરોહા પરજાવે.	ભારત. ૫
ભોમો ભોમવતાં અલોચી, જલ પંડિતવત્ નિર્મલ યોગી;	
જુદિસાગર રે હીપા, લેવાની મનમાં થઈ ઇચ્છા.	ભારત. ૬

સંઘ અનુવિંધ તીર્થને સ્થાપ્યું, સ્થરત રેશ ઉદરિયો;
 ઘેરીયમા તીર્થેર ઉદ્ધા, અનંત ગુણને દરિયો. ભવિ. ૪
 એકાદશ ગણધર નિજપટે, એતમ અદિ યાખ્યા;
 જુદિસાચર મહાવીર પ્રભુજી, વણવ ભુવનમાં વ્યાખ્યા. ભવિ. ૫

પાંચમો, નિર્વાણુ દેવ્યાણુક વધાવે.
 ભવિ તમે વંદો રે ભનવની સૂત્રની વાણી. એ રાગ.
 આસો અમાવાસ્યા રાત્રે, પ્રભુજી મુકિત સધાયા,
 ઘીપણીનું પર્વ ત્યારથી, સુરપતિ કદે નર ચાયા;
 પ્રભુ વીર દેવ રે, વિવશી હો નહીં બ્યાસ,
 આત્મસમી રે, નિઠાવ છે મન ખ્યાસ. ૧
 વીર વીર ચિંતવતાં એતમ, દેવજી રૂપને ધાયા.
 વીર પ્રભુને સંવત મચડ્યો, ઉત્સવ મહેલસવ યાયા. પ્રભુ. ૨
 લેનધર્મ જમમાં ફેલવી, મહાવીર મુકિત સધાખ્યા;
 ધન્ય ધન્ય વીર પ્રભુનું છવન, ભક્તોના મન જાખ્યા. પ્રભુ. ૩
 જનિ સસિયે પાંચ વધવા, મહાવીર પ્રભુજી અધા;
 જુદિસાચર મહાવીર ગયા, જન્મ સદૃશ સમજવા. પ્રભુ. ૪

હિતશિશુની ગુલકી
 ભેની ખાતીને ખરી એ રાગ.

ભેને મુળે રે રૂપે, જુદી દેવ શિખમણ નેરે;
 જાણે વામાં રે રૂપે, કેને જાણે વેળ ન રૂપે. ભેને. ૧
 જાણે જાણે રે રૂપે, અનિહિત જાણે રૂપે.
 જાણે જાણે રે રૂપે, અનિહિત જાણે રૂપે. ભેને. ૨

કરીએ ગુરજનનું માન, સત્પાત્રે હૃદયે નિત્યદાન;
 પાપવિચારોને ત્યજીએ, પતિમતાના શુભને સજીએ. બેને.

દેવગુરુને રે યજીએ, મનવાણીથી મહાવીર બજીએ.
 ધરીએ ધર્મની નીતિ, આચરીએ મહાજનની રીતિ. બેને.

ત્યજીએ કુલદાની મારી, તજીએ દેશનની દિશિયારી;
 સંગત સારાની કરવી, દુર્જનની સંગત પરિહરવી. બેને.

મનમાં લખુના રે રાખો, પ્રાણ પડે પણ સાચું ભાષો;
 દુષ્ટ રંગેરે ન મહેશો, બ્યભિચારથી અંતે રાશો. બેને.

દુઃખ પડનારે સહીએ, અંતે માન સકલનું લહીએ;
 સદુના સારામાં ભાગ, ધરીએ મનમાંદિ ગુણસાગ. બેને.

ગુસ્સો મકલયોરે સમાયો, દુષ્ટ વિચારો દૂર હડાયો;
 વદીએ મધુરી રે વાણી, વીરપ્રભુને મનમાં આજી. બેને.

કાચરકુચરે ન ખાવું, કારણવણ પરચેર ન ભાવું;
 ક્ષીએ ગુરૂનીરે ભક્તિ, જન ધરીએ જેવી મનચક્તિ. બેને.

કનછી પુણ્યની કીર્તિ, યતોની શુભ આશી લીજો;
 બેઠો તેણે રે પાળો, કરો ન નિજ આનમને કાળો. બેને.

રેની દુઃખીની સહાય, કરીએ મેવા ધર્મ સદાય;
 ભાગકે દેગવણીએ ભાવે, નિજ વર્ગન ભાગકમાં આવે. બેને.

વાળી વદીએ રે ન ખાલી, કહિ ન કરીએ માગ્યામાળી;
 જર્મ નરનારે ન કરવાં, દુઃખદથી બ્યમને પરિહરવાં. બેને.

મનની ઉપર રે કામુ, મૂકો નોટાં થઈ બ્યમ આમુ;
 નિર્મલ જનના જેવાં, થઈએ આનમ સદગુણુ દેવા. બેને.

કાલિંક પ્રભીરે બનીએ, જનનજનને પ્રેમે ભળીએ;
 જુદિયાચરે ધર્મ, ધનીએ કીને સારાં કર્મ. બેને.

જીનોને ઉપદેશ.

ઐશ્વર્ય સરોયો દ્વિતીયા સ્થાપને.

પરમેશ્વર મહાવીર પ્રભુ જિનરાજી,
જીનોને ઉપદેશે સાચો ધર્મ ભે;
જગ પ્રજાએ સર્વ વિષયમાં જાણથી,
મન વચ કાયાથી કરેને શુભ કર્મ ભે. પરમેશ્વર. ૧

વિદ્ય જગ સત્તાની સકિન્નચોરડે,
જગમાં જીનો જગ કરનારા સાચ ભે;
નિર્લભ જીનો જગમાં છવી નહીં યદે,
છતે તે જગમાંથી જીન મળાય ભે. પરમેશ્વર. ૨

ધોંજ મજ વિષયોન દાને લે બને,
જીનોને મારે નહીં જગની સદાય ભે;
તેણ જીનો જગમાં છાંડા નહીં.
પણ જીનોની ઘડતી જગ દાય ભે. પરમેશ્વર. ૩

જાણજાણી જીનોની પડતી ધતી,
જૂઠ જાણથી જગમાં દુષ્કર્મ ભે;
દુષ્કર્મ કરીને કલ્યા નહીં પરણવથી,
પરણવથી જનન્ય પાપના કર્મ ભે. પરમેશ્વર. ૪

જીન મંત્ર વગ્ન કાળકિ કર્યાં નહીં,
કમકિત દોષ વગ્ન નહીં જીન મળાય ભે,
મુજ ઉપદેશ જાણ્યારે વચોવથી,
જીનો જાણિય નિશ્ચય જગમાં દુષ્કર્મ ભે. પરમેશ્વર. ૫

પ્રભુ પદે વગ્ન જીન કર્મ કરે નહીં,
જન્ય કરતી કરે નહીં મન આપ ભે.

મારી ઘડી પૂરણ જેના મન વચ્ચી,
તેવા જેનો બને ન ક્યારે દાસ બે.

પરમેશ્વર

સર્વ જ્ઞાનનું જ્ઞાન કરે બહુ બાવચી,
બાળક બાલિકાને આપે જ્ઞાન બે;
મુજ બકતોમાં મુજને દેખે બાવચી,
તેવા જેનો પામે જગમાં માન બે.

પરમેશ્વર

આચાર્યો સાધુને મુજ મરખા મળે,
દેશકાલ પ્રગતિનો જેહ ઉપાય બે;
આદરનામ જેનોની ચડતી ઘની,
જેનો માટે જીવે કરતા સ્કાય બે.

પરમેશ્વર

જેનો માટે જેનો જીવે જયકરા,
સર્વ સમર્પણ કરનારા મુજ પાર બે;
સંપત્તિ સેવા મદારી સેવા માવૃચી,
બાલે તે મુજ જેને છે નિધાર બે.

પરમેશ્વર

મુજ યજ્ઞાનું જેનો ચિવપદ પાનના,
મુજ બકતો જગમાં મુખિયા નગનાર બે;
જે કા શસ્ત્ર ધરતા હારે નહીં કદિ,
કલિકાલ કલિને આદરનાર બે.

પરમેશ્વર

મુજને બજનામબે મુજ મુગ્ધું રથા,
અંદરે પડે મુજ પદને વગનાર બે;
કુદિસાગર વીર પ્રભુની વાળીબે,
જેને તારે ને નિઃશય નગનાર બે.

પરમેશ્વર

(૫૭)

(૧૮)

સદ્ગુરુનો શિષ્યને ઉપદેશ.

ઝાપવણ સરેગા. ઝે રાગ.

- શ્રી સદ્ગુરુ શિષ્યોને સમજવતા,
શુભ કર્મો શિષ્યોનાં ભાષે બેસાશે.
શુરની આજ્ઞા માને તે શિષ્યો ખરા,
પ્રેમે શુરની સેવા કરે હમેશાં બે. શ્રી. ૧
- શુરની ઇચ્છા બહારી તેને અનુસરે,
શુરના કર્તવ્યોમાં લેતા જાગ બે;
તનપન ભક્તી પ્રાણ સમર્પણને કરી,
શુર પર પદે દિન દિન અધિકાર રાગ બે. શ્રી. ૨
- વિનય કરે માઠારે રાષે નહીં મત્સ્ય,
શુર આટે ઇચ્છાને આપે બોગબે
શુરથી ઇ.તું રાષે નહીં મનમાં જરા,
શુર આજ્ઞાને રૂ.પે સર્વે યોગ બે. શ્રી. ૩
- શુરનું દિલનું ઇ.વા દાઉં પાતે રહે,
મન પૂજા નહીં શુરથી ઇચ્છે નિસાશે,
સદ્ગુરુમા નિજ નામ રૂપના પ્રમને,
પૂર્ણ સમાધી થતો શુરમા લીન બે. શ્રી. ૪
- રો.રૂ.વી સ્વચ્છંદી થઈ નહીં રૂ.રૂ,
ઈચ્છે નહીં શુરપ્રેમ રૂ.પ. વજ્ર અન્ય બે
શુરની કદરો શિક્ષાઓ અમુગ કરી
મનથી નિચે શુરથી રહે અનન્ય બે. શ્રી. ૫
- આથી શુરની આજ્ઞા કરીન હવે હવે,
શુરનો રૂ.જ રૂ.તેને મન દરજ્જા બે;
હનુસાનથી રૂ.૦ સેવા રૂ.૦ રૂ.રૂ,
શુરને મરિયો બરાં ત્યાં જરામાં રૂ.૦ બે. શ્રી. ૬

પાખંડીના ભરમાવ્યાથી નહીં ભમે,
ગુરૂની આગળ ખોલે દિલનું સર્વ ભે;
ગુરૂની છાની વાતો બીજે ના કહે,
ઘેરવ પામી કરે ન ક્યારે ગર્વ ભે.

શ્લો. ૭

ગુરૂ કહે તે સારા આટે માનતો,
બુદ્ધિ કરતાં શ્રદ્ધા બહુ ધરનાર ભે;
ગુરૂને આનંદ આપે વિનયે વર્તીને,
ધન્ય ધન્ય એવા શિષ્યો નરનાર ભે.

શ્લો. ૮

નિષ્કામી થે ગુરૂકુળમાં વાસો વસે,
શુષોધીન મનડું તેને છે ધન્ય ભે;
એવા શિષ્યોને સિદ્ધિયો સાંપડે,
અમર બને મરણવા થઈ કૃતપુણ્ય ભે.

શ્લો. ૯

દુઃખ કરોડો સહીને ગુરૂ પાસે રહે,
શરૂગુરૂવરને કરે નહીં નારાજ ભે;
ઘટની પેઠે દુઃખો સહી ઉત્તમ બને,
રાખે આતમ કુલવટ કીર્તિ સાજભે.

શ્લો. ૧૦

ગુરૂસલાહો લઈને સહુ કાર્યો કરે,
ગુરૂદ્રોહીનો કરે નહીં વિશ્વાસ ભે;
ગુરૂને ગમે નહીં તેમાં તે નહીં પડે,
બીરબ્રહ્મ પદ પૂજ્યાની મન આશભે.

શ્લો. ૧૧

ગુરૂ કૃપાએ સર્વ શક્તિયો પામીને,
કર્મ યોગીએ જ્ઞાની શિષ્યો થાય ભે;
શિષ્યપણું કીધા વણ ગુરૂ કેા નહીં બને,
કુદરત્ને જગમાં છે સાચો ન્યાય ભે.

શ્લો. ૧૨

શિષ્ય થવું કરજીએ એ નહીં રહેલ છે,
પાત્ર બને પહેલા જગમાં નરનાર ભે;
બુદ્ધિસાગર સરેકારી અમજે બરૂં,
સુષુકર્મીને પ્રેમધરી ધરનાર ભે.

શ્લો. ૧૩

(૫૨)

(૧૬)

સહયુક્તો પુત્રોને ઉપદેશ.

બ્રાધવજી સંદેશો કહેને રવામને. એ રાગ.

ભાત પિતાના પુત્રો સારા પાકેને,
કર્યો કુટુંબ ધરનો ઝટ ઉદાર ને;
ભાત પિતા યુગ્વનને પાપે લાગેને,
મન વાણી કાયા કેમવળે સાર ને, માત. ૧

જ્ઞાનવર્ધને પાળે યુગ્વનમાં વસી,
પ્રત્યક્ષ વા વીરવર્ધની અવધિ ખાસ ને;
દેહવીર્ધની રક્ષા વણ નિર્મળ અને
શક્તિદીન દેખી બનયો જગદાસ ને. માત. ૨

વિદ્યાકેલે જાણેલમને નહિ કયે,
સર્વ જાનના દેખેલું ને ધામજે;
ધર્મિક અવદારિક કેમવળી ખંતમી,
સારી રોકે મહી જનો યુગ્વન ને. માત. ૩

રવચંદી ઉદન બનયો નહીં જલજા,
જામજૂમિને ધર્યો સાચો રાગ ને;
વિદ્ય લગી કલ્પ યેગવયો સદ,
કર્યો કુટુંબ કુટેવોને ત્યાગ ને. માત. ૪

વિદ્યા યુગ્વન વિનયે વિદ્ય શીખજે,
કસનની કેમવળી હેલે જાણ ને;
મનજા કાનુ મૂઠી સંજમ નેવડે,
કર્યો કોઈ જનમાં શુભ કરાવ ને. માત. ૫

દેશનની દિરિજાદીમાં કર્યો નહીં,
દેશ સમંત તજવ નહીં અજર ને;
જલજિતની અજાને રોકે નહીં,
રોકેને રોકે સદે અવદાર ને. માત. ૬

(૬૧)

(૭૦)

જૈન લક્ષણ.

ચાલે સદિવને મંગળ માઝે એ રાગ.

- જૈન જમતમાં બાણે તેને, કુખીને જે છતે રે;
જૈનોમાં જિનદેવ જીવેને, ઘાડે કુકવટ રીતે રે. જૈન ૧
- મન વાણી કયાને સજા, કેગવળીથી કરતા રે;
કુખ વસનાએને તાણે, કરી જમન સંચરતો રે. જૈન ૨
- દેશ કાલને બાણી વતે, જૈનધર્મ દેશવે રે;
વિદ્યા સત્યા લક્ષ્મી વૃદ્ધિ, કરને નીનિ ઘણે રે. જૈન ૩
- જૈન વિદ્યારી ને આચારી, પામે સદા પ્રમે રે;
ધિરને સારે ધર્મ ન ફોડે, દિલમાં મહેતા રહેમે રે. જૈન ૪
- સર્વ કમળો કુચિત પ્રકુચિત, બાણી નહીં વધાતો રે;
શુભ કમીને કરવા માટે, જલધી નહીં પધાતો રે. જૈન ૫
- મહાદેવ મહુને પૂરે પ્રમે, રૂપ ગુરુ દિલ ધરે રે,
જૈનેમાંદિ ભેદ ન ધરે, અનંત દૂર નિવરે રે. જૈન ૬
- સર્વ સકલની સેવ કરે, ન ન રૂચને રૂચે રે;
કુકુલ રાગ વૃદ્ધિ કરે, રહે ન ખાલી રેવે રે. જૈન ૭
- દેદેશ સંપત્તિ દિગમ, અપે અનમ ભેદરે;
અન્યરેને દૂર નિવરે, પાને પવે રે રે. જૈન ૮
- જૈનધર્મનાં તારણે બાણે, મદ. ગણ સખેરે,
રવણી રે કમી કરે, જા. રેણ ન અમે રે. જૈન ૯
- જલદગિત શીષઃ મન વાણે, શિષ્ય જોત નિવરે,
જૈનેને જુથ સદા રહીને, કાંઈને સખેરે રે. જૈન ૧૦
- સર્વ કાલે જૈનેમાંદિ જૈને, મરે છવેરે;
અનરવડું અકલ્પ નહીં કરે, રૂપે નહીં રેવે રે. જૈન ૧૧

၁။ ဤကိစ္စကို ချုပ်ဆိုရန် အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို
 အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၂။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၃။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၄။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၅။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၆။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၇။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၈။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၉။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။
 ၁၀။ အထူးအရေးကြီးသော အချက်များကို အခြေခံ၍ စိစစ်ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။

44

၁၆၂၁-၁၆၂၂ ခုနှစ် ခုနှစ်

የጽዮን ሥልጣን ላይ የሚገኝ ሕዝብ ለግብረ ሰማያት ምስጋና ይቀርባል።

1. 이 책은 ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...

- સત્ય સમ્યક્તાની ધરી ધોળી, પીલી અનુભવ રસને ઘોળી;
મોઢે મુઝે નહીં બની લોળી.... પતિ ૭
- શુદ્ધ અરિય આંદોઢા બાલે, વેળી વિવેકની ચિર વાલે;
એક પતિવન વૃંદોઢા ધારે.... પતિ ૮
- સત્ય અવલૂનાં કુદલ ઠાને, વૃંદુ સમજ પડે ન તેડાને,
સત્ય સમજે સદા ને સને.... પતિ ૯
- વીર બાપનાં તંત્રોલ બલે, ન્યાયવૃત્તિનાં બેલન બાલે;
સમજાવે ધરને ચલાવે પતિ ૧૦
- ફરજપટ્ટી ન મુઝતી, બાલચર્ચથી ઢોળે ઊતી;
ધારે દિલમાં ન કપટની ઠાલી ... પતિ ૧૧
- પેટમાં સદુ સાગર આવ, આંખમાં યશિ સૂર્ય મુકાવ;
તેના પેટે પ્રભુ જન્માવ પતિ ૧૨
- મહીપેટે સમા દુઃખ ધારે, જ્ઞાન અગ્નિ હૃદયે પ્રગળે,
સમગ્રા જલ ચિત્ત પખાળે.... પતિ ૧૩
- દુઃખ પેટે સદા ૧૧૧૧, મેલી બાઝાય પેટે નિન્ન;
એકે બંદની પેટે યત્ન ... પતિ ૧૪
- નિગામપણે જાંચરતી, સદુ જાંચર કમં કરતી;
સદુ વિચને તરી તરી પતિ ૧૫
- લેનો લેન કમં છે પ્રભુ, આ-પદ્મ દર જરવાન,
એકેનું મન બાજ પ્રધાન ... પતિ ૧૬
- એવી કવિતા સજુદ પડે, આવે અગ્નિજ્વલ ઠાકને;
હરી વરન આગ પ્રકટે.... પતિ ૧૭
- આગમધનિ એનિએ એટી, હવ દેવન વાંચને પેટી,
એવ એવે ખરી દુઃખ મેટી ... પતિ ૧૮
- એવી કવિતા દેવેએ કરી, પ્રકટે જનમ ઉપકારી;
સુદિકવા જન વિગારી.... પતિ ૧૯

(૧૪)

(૧૨)

પ્રભુ મહાવીરનો ગુણવાસમાં યશોદાને ઉપદેશ.

શ્રી રમણિયાર મુનિવરમાં શિરદાર જો. એ રાગ.

- પત્ની ગુણગંતી દેવી યશોદા નારજો,
 વિતરિશિષા માંગતજો ધરી મન ખ્યાર જો;
 જલપ જલવળ જોગો મા રહેવું ઘટે જો. ૧
- કાવાના લખો છે કમોપીન જો,
 આત્માનાં લખો છે ધમોપીન જો;
 આત્મિક રતન વણ દેહ લખ મુખ નહિ દિધે જો. ૨
- આત્મ આત્મને આપો જટુ માન જો,
 દેહરૂપમા મોહ ન લાગુ સાન જો;
 આત્મરત્નરૂપે પતિ પત્ની દસને લક્ષાં જો. ૩
- સાકર મધુતા સાકરથી નહીં બિન્નજો,
 પતિપત્ની નાત્વિક ઐક્યે લયલીન જો;
 અલૌકિક નેત્રા જાતિ મેળા જલ્લા જો. ૪
- આત્મ આત્મનો યાય પરસ્પર મેળજો,
 સ્વાર્થવૃત્તિનો સ્વપ્નામાં નહીં ભેગજો;
 કાયા છાયા પેટે સાથી સર્વદા જો. ૫
- જરા ન જૂઠું જલથી મીન મુકાય જો,
 આત્મરંગમાં જડનો મોહ વિત્રાય જો;
 આત્મિકભાવે વિશ્વ ઐક્ય અનુભવો સદા જો. ૬
- કર્મયોગિની નારીનો અવતાર જો,
 મહાસતી ઉપકારિણી જયકાર જો;
 આત્મદષ્ટિથી વહેશે ઘરનાં સૂત્રને જો. ૭
- દેહ ચિત્તથી ન્યારો આત્મરામ જો,
 અનુભવી રહેજો તેમાં મુખ ધામ જો;
 સર્વ તમારા અધિકારને આદરો જો. ૮

જેનધર્મનો કરવો વિધોદાર ભો,
 જેથી વિધોદાર લને મુખદસ ભો;
 તીર્થંકર ભવતારી પ્રભુ સંગે રહે ભો. ૯
 પત્નીના મુલ્ય કોનો પાત્રમાં સર્વ ભો,
 હરિ ન કરતાં જાણ વસ્તુનો મર્વ ભો;
 ધન્ય જમારા સામ્યયોગને મહાસતી ભો. ૧૦
 મારી પાછળ જાવો મુકિત પાંચ ભો,
 રાખોવની છેડી નાખી મર્યાદા ભો;
 જુદાસાગર પીરવચનને ધન્ય છે ભો. ૧૧

મી નરિવધન જાધુનો દીક્ષા વખતનો વીરપ્રભુને સંબોધ.

સનેદીસંગ એ ધિરી સેવા એ રામ

પ્રભુ મહાવીર લખુ હમાલ, મારા અન્નમયી પણ ખાણ;
 ધરી સંભમ રહે મુખમાળ; પ્રભુ. ૧
 ધરી મહાન ભાગ્યમ લવહાવી, મુજબ ભાવે કેવલ પ્રવહાવી;
 પ્રભુ હેભે મુખિ મળાવી. પ્રભુ. ૨
 પ્રભુ વરવલ્ય હોય ન રમશે, અગિયમઃ વિનમ્ર ભમશે;
 કોની સારે અગમ મુજ રમશે. પ્રભુ. ૩
 ધર રમદાન લેવુંજ હશે વિન એવીજ પ્રભુદયે;
 તેમ જાણીએ. રમશે પ્રભુ. ૪
 મારું હૃદય સારા રંગનું, જુગલ રંગે રંગ ન જાણું;
 મને જાણું રંગે ન જાણું. પ્રભુ. ૫
 હુમ સહે પ્રભુ જ ન રમશે, સમીપ જાણે અમરે;
 મને હશે તર વિભાવે. પ્રભુ. ૬

તુમ સંગત વણ સહુ ખારું, જડમાં કેઇ લાગે ન ખ્યારું;
આબુ ઉદયમાં કમ નડારું. પ્રભુ. ૭

તુમ વચનામૃત ખૂબ પીધું, તેથી કાચું ખરે મુશ સિંધું;
હવે દૂરપણું કેમ કીધું. પ્રભુ. ૮

વિશ્વોદ્ધારને માટે ત્યાગી, થયા અંતરથી વૈરાગી;
તમને આતમમાં લય લાગી. પ્રભુ. ૯

વીર !!! વીર !!! એ બ્રહ્મા બ'ધુ, જગ પાતક કરુણસિંધુ.
આબુ કાજ અરે કેમ કીધું. પ્રભુ. ૧૦

નંદિવર્ધન નમારો ભાઇ, સાચવશે પ્રેમે સમાઇ;
સ ભારશે માઠી લાઇ. પ્રભુ. ૧૧

થઇ કેવલી અહીં સ ચરશે, ઉપકૃત તવ બ'ધુને કરશે;
તમને કે.ઇ વિઘ્ન ન નડશે. પ્રભુ. ૧૨

મહાવીર પ્રભુ વધ માન, દુતો ગાઇશ તવ શુભ ગાન;
મહાવીર પ્રભુ ભગવાન. પ્રભુ. ૧૩

હેરજા નીવ કર મહારાર, સર્વ કંવાલજા પતિ ખીર;
ગુણગાનરે હા મંલિર. પ્રભુ. ૧૪

ભની સર્વજ્ઞ આવશે પેરે, પદમાનન્દ પદની રહેરે;
પૂર્ણાનન્દ ગુણના રહેર. પ્રભુ. ૧૫

વીરવગ્દીવા વનની વડે, નંદિવર્ધન ધરની વડે;
જાન મગનું જાનિયા હાડે. પ્રભુ. ૧૬

વીરકાંડેસગ્ગ ધ્યાને રહ'તા, નંદિવર્ધન વાદ કર'તા;
બુદ્ધિસાગર વીર મગ'તા. પ્રભુ. ૧૭

(૧૭)

(૭૪)

પત્ની યયોદાની પ્રભુ મહાવીર પ્રતિ વિસૃતિ.

ઝાપવણ સંદેશો કહેજો રથામને, ઝે રામ,

ધન્ય ધન્ય મહાવીર પ્રભુ પરમેશ્વર,
વિશ્વભાષી મહિમા લવ અપરંપર ભો;
આત્મસૂત્રી જેનધર્મ શિખર્યો બહો,
શુદ્ધ પ્રેમના ઉપદેશક અપાર ભો. ધન્ય. ૧

પરમાત્મ તીર્થંકર જન ઉદારણ,
નિઃશય છેલ્લો યોગીશયો અવગર ભો;
મારા મનમાં શુદ્ધાત્મ તું ભેડે છે,
જનહૃદયન અન્તર્યમી આધાર ભો. ધન્ય. ૨

મહાવ્રતમાં પરમાર્થ પ્રભુ સદા,
કીધો મારા જ્ઞાતમને. ઉદાર ભો;
મનવાણી કાવાણી તુજ પ્રેમી જની,
ભયોભયમાંહિ પતિ પ્રભુ નિર્ધાર ભો. ધન્ય. ૩

અનેક હિંસાવલો કાલા વરણ,
હલમ અરિચી કીધાં નર નર ભો;
રથ વાજને આગવમાં દેહાવણ,
ઉપદેશ દીધો તો જનમાં સાર ભો. ધન્ય. ૪

દીપ્ત હેમને જ્ઞાતમ કુલ મહાવણ,
દેહાધાર લલચો અંતર અભિમાન ભો;
દેવતાની રૂપને જનમાં વિચરે,
મુગ્ધને હેલ કહે અવિરલ મન ભો. ધન્ય. ૫

ભરી વિદ્યા પરમગુણ સ.ભરે,
કુલારીને કારે કુલને નર ભો;
ક્રમશઃવધે પતિ પ્રભુ હે મહારા,
દેહે લલે કહોને કુલ દલ ભો. ધન્ય. ૬

પન્નીને પાવન નહીં, પાવન એકરો,
પ્રભુ પાવનને પાવન નહીં, પાવન એકરો,
વીર પાવનને પાવન નહીં, પાવન એકરો,
શુદ્ધ પાવનને પાવન નહીં, પાવન એકરો.

ધન્ય. ૭

દેહ પાનિનો અનંત પાવન નહીં, પાવન એકરો,
આત્મપાનિ આ પાવનને પાવન નહીં, પાવન એકરો,
મારા દોમે દોમે તુ પાવનને પાવન નહીં, પાવન એકરો,
તુજને ભજવા જપવાની છે દોમે પાવન નહીં, પાવન એકરો.

ધન્ય. ૮

દુનિયામાહી તુજસમ કોઈ પ્રભુ નહીં,
કોઈ માનવ નાથો હવે ઉપદેશ ને,
સ્વર્ગસમ આ ભારતને શુભથી કયું,
મનવળી કાયાના દાસ્યા કલેશ ને.

ધન્ય. ૯

ભવ મુકિતમાં સમજાવે મનડું ધનું,
પ્રભે પરિણમી તુજમાં શુભધામ ને,
ગુમવલ પ્રભ ન કોઈ વાને ઉપજે,
સ્વાપંશુ તુજને કરી બની મુખ કામ ને.

ધન્ય. ૧૦

મુજ સ્વરૂપી બાર્યો તું શુદ્ધતામાં,
તું તું કરતાં યજ્ઞ તમારા રૂપ ને;
શુદ્ધિસાગર સતી યથોક્ત વીનતિ,
કરતાં બહિષ્કારી યજ્ઞ એક સ્વરૂપ ને.

ધન્ય. ૧૧

- પત્નીને પતિવલ્લ નહીં જીજ્ઞે આશરો,
 પ્રભુ તમારી રોગા બજિા ધ્યાન જો;
 બીર બીરમય તુજ પ્રેમે સહુ જમ બન્યું,
 શુદ્ધ પ્રેમમાં જાસે તું બગવાન જો. ધન્ય. ૭
- દેહ પનિતો અનંત જવમાં થઈ ગયા,
 આત્મપતિ શ્રી વીર વિગુ જમ જોકે જો;
 મારા રોમે રોમે તું વ્યાપક બન્યો,
 તુજને જજ્ઞા જપવાની છે દેહ જો. ધન્ય. ૮
- દુનિયામાફી તુજસમ કોઈ પ્રભુ નહીં,
 કોટિ માનવ તાયો હઈ ઉપદેશ જો;
 સ્વર્ગસભુ આ જ્ઞાનને ગુણથી કયું,
 મનવાળી કાવાલા દાઝ્યા કલેશ જો. ધન્ય. ૯
- જા મૃતિમા નમજાવે મનડું થયું,
 પ્રેમ પનિજની તુજમાં તુજપ્રાપ્ત જો,
 તુમવલ્લ પ્રેમ ન કોઈ બાને ઉપજો,
 સ્વપ્નજ તુજને કળી મળી મુજ ક.ન જો. ધન્ય. ૧૦
- તુજ સ્વદ્ધી નારણે તું શુદ્ધ.તમા,
 નું નું કર્યાં થઈ તમાન કૃપ જો,
 દુઃખિવાદર નહીં પડે. પીનનિ,
 કન્યા જાજિથી થઈ એકે સ્વકૃપ જો ધન્ય. ૧૧

(૬૬)

(૭૫)

મહાવીરનો ચાંદકોશિક સપને ઉપદેશ.

ધૈર્યો વનમાં વગવડે. એ રાગ.

- ભુજ !!! ભુજ ! ચાંદ કોશિકા, વીરપ્રકુલ દે લોધા;
કોપે ધરો ચાંદકોશિકો, હવે ત્યાગી દે કોપ. ભુજ. ૧
- કેદિ વર્ષ તપ લે કમું, યા.ય કોપે તે દે.ક;
કુજને હમે યા કારણે, કોપ પ્રગટયો દે ચેક. ભુજ. ૨
- કોપ કમું વિષ કો નહી, કોપે કમંદા બન્ધ;
ભવજર જેનીયા સાપડે, કોપાં દેખને. બન્ધ. ભુજ. ૩
- મન વાણી કાયામાં જેનવી, કોપે પ્રગટે દે બન્ધ;
મિત્રને છતુ કદે, કદ !!! કોશિકા બધાક. ભુજ. ૪
- પૂર્વજે તું કુનિ હમે, સંપુ નવ શિરદર,
કે.પ કરી મરી કમંનિ, હમે બહિ અવતર. ભુજ. ૫
- કે બહાર કદ નહીં મને, એને પ્ર બહ દેક,
કદ. આવે કુજ ઉપર, ધર સમજાને સ્નેહ. ભુજ. ૬
- કુજ કરી કમેં કમું, તું તો દેકથી નિત;
દેક. બહને ત્યાગને, યા તું બાનમ હીન. ભુજ. ૭
- કમેંવશે સદુ છવડ, લખ ચેતરદીમાલિ;
કદી કુખમાં પ્રમત, કુખ પ્રમે ન કદલિ. ભુજ. ૮
- કમેં વહર ન કોશિકા, હવ સમજા બન્ધ;
કમત. કે કમેં દે. ૧૫૦, દે. ૨૫ હવમાં દવ. ભુજ ૯
- કુજ નમ બાનમ તા.દે, કદ કમેં છે લે;
ક. દે. ૧૫૦: ૧૫૦ કદ, કદે બવન ન બેદ. ભુજ ૧૦
- મન વાણી કા.વણી, હવ કમેંને દે.૫;
કદી વિવશે દે.૫ કદ, નિજ બાનમ દે.૫. ભુજ ૧૧

(૭૩)

(૭૮)

પ્રભુ મહાવીરનો ગૃહવાસ.

આવો આવો યશોદાના દંત. એ રામ.

મહાવીર ગૃહસ્થવાસ, ગુણથી ભરેલો રે; ત્રવચતાની આગમસાય, સમગ્રા દરેલો રે.	મહાવીર. ૧
દયા દાન સહનતા શીલ, વેદગ્ય પૂરો રે; જેનો નિઃશય પૂરજી ત્યામ, તપ ગુણ શૂરો રે.	મહાવીર. ૨
ભાવ પિતાનો વિનય અપર, હૃદય અપર રે; બ્રાહ્મ સાથે જ્ઞાનનો યોગી, ગુણ આચાર રે.	મહાવીર. ૩
દુઃખી શાશ્વજનને દાન, નિત્ય અપાતું રે; જેની ગુણ યાનોમા રવચ, રૂઝ મુકાતું રે.	મહાવીર. ૪
કુટુંબમાં સુષને સુખ, મેઝી ભાવ રે, દાન શીલ તપને ભવ, સમગ્રા દવ રે.	મહાવીર. ૫
બન્ધુ કુટુંબ રવચ સમાન, દુઃખ ન કહેય રે; વિદ્યા મત્તને ધનમાન, રૂઝ રેવ રે.	મહાવીર. ૬
મેરે ભરત રાજ્ય પુત્ર, વીર પ્રભુને રે; નહી કુટુંબ કુષ્ટ કવચ, વીર વિકુને રે.	મહાવીર. ૭
ઉત્તમ વેગ્યને પ્રેમ, સખિ બનતી રે; સાથી સુરેજ કવચ ભરતી, કુલવંતી રે.	મહાવીર. ૮
કરે આગ પિત્રની એવ, નિષાધ રેડી રે. બ્રાહ્મ જે રવચ એ ર, વધ નહીં જોડી રે.	મહાવીર. ૯
દાણે દિલ્લ વજ્રે ખવ, ભરત રાજ્ય રે; કંડુલિ મહાવીર રેવ—કુલ રાજ્ય રે.	મહાવીર. ૧૦
રામે ભરેલાં ભરતે કોને, રામ ભરે રે; રેડીયા દાણે રા. કુલને રે રે રે.	મહાવીર. ૧૧

(૭૪)

કરે મિત્રોને ગુણધામ, પૂરા ન્યાયી રે;
નિજ ભક્તોના ભગવાન, પૂર્ણ સહાયી રે. મહાવીર. ૧૨

જેનધર્મનો પૂર્ણ પ્રકાશ, વિશ્વમાં કરવા રે;
અજ્ઞાનને મોહવિકાર, દુઃખડાં હરવા રે. મહાવીર. ૧૩

પ્રગટ્યો પૂરણ અવતાર, વીરનો સાચો રે;
ગૃહાવાસ બન્યો ગુણકાર, પ્રભુ ગુણ સચો રે. મહાવીર. ૧૪

જલપદ્મ પેડે લોગ-માં, વીર યોગી રે;
બુદ્ધિસાગર શ્રી મહાવીર, ભાવ સંયોગી રે. મહાવીર. ૧૫

(૭૫)

સાધુ દીક્ષાની ગુંહક્ષી.

અક્ષી સાહેક્ષી. એ રાગ.

ઓ મુનિવરજી સંજમ દીક્ષા લઇને શિવપુર મહાલે ને,
સિંહ કેશરીયા થઇને મોહ વિદારી આતમ તાર ને;
ગુરુઆજ્ઞામાં રહી સંચર્યો, અંચળ મનડું વશમાં કર ને,
સમગ્ર રાખી દુઃખડાં હરજો. ઓ મુનિવરજી. ૧

વિષયો સદુ ઝેરસમા ગળુજો, પ્રકટતો કામ અરિ હણુજો;
ગુરુ વિનયે આજમ તો ભજુજો. ઓ મુનિવરજી. ૨

સંજમ છે જગમાં મુખકારી, ધરી પંચમદામત ગુણકારી;
તજી દુઃખકારી દુનિવાદારી. ઓ મુનિવરજી. ૩

ઉપસર્મ પરિવહ મદુ સહેજો, આતમ ગુણમાં રમતા રહેજો;
જાની થઇ મિદાંતો કહેજો. ઓ મુનિવરજી. ૪

ઉપકારી થે રૂગ અજવાળી, આતમ ગુણમાં મનડુંવાળી.
પ્રખ્યાત થજો જમ ગુણજાળી. ઓ મુનિવરજી. ૫

ગુરુધર્મ દીધાવો વેસગી, મહાવીર પ્રભુ પેડે ત્યાગી;
બને નેજમ પેડે સેજગી. ઓ મુનિવરજી. ૬

- તમે દેશ નગરકુળ જાળવાજ્યું, મહીને સંજમ મનમાં વહાણું;
તમે બનજો ભવસાગર ઝાડું. જો મુનિવરજી. ૭
- જીનશાશનની સેવા કરજો, બહુ લખ્ય જીવેને ઉદરજો;
ભવસાગરને વેગે તરજો. જો મુનિવરજી. ૮
- જહુ સંઘ કહે ઉત્તમ યાજો, પગલે પગલે મંત્રણ પાજો;
મંજીર થઈ ધરજો શુભ આજી. જો મુનિવરજી. ૯
- શુર આશીર્વાદો શુભ ફલજો, દિન દિન સારી વેળા વગજો;
સત્સંગી મેળા બહુ મળજો. જો મુનિવરજી. ૧૦
- શુરકુળવાસી થઈ શુભ આશી, શુરની લેજો થઈ વિદ્યાસી,
જુદિસાગર શુરપદવાસી. જો મુનિવરજી. ૧૧

મહાવીર પ્રભુનો આશય.

મન મદિરે આવોરે, કહું એક વાનવરી. એ રાગ.

- મન મદિરે વસિયારે, મહાવીર જયકારી.
વધમન જિનેશ્વરે, સદા મુખ ઉપકારી. મન. ૧
- સર્વદર્શન ચોધારે, જાગ્યો જમ બહુ કામે;
મહાવીર મળવારે, ફરી ભેગો કામે. મન. ૨
- દેવદેવીઓ ફીકારે, નહીં કોઈ વીર તોલે;
મનમસ્ત બન્યોષ્ટરે, પ્રભુજમૂત લોલે. મન. ૩
- ફુનિયાની ન પરવારે, નથી વપુની મમતા;
મહાવીરના ચરણેરે, હૃદય પ્રગટી સમતા. મન. ૪
- મહારા મનમાં તનમારે, મહાવીર જિનજરિયા;
બાહ્ય અન્તર જ્યોતેરે, મહાવીર છો દરિયા. મન. ૫

(૭૭)

(૮૧)

પ્રભુ મહાવીર ભક્ત લક્ષણ.

ચોપાઈ.

- મહાવીર જિનેશ્વર ભક્ત, હોય ન સંસારે આસક્ત;
મનજીવીને બનતો નૈન, દુઃખ પડતાં ધરે ન દૈન્ય. ૧
- શ્વાસોચ્છાસે વીરનું નામ, જપતો કરતો સર્વે કામ;
મનમાં વીરપ્રભુ વિશ્વાસ, બીજી મનમાં ધરે ન આશ. ૨
- પરબ્રહ્મા પરમાત્મ દેવ, વીર પ્રભુની નિત્યે સેવ;
જમમાં વીર પ્રભુ મહિમાય, દેખીને ભાવે શુણ્ણાય. ૩
- છમે વીર પ્રભુને હેત, પ્રાપ્તિ વીરપ્રભુ સંકેત;
મન વાણી કાયામાં વીર, ધારી રાખે દુઃખે ધીર. ૪
- મરણમાં નહીં શીતિ ધાય, જીવનમાં નહીં હર્ષ જણાય;
આત્મ ભાવે જીવન લેશ, ધરતો ટાળે મનના કલેશ. ૫
- સર્વ જીવોને આત્મસમાન, દેખી ભણી કરે ન હાન;
વીરપ્રભુના ભક્તો જેહ, દેહ છતાં છે તે નિર્દોહ. ૬
- વીર જપંતા કરતા કામ, અન્તરમાં રહેતા નિષ્કામ;
જૈનોની કરતા ભદ્રુ બ્હાર, શિરધન સહુ દેવા તૈયાર. ૭
- વીરપ્રભુના ભક્તો:તણી, સેવા સ્વાર્પણ ભાવે ધણી;
એવી રહેણીના ધરનાર, જૈનો તે બાણે નરનાર. ૮
- વીરભક્તો માટે જે મરે, સ્વર્ગ સપદા નિઃશય વરે;
વીરભક્તો પર જેનો રાગ, અન્તરમાં તેને છે ત્યાગ. ૯
- વીરભક્તો માટે જે ભજા, સર્વ કરે પણ નહિ આસક્ત;
જેને માટે સધગાં કર્મ, કરતાં વીરજનોને ધર્મ. ૧૦
- વીર ભાપ જે પ્રેમી કરે, તેની સેવાએ શિર ધરે;
વીર ભક્તોનાં દર્શન કરે; ચોહત્યાદિક પાપો દલે. ૧૧

(૭૮)

મામ રૂપનો નહીં અધ્યાસ, વીરતણે તે સાચો દાસ;
માયામાંથી નહિ મુઝાય, વીર ભડત સાચો તે યાસ. ૧૨

વીર પ્રભુના ભડતો વીર, ઘાતા નિશ્ચય સખી પીર;
બુદ્ધિસાગર મહાવીર ભડત, વીર વીરભપે છે રકત. ૧૩

(૮૨)

મહાવીર પ્રભુનું સગપણ.

બાતો સખી સિદ્ધાચળ જલ્યે. એ રામ.

સગપણ મહાવીરનું સાચું, બાકી જગતમાં સહુ કાચું. સગપણ.
પ્રભુ મહાવીર ધણી મારા, મનવાણી કાયાથી નિર્ધાર્યા. સગપણ. ૧

જેનધર્મ મહાગંગ પ્રમટાવી, દુનિયાને રાને સમભવી. સગપણ.
દુનિયામાં વીર પ્રભુ દીક્ષ, મ્હને સાચા હૃદયમાં બહુ મીઠા.
સગપણ. ૨

પ્રભુ મહાવીર છે મારી આંખો, ત્રિશલાનંદન મારી પાંખો.
સગપણ.
મારા આત્મતણા છે વનમાલી, પ્રીત બાંધી ન છૂટો શુભશાસી.
સગપણ. ૩

તન ધન મન સહુ તુજપર વાચું, ત્હારું તેજ હૃદયમાં મ્હેં બાળ્યું.
સગપણ.
સહુ વાતે સહાયક છે દેવા, મ્હને બહાલી તમારી શુભ સેવા.
સગપણ. ૪

મહારી બહાર કરોછે અણધારી, બહુ પૂર્ણ તમારી બલિહારી.
સગપણ.
હું તો માણું ન માગણની પેઠે, હું તો રીઝું ન પુરમણની એઠે.
સગપણ. ૫

માગે તે આત્મ ન કહેવાતો, માગે માગણ બેઠપણું પાતો.

સગપણ.

જ્યોતમાં પ્રેમવધી મળીયો, હું તો હેતે જ્યોતે જગદંજિયો.

સગપણ.

૬

શીર જપતાં જગ તરતું, મન ચિંતનું કારણ સદુ સરતું.

સગપણ.

। વિના નહીં જમમાં ઠોઈ, બેયું આત્મ અનુભવથી ભોઈ.

સગપણ.

૭

તમાં નહીં શીર વિના બીજું, મહાશીર જપથી જલુ રીતું.

સગપણ.

જ પ્રવૃત્તિ તર પૂજા યાયો, મુજ ચિંતન સેવા સેદાયો.

સગપણ.

૮

૧ ચિંતવું ને ને ને બેહું, શીર સેવા આત્મથી તોહું.

સગપણ.

૨ યાદ છે ને ને ને યાયો, દિનમટે સમજ્યું ને સમજાયો.

સગપણ.

૯

૩ શીર પ્રભુ સાથે બેઠાં, બેઠ જિનન યગ નહીં ઠેકાં.

દિવમાં જગદંજિયો ને બેઠાં. બેઠાં નિ બેઠાં ને મળી જમ અજવાળો. ૧૦

જગ જગ મટે મુજ મટે ત્યાં, શરીર સ્વાર્થણ શરી ત્યાં શરી.

સગપણ.

મુદિસાર જર આગમદથી, ૧૧ મેદાર વિનુ બનવાંથી.

સગપણ.

૧૧

(૮૦)

(૮૩)

શ્રી મહાવીર પ્રભુની ભક્તિભાવના.

સગપણ હરિવરનું સાચું એ રાગ.

- મળ્યા વીરપ્રભુ જોઈને, મારી ચેતના અંતરમાં ભંગી;
દોમરોમે યયો વીરનો રાગી. મળ્યા. ૧
- કીધું સર્વજ્ઞ મહાવીરનું ચરણું, ચોકલીતિ નહીં આવે મરણું;
હિલમાં પ્રગટ્યું અમૃત ઝરણું. મળ્યા. ૨
- જેનધર્મ પ્રકાર્યો મન ભાળ્યો, મોહભાયાનો ભેરો નહિ ફાળ્યો;
વીર જાપથી આનન્દ ઉડલસાયો. મળ્યા. ૩
- વંચાઉ નહીં મિથ્યા બહેમે, ધણી પરમેશ્વર કીધા નેમે;
વીર કૃપાએ રહીશું હેમે. મળ્યા. ૪
- દેહ નાત જાતની નહીં પરવા, બહાલા વીરપ્રભુ સજી સજી રમરવા;
મળી નૌકા ભવસાગર તરવા. મળ્યા. ૫
- વીર !!! તુજ રાગે હું વેચાયો, તુજ સ્હામો ભક્તિથી ખેંચાયો;
પાગ્યો વીરપ્રભુ અત્યંત દરમાયો. મળ્યા. ૬
- અધમાધમ પાપીને તાર્યા, જગજીવોને ત્હે ઉદાર્યા;
ત્હે કાજ ધણ જનનાં સાર્યા. મળ્યા. ૭
- તુજ પ્રેમથી સહુ યોગ્યે પ્રકટે, કામ કોષાદિક દોષો વિષટે.
મળ્યો છોડું ન સાહિબ શીર સટે. મળ્યા. ૮
- બહાલા આનમવીરનો ઉપયોગી, સહુ યોગધરી યથયો યોગી;
ચિદાનન્દામૃત લોજન લોગી. મળ્યા. ૯
- વીર પ્રેમધરી વીરજન મગજા, વીરભક્તો નહીં પાછા પડતા,
સહુ ભક્તિનણાં મંગલ વરજા. મળ્યા. ૧૦
- યગયગ યાદી વીર !!! તુજ યાદી, વીરભાવે ભરાણી છે છતી;
પ્રભુવણ નહીં ઈશ્વરું ધન ખ્યાનિ. મળ્યા. ૧૧

(૮)

અવિરલ મનુષ્ય જલ, કહેણે હમી હુર મન; મન. ૧૨
 હાર નિહાર સમજલ
 મન. ૧૩

(૯)

પિનાત મરણી યોગતુર ભનેલ નદિવધન વગેરેને
 શી મહાવીર પ્રભુએ આપેલ કપડેરા.

ભરી તમે વગેરે મૂલીધર મનુષ્ય. એ રામ.

મરિ કુલ મરણીની મહાવીર, નિજાનને સમજાવે;
 રાજિયેન દેડે વણ દે, વણ ન પછાં જાવે;
 અમર છે અમરે કલ પ્રવે ને વિવેકે. ૧
 મનુષ્ય સ્વરને પામ્યાં, સિવજીવ બંધે જાવે;
 દેખે દેડે કલે હુર ભાંધર, સત્ય વિવેકે છે જાણે અમર. ૨
 મનુષ્ય કલે જાણે, જાણે અમર નિત્ય સત્ય;
 અમર દેડે મૂકે, કલે જાણે અમર. ૩
 ૧.૫ કલે જાણે, દેખે દેડે ૧ મરે;
 અમર દેડે જાણે, અમર નિત્ય જાણે અમર. ૪
 અમર દેડે જાણે, અમર નિત્ય જાણે અમર. ૫
 અમર દેડે જાણે, અમર નિત્ય જાણે અમર. ૬
 અમર દેડે જાણે, અમર નિત્ય જાણે અમર. ૭
 અમર દેડે જાણે, અમર નિત્ય જાણે અમર. ૮

(૮૨)

મનને વશ મહુ દુનિયા લૂખી, આતમવશ સહુ મુખી;
આતમ દ્રષ્ટિથી સહુને શાંતિ, જડમમતાથી દુઃખી. અમર. ૬
ભાટે બંધુ શોક ત્યજ દો, રહેશે આનમલાવે;
દેહને જડભાવે સમજી રહે, આતમ આતમ સ્વભાવે. અમર. ૧૦
વીરપ્રભુ વચને પ્રતિજ્ઞા, નંદિવર્ધન ભાઈ;
કુટુંબમાંથી શોક રહ્યો નહીં, જ્ઞાનગણી એ વડાઈ. અમર. ૧૧
વીરપ્રભુ જેના છે ભાઈ, તેને ત્વરણી સગાઈ;
બુદ્ધિસાગર સત્ય જ્ઞાનથી, મોહ ટળે દુઃખદાઈ. અમર. ૧૨

(૮૫)

મહાવીર પ્રભુને માત્ર પિતાના મરણ પછી જો વધ મુખી
ઘરમાં રહેવા નંદિવર્ધનનો આગ્રહ-સંવાદ.

મા રથસિબદ્ધ મુનિવર ગણમાં શિરનાર જો. એ રાગ.

નંદિવર્ધન કહેતા સાબળ વીર જો,
મુજઆતમ છે તુજ સહાયે ધીરજો;
માતા પિતા મૃત્યુ દુઃખ ન સજુ જતું જો. ૧

માત્ર પિતાનો કર્મ થયો વિયોગ જો,
તો પણ મુખિયો તુજ પામી સંયોગ જો;
હાલ ન દીક્ષા લેવી મનો મુજ કશું જો. ૨

વીર પ્રભુ જોલે સાંજળ ભાઈ જો,
દુનિયામાં મનમાની શૂડ સગાઈ જો;
દેહ વિનશી સદુનાં અંતે આદ્યજો જો. ૩

આયુ ખૂટે લેવો પરત્રવ સઘ જો,
કાચ ચંચલ રહે ન ઠોને હાથ જો;
ભાટે દીક્ષા લેતા અનુમતિ આપ્યો જો. ૪

- નરિવધન લોકે સાંભળ વીર ભો,
 માતા પિતા મરણે નહિ રહેતી ધીર ભો;
 દમયા ઉપર હાથ ઝડપું તો રૂઝું ભો. ૫
- તુજ વણુ ઘરમાં મુજની નહીં રહેવડ ભો,
 મોટાડું લોકું મને લપુ લય ભો;
 એક પલકે પલુ તુજવણુ ચેન નહીં પડે ભો. ૬
- વીર કહે જગ જીવેનો ઉદાર ભો,
 કરવા મારે તીર્થંકર જવનાર ભો;
 માટે ત્યાગી યાવું મુજને ઝડ પડે ભો. ૭
- પ્રથમ કરે મારે પ્રમુજ ઉદાર ભો,
 તુમ સંગે વણુ સૂના છે ઘરમાર ભો;
 મારા અઘડથીજ વર્ષ ભે ઘરે રહે ભો. ૮
- ઘેર રહું પણ ત્યાગી જે રહેશું ભો,
 અધિત લોકજનપાન પ્રસંગે લેશું ભો;
 તમ દાસિવયે ઘરમા રહું જુ' બહુભે ભો. ૯
- આતમતાનથી દુનિયાનો ઉદાર ભો,
 કરવાને તીર્થંકરને અધિકાર ભો;
 લેનધમ' ફેલ. પે કરવા જવનયો ભો. ૧૦
- અહં તીર્થંકર જાનો ઉદાર ભો
 કરતા બીજાનો નહિ ત્યાં અધિકાર ભો;
 દેવલતાની યજ્ઞને જગને લોકવું ભો. ૧૧
- નરિવધન કુળી પ્રભુનાં વચન ભો,
 અંતર અતમમઃદી રૂપા પ્રસન્ન ભો;
 ધન્ય ધન્ય મહાવીર પ્રભુ તુજને લય ભો. ૧૨
- વિશ્વ જમુ મહાવીર પ્રભુને નામ ભો,
 પામી નરિવધન યવા જનને ભો;
 સુદિસાર વીર પ્રભુ જમુ મહાભો. ૧૩

(૮૬)

(૮૧)

શ્રી વીરપ્રભુની ગૃહસ્થદશા.

સનેહીસંગ એ ગિરિ સેવો એ રાગ.

- પ્રભુ મહાવીર જિન ઘરબારી, ઘવા કમ' પરમ ઉપકારી;
નિર્લેપપણે અનતારી, મહાવીર દેવની ગનિ ન્યારી. ૧
- રાગ દમ ન વિષયોમાદી, પ્રતિબદ્ધપણુ નહીં ક્યાંદી;
રથા આતમમાં ભવ ભાઈ. મહાવીર. ૨
- લોકને જ્ઞાનયોગ શિખાવે, ભક્તિભાવનો બોધ સુણાવે;
મોહમાયાના દુઃખ હટાવે. મહાવીર. ૩
- આપે કુકુળને સત્યજ્ઞાન, જેથી નાસે મિથ્યા અભિમાન;
આપે અતિથિને સત્યદાન. મહાવીર. ૪
- સ્વાધિકારે કમ' કરતા, દુઃખી લોકનાં દુઃખ હરતા;
ભક્ત લોકોમાં ભક્તિ ભરતા. મહાવીર. ૫
- દયા દાનનો દે ઉપદેશ, ટાળે લોકોના રામને દ્રેષ;
ટાળે મિત્રોના સહુ કલેશ. મહાવીર. ૬
- લોકને શિખવે સત્ય ત્યાગ, શિખવે ધર્મપર રાગ;
શિખવે ઉત્તમ વેશઃમ. મહાવીર. ૭
- ટાળે રોગી જનોના રોગ, ટાળે દુષ્ટુદ્ધિ દુઃખ લોગ;
સમજાવે ઉત્તમ યોગ. મહાવીર. ૮
- જા રંકમાં આતમ સરખા, સમજાવે અનુભવે પરખ્યા;
મજા લોકો ખહુ હરખ્યા. મહાવીર. ૯
- પેા ધર્મ કરે ને કરાવે, જગને આદર્શ શિખાવે;
પ્રત જ્ઞાનના યોગ ભણાવે. મહાવીર. ૧૦
- ૧૨ વાણીમાં વેદ સમાયા, સર્વ વેદોએ વીરને ગાયા;
ન્ય વીરપ્રભુ મન કાયા. મહાવીર. ૧૧

(૮૫) રીઠાનેર (રાઝપુજાના.)

- કરે ધર્મ્ય પ્રવૃત્તિ મુદાવે, સત્ય તત્ત્વને પ્રેમે મુણાવે;
 દયા લાવીને જગ સમજાવે. મહાવીર. ૧૨
- દયા સંયમને ઉપકાર, સત્યજ્ઞાન જણાવે સાર;
 ધન્ય વીરપ્રભુ અવતાર. મહાવીર. ૧૩
- જાન્યાં બારતનાં મહાભાગ્ય, વીર સમજાવે છે ત્યાગ;
 જુદિસાગર ધન્ય વૈરાગ્ય. મહાવીર. ૧૪

(૮૭)

પ્રભુ વીર પત્ની યયોદ્ધા દેવીની ગૃહસ્થદરશા.

સનેહી સંત એ ગિરિ સેવા એ રાગ.

- પ્રભુપત્ની યયોદ્ધા કૃપાળી, સતીથોમાં શિયોમણી સારી;
 કમંયોગિની બહુ પ્રેમવાળી, યયોદ્ધા દેવીની બહીહારી. ૧
- સામુ સસરાની આજ્ઞાકારી, કરે ભકિતએ વિનય અપારી;
 સહુ કુટુંબની રખવાળી. યયોદ્ધા. ૨
- વૃદ્ધ ગુરુજન પાયે પડંતી, કામ કરતાં ન યાકે રડંતી;
 નિયતિન ગુણ મેણી ચડંતી. યયોદ્ધા. ૩
- સત્ય ભોલે દયાગુણ પાળે, દોષ છંદીને જન ગુણ ભાળે;
 સત્ય જ્ઞાનંદ ભવન માળે. યયોદ્ધા. ૪
- પ્રભુ મહાવીર ભોધ મહંતી, નિરાસકિતએ કમં કરંતી;
 અધ્યાતમ દષ્ટિ વહંતી. યયોદ્ધા. ૫
- નિષ્ઠ સખીયોને શિક્ષણ આપે, નિષ્ઠ સરખા ગુણોએ બ્યાપે;
 દુઃખી ભવનાં દુઃખમાં કાપે. યયોદ્ધા. ૬
- પશુ પખી ને બાજ સંભાળે, કરી પેગણ પ્રેમથી પાળે;
 સર્વ ગુણથી ભરત અજવાળે. યયોદ્ધા. ૭
- મહાવીરની આત્મએ રહેતી, સમભાવે ગુણગુણ મહેતી;
 સારી શિક્ષાઓ દોષને કહેતી. યયોદ્ધા. ૮

આવિકામલ શક્તિએ પાળે, જૈનધર્મમાં વિશ્વને વાળે;
મોહનું જોર પ્રગટ્યું જાળે. યશોદા. ૬

ગુણ કર્મથી શોભે સારી, ટાપટીપ ન બાહ્ય લગારી;
ગાવે ઇન્દ્રાણીએ ગુણભારી. યશોદા. ૧૦

અદિ મારવે ગર્વ ન કરતી, આત્મપેટે જીવો અનુસરતી,
જગ તારે ને પોતે તરતી. યશોદા. ૧૧

વીર જાપને જપની પ્રેમે, ગહેતી સર્વ જીવોપર રહેમે;
શોભે પતિવ્રતા ગુણ નેમે. યશોદા. ૧૨

સર્વ ભારતમાં વખણાઈ, વીર ભક્તિથી શોભા પાઈ;
લોકો પ્રેમે રહ્યા ગુણ ગાઈ. યશોદા. ૧૩

સાધુ સંતને આપે દાન, પ્રભુ વીરની સમજે સાન;
દિક્ષમાં વીર છે ભગવાન. યશોદા. ૧૪

ખાજ પોપે રહે નહીં રોપે, કામ કોપાદિ દોષો શોપે;
રહી વીરપ્રભુના ભરોસે. યશોદા. ૧૫

અતિથિનો કરે સત્કાર, દાન દેવામાં બહુ દાતાર;
આત્મ જ્યોતથી શોભે અપાર. યશોદા. ૧૬

મીઠી વાણી વિચારે સારા, રહ્યા દુગુંજ દૂર નગારા;
પ્રભુસંગ સફલ અવતારા. યશોદા. ૧૭

પ્રભુમાં નિજ આત્મને જ્યોતિ, નામ દેહાધ્યાસને ખોતિ;
જેની જગકે જગદગ જ્યોતિ. યશોદા. ૧૮

વીર પત્નીને પ્રેમે માતાં, ભક્ત લોકનાં પાતિક જાતાં;
ઈન્દ્રયાં કામો વેગે યાતાં. યશોદા. ૧૯

કનિયાણી બની ગુણશાલી, અંતરાત્મ ગુણ રહિયાલી;
પરમાત્મ દષ્ટિવાળી. યશોદા. ૨૦

યશોદા જેવી જગમાં ન નારી, મહાવીર હૃદયમાં પ્યારી;
બુદ્ધિઆગર જગ જયકારી. યશોદા. ૨૧

(૮૭)

(૮૮)

દીક્ષા લેતી વખતે મહાવીર પ્રભુની મોટાભાઈ
નરિવધનને શિખામણ.

સનેહીસંત એ ગિરિ મેવો. એ રાગ.

મુલો નરિવધન બન્યુ. કણ્ઠા આદિ શુભગણ સિન્ધુ,
મારો છૂટ્યો દુનિયા સંબંધ, શિખામણ ચિત્તમાં તમે ધર્યો.
સ્વાધિકારે રાજ્યને કર્યો. શિખામણ. ૧

વર્ષોદાન યથા કલ્પ દીધાં, દાનથી ત્યાગ સંયમ સિદ્ધ્યાં.
ઉપકારે દીધાંને લીધાં. શિખામણ. ૨

ઉપકારનાં કામો કરજો, ધર્મમાર્ગમાં નિત્ય સંચર્યો;
ધર્મ માર્ગમાં પગથું ન ભર્યો. શિખામણ. ૩

જ્ઞાનધર્મ ન ચૂક્યો ક્યારે, સાધુ દુઃખીની ચક્રો બહાર;
સત્ય ચૂકે તે જગમાં હારે. શિખામણ. ૪

ન્યાય આપવો સર્વને સાચો, પક્ષપાતને દેખ તમારો;
દેહ ઇન્દ્રિય મુખમાં ન રાચો. શિખામણ. ૫

આતમ સમ જગને મળ્યો, દુષ્ટ કોપાદિને હજ્યો;
શૂન અતુલ્ય પાકો ભણ્યો. શિખામણ. ૬

શુભાચારથી દેશ મુખારો, સત્ય નીતિથી ધર્મ વધારો;
જેનધર્મને જગમાં પ્રચારો. શિખામણ. ૭

ધર્મ્યુદ્ધથી પાછા ન ફરવું, સત્ય કાર્યમાં ક્યારે ન ડરવું;
ન્યાય સત્યમાં પગથું ભરવું. શિખામણ. ૮

ઉચ્ચ નીચને સંજો ન ભેદ, મુંઝી કોને આપો ન ભેદ;
સંજો સિદ્ધ થવાની ઉમેદ. શિખામણ. ૯

બન્યો નહીં મેહો પ્રમાણી, કર્યો શુદ્ધાતમ યાદી;
કદિ મારો ન ખોટા વિવાદી. શિખામણ. ૧૦

આર્યવંશની કીર્તિ વધારો, સર્વ વિદ્યાઓ વિશ્વ પ્રચારો;
હિંસા યજ્ઞો અનેક નિવારો. શિખામળ. ૧૧

રાજ્ય દેશમાં કર્યો મુધારા, દેહધ્યાસથી ધારો ન્યારા;
તેથી સફળ થયો અવતારા. શિખામળ. ૧૨

સર્વ સંઘની કરજો સેવા, અરિહંતને માનો દેવા;
જ્ઞાન દેવાની રાખો હેવા. શિખામળ. ૧૩

ધારો શુદ્ધાત્મ યુજરાગી, જ્ઞાન મર્મિત ધારો વેરાગી;
ધારો મન મમતાના ત્યાગી. શિખામળ. ૧૪

વ્યવહારે કરો પુણ્ય કર્મ, જ્ઞાની દર્શન ચારિત્ર ધર્મ;
સાધી પામો શિવપુર શર્મ. શિખામળ. ૧૫

આત્મવત્ સદુ છયોને નિરખી, કરો વિશ્વ દયા મન કરખી;
હોજો માતૃ અનુભવ પરખી. શિખામળ. ૧૬

જીનધર્મને પ્રેમે પાળો, મિથ્યા મોહ પરિજનિ દાળો;
આત્મ સંતિપાને સંપાળો. શિખામળ. ૧૭

નદિવધનને શીખ લીધી, વીર સંઘમની જાટ લીધી;
જુદિસાગર મંથન સિદ્ધિ. શિખામળ. ૧૮

શ્રીવીરપ્રભુની દીક્ષા પ્રમુખે યજ્ઞાદાએ માયેકી ગુલકી.

હુકાં વંદ્યાં કર્મન રેગોડે, સ્વામી જ્ઞાનામાં રહેગા. ૧
અગા વીર પતિ વૈરાગી, મયમ સેવ થવા તમે ત્યાગી.

નિમ્નરિત લભાવી સગીરે, પ્રમુ જન ઉદગમે,
સદેવજીનાને વગોડે. પ્રમુ. ૧

નયને શુદ્ધાત્મની ધૂન, જુમ સંતનુજ સપત્નું દેવ,
મરુ મરુ દરે કે.જુ રે. પ્રમુ. ૨

વનમાં કે.જુ કરે જગદામ, છંદોડે નમે પ્રમો દેહ. પ્યામ,
સદેવો અમ ને પ્યામ રે. પ્રમુ. ૩

ને ને કરો તે ચોખ્ખા મનુ, પતિભક્તિથી એમ પ્રમાણ,
વિલગ્ન દોડે છવાણું રે. પ્રમુ. ૪

તપ વિરોધ સહો નષ જાતો, નેત્રે અમુસાગર ઉભરાતો,
કરો દોડ ન જાણે માતો રે. પ્રમુ. ૫

મુજને એકલી મૂઠી ચામચ, તમને ઘટે નહીં સ્વામી જ્ઞાતા,
માનવે કાલવાણ રે. પ્રમુ. ૬

વિસરો નહીં કેવલ પામી, ઘ્યાન રહેા મુજ વિદ્યામી,
વિનનિ કૃષિર નમી રે. પ્રમુ. ૭

એક તપ દો ભે આધાર, વિનનથી દિલમાં અવધાર,
કરો મુજ ઉદાર રે. પ્રમુ. ૮

મુઠ્યો નહિ મુજને કો કાળે, સાચા સ્વામી પત્નીની જ્ઞાદે,
મળે રહીય શંકાલે રે. પ્રમુ. ૯

કેવલતાન ધરી ધર જાવે, વધી પૂછને લઈયું લદાવે,
પૂણે જ્ઞાતો એ જાણે રે. પ્રમુ. ૧૦

સમજાવે ઉપકર્ષને સહેજે, આત્મસંપૂર્ણમાં ત-મય રહેજે,
જ્ઞાન મુગે કહી વહેજે રે. પ્રમુ. ૧૧

દુઃખકાળને જાણે સ્વામી, પૂર્ણસ્વરૂપે નથી નિષામી,
અર્થત કાળકાંતી રે. પ્રમુ. ૧૨

વિષ કાલક જાણે કુર ક દો, કેવલતાન દરબ માલદો,
સમજાવણ વિષા રહે રે. પ્રમુ. ૧૩

મંથ મર્ત્યવિષ દોષને રહાણે, વિષ સહેને મુખા જાણે,
નિર્ધાર વર જાણે રે. પ્રમુ. ૧૪

કરો કહેલ કલિદ કાળે, કામુદ્યને એ કલિ હે જાણે,
વિદ્યો મુકલે વાળે રે. પ્રમુ. ૧૫

રહી કહેલ એમ વરણે દોર મળે એક વરણે,
મુદ્ધિભાવે મુજ દલિરે. પ્રમુ. ૧૬

શ્રી મહાવીર પ્રભુના કાનોમાં ગોવાળે ખીલા ઠોક્યા
તે સમયની વીરપ્રભુની શુદ્ધાત્મદશા.

સનેહીસંત એ ગિરિ સેવો. એ રાગ.

મન ! ! ! આત્મમાં થા લયલીન, દેહ દુઃખે ન થાવું દીન;
દુઃખ સહી લે સમતાએ પીન, નિમ્નતમ થાવ નિજ ઉપયોગી,
તું તો ચિદાનન્દ ગુણુ લોગી. નિમ્નતમ. ૧

કર્મ ઉદયમાં આવે ને ભય, તેહ રૂપ ન લોકે કદાચ;
કર્મ નિર્જરે છૂટકો થાય. નિમ્નતમ. ૨

કર્મને કર્મરૂપે નિહાળ, શુદ્ધ ચેતન નિશ્ચય બાળ,
શુદ્ધાત્મમાં દૃષ્ટિ વાળ. નિમ્નતમ. ૩

કર્મોદયમાં નિમિત્ત ગોવાળ, તેને આત્મરૂપે બાળ;
સમભાવે વિશ્વ નિહાળ. નિમ્નતમ. ૪

આપ કોને આપહિ હતો, સ્વયં જ્ઞાનાદિ ગુણુધર્તા;
આત્મભાવે છે આત્મવિમળતા. નિમ્નતમ. ૫

મનભાવે શાતા અશાતા, દેહોધ્યાસે સ્વયં દુઃખ હાતા;
દુઃખ લેશ ન આત્મરંગતાં. નિમ્નતમ. ૬

આત્મભાવે કર્મ ન રહેતાં, કર્મભય ન સમતાએ સહેતાં;
મન આત્મમાં લીન કરતાં. નિમ્નતમ. ૭

દેવાદારગું દેવું ચૂકાવ, અબ્યો ઉત્સવ દિવસ બાવ;
શુદ્ધ પ્રકાશમાં લીનતા લાવ. નિમ્નતમ. ૮

શુદ્ધાત્મમાં મનકું દારી, શુભાશુભ વિકલ્પે વારી;
યથા ધ્યાનમાં સ્થિર ગુણુધારી. નિમ્નતમ. ૯

ધન્ય વીરની ધ્યાન સમાધિ, જેમાં બાસે ન દુઃખ ઉપાધિ;
જેણે સાધના અન્તર સાધી. નિમ્નતમ. ૧૦

(૯૧)

જેશ મહાવીરને મન ધારે, શુદ્ધ આત્મરૂપ સંભારે;
લુદ્ધિસાગર વીર આધારે. નિભાવમ. ૧૧

(૯૧)

યશોદાની મહાવીર પ્રભુને ઘેર પધારવાની વિદ્યસિ.

જાવલે જાવલે આવલે દે, મહાવીર પ્રભુ ઘેર આવલે,
વીનવિ દિલમાં લાવલે દે. મહાવીર.
લક્ષ્મિ આધીન ભગવાન અમારા, સત્યોપદેશ મુલાવલે દે. મ૦ ૧
જગજીવન પ્રાણેશ્વર આરા, શુભ જીવેશ જણાવલે દે. મ૦
પરમાત્મ પરમેશ્વર પરગટ, શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટાવલે દે. મ૦ ૨
ધન્ય ધન્ય ત્રિશક્તાના બાધા, ધર્મ સ્વરૂપ સમજાવલે દે. મ૦
લુદ્ધિસાગર વીરજિન બહાલા, પલક ન દૂરે આવલે દે. મ૦ ૩

(૯૨)

દેવી યશોદાની શ્રી વીરપ્રભુને વિદ્યસિ.

તારણે તારણે તારણે દે, પ્રભુ બહાલા મને ઝટ તારણે,
સાચી ભેકે તમારી સમાધ, કૃપા કરીને ઉદારણે દે. પ્રભુ. ૧
સત્યોપદેશો કપને પ્રીતમ, સંસાર પાર ઉતારણે દે. પ્રભુ.
અધમાધમ શત્રુ ઉદાધો, લક્ષ્મિ દ્વંદ્વમાં સ્વીકારણે દે. પ્રભુ. ૨
સાચા ધણી મુજ માથે ગાળે, મોઢા માથાને મારણે દે. પ્રભુ.
પાછળ પડીયા કુષ્ટ કષાયો, બહાર કરીને સંહારણે દે. પ્રભુ. ૩
નરક જીવનના સ્વામી સંકુલ, શુદ્ધ સ્વભાવને સુધારણે દે. પ્રભુ.
જ્યોતિભેજ્યોત મિલાની પ્રિયકર, શક્તિઅનંતી વધારણે દે. પ્રભુ. ૪
આત્મરૂપ વધારી વિશુ જિન, નિઃશય દામે દારણે દે. પ્રભુ.

મારા મનનું સઘળું જાણો, જ્યાં ત્યાં મને સંભારશે તે. પ્રભુ.
 શુદ્ધિસાગર ગુરૂ વીર બહાદુર, વિનવડી અવધારશે. પ્રભુ. ૧

પ્રભુ મહાવીર સ્વામીનું નિશાળમાં ગમન.

સ્થુપતિ રામ હૃદયમાંહિ રહેજો તે. ઓ રામ.

વીર આઠ વર્ષ થયા જાણી તે, માત્ર ત્રિશક્તિ હર્ષ બરાણી તે;
 હૃદયો સિદ્ધારથ શુભાણી, પ્રભુ મહાવીરની જાણહારી તે, ૧
 વરધોડો અઢાળો ભારી તે, હાથી ઘોડા રથ શણગારી તે;
 નવ નવતાં આબૂપણુ ખારી. પ્રભુ. ૨

નવરાત્રી પ્રભુ શણગાયો તે, હાથી ઉપર પ્રેમે બેસાડ્યા તે;
 રૂપે દેવકુમાર અવતારા. પ્રભુ. ૩

વિદ્યા ગુરૂની પાસે આવે તે, બ્રાહ્મણ મન ગર્વને લાવે તે;
 ઇન્દ્રાસન કંપે પ્રભાવે. પ્રભુ. ૪

મહાવીર પ્રભુ તપ્ત્ય જ્ઞાની તે, જનું શાળામાં ઉચિત ન જાણી તે
 આજ્યા ઇન્દ્ર, ભક્તિ મન આણી. પ્રભુ. ૫

બ્રાહ્મણરૂપે ઇન્દ્રે પધારી તે, વાંધા વીર પ્રભુ જયધારી તે;
 પુત્રે આસનપર બેસાડી. પ્રભુ. ૬

ઇન્દ્રે પુત્રીયા પ્રદા હંજાર તે, શબ્દશાસ્ત્રના પરી ખ્યારે;
 આજ્યા ઉત્તર સહુ નિધાર. પ્રભુ. ૭

વિદ્યાગુરૂના સંશય ટાળ્યારે, સહુ પ્રશ્નના ઉત્તર વાળ્યા તે;
 લોકે અચરિત્તથી વીર જાણ્યા. પ્રભુ. ૮

સર્વ શાસ્ત્રમાં પારંગામી તે, જાણ્યા લોકે પ્રભુ વીર સ્વામી તે;
 ઇન્દ્ર બોલે પ્રભુ ચિરનામી. પ્રભુ. ૯

૧. વીર લીધું કર અવતારી રે, ત્રણપદ્માન અહિંત ગુણસારી રે;
 સ્વયં બુદ્ધ જનત ઉપકારી. પ્રભુ. ૧૦
 ૨. બાળી પ્રાણજી ગુરુ ખમાવે રે, પડ્યો પાવે પ્રભુને ભાવે રે;
 સમ્યક વંદે હર્ષના દાવે. પ્રભુ. ૧૧
 ૩. મેન્દ્ર શબ્દિક શાસ્ત્ર રચાયું રે, દેશ ભારતમાંકિ ગુહાબુધ રે;
 માત્ર પિતાએ મુખ બહુ પાયું. પ્રભુ. ૧૨
 ૪. મંદ્ર વંદી મયા નિજ દામ રે, મહાવીર રમે નિમ્મધામ રે;
 કમંચેલી પ્રભુ નિમ્મધામ. પ્રભુ. ૧૩
 ૫. ત્રણ જ્ઞાની નહીં અભિમાની રે, સાગરવત મંચીર બાળી રે;
 ધર્મે પ્રાણજી નિરભિમાની. પ્રભુ. ૧૪
 ૬. પ્રભુ જોલે ન મર્વના જોલ રે, ધાય હીરાનાં લાખે મોલ રે;
 બુદ્ધિસાગર ગુણે અમોલ. પ્રભુ. ૧૫

(૫૪)

ધીવીર પ્રભુની દીક્ષા વખતે તેમની પુત્રીએ પિતા પ્રતિ
 કાહેલા ઉદ્દમાર.

સ્વામી શાળામાં કહેલા. એ સમ.

૧. ધન્ય પ્રભુ મહાવીર અમારા, પિતા લીધું કર અવતારી,
 મર્વં લવોના લગણકારી, કહ્યું ગુણજી બહારી રે;
 મુજને ન વિસર્યો, મારો સ્નેહ ન જોડો કર્યો રે મુજને ૧
 પ્રેમે કહેરી શિષ્ય જાણ્યું, પર્મદત્ત મુજ હૃદયમાં આપ્યું,
 તત્ત્વ અહિંસા શાસ્ત્ર રે. મુજને ૨
 સર્વ જ્ઞાનો શિષ્યો દ.સી, પદમેશ્વર પૂજ્ય અવતારી,
 મુજ લગણની જલિદારી રે. મુજને ૩
 તવ મુજ દર્શને મન આવી, વગ નમસ્કાર કરેં હ.સી,
 કુનિષ્ઠદરી મારી રે. મુજને ૪

જડ વિવયોના ભોજે ન શાન્તિ, મોહયત્રી રહે તેકમાં શાન્તિ,
આતમભાવથી કાન્તિ રે. મુજને

શુદ્ધાતમ રડ પૂરણ લાગી, શુદ્ધ પરિણતિ અંતર ભગી,
ધરમાતમ સાંભાગીરે. મુજને

તવ વાણી મંગામાં ન્હાશું, શરણ અહીં શિવપુરમાં ભણું,
મુક્તિ કમાણી કમાશું રે. મુજને

લાડકવાઈ બાલિકા તહારી, તવ ઉત્સર્ગે રમી ગુણશાલી,
રનેહ ન દેરો ઉતારી રે. મુજને

ધ્યાન ધરીને જે તમે લેરો, અન્ન પધારીને ગૂંને દેરો,
ખાડવલે સંદેરો રે. મુજને

કાગળનું મ્હાફું ચરર ચિસાવ, કુઃખ ધનું વચને ન કયાથં,
આગે સધનું સૂન્ય જળાય રે. મુજને ૧

યોગી યધને જંગલ ભરો, શુદ્ધાતમમાં લયલીલ ધારો,
કેવલજ્ઞાનને પાશો રે. મુજને ૧

કાલાવાલા ક્યાં તવ આગે, પિન્ના રંગાઈ ગુણ રાગે,
અનુભવશું વેરાગે રે. મુજને ૧

પ્રિયદર્શના એમ કથંતી, બીર નામને ભાવ જપંતી,
બીરને ભાવે નમંતી રે, નિજ ઘેર વગંતી. ૧

પ્રિયદર્શન બહિન બરેલી, સત્યાગ્યાર વિચાર કરેલી,
જીવિતગર ગુણથી બરેલી, જેના જનક બીર બેલી રે. મુજને ૧

(૬૫)

(૬૫)

શ્રી વીરકુમારનું હાલરહું.

માના ત્રિશક્ત મૂલાવે પુત્ર પારવે.

જરી બડે બહાદુ વીરકુમારને વારવે,
મડે વીર પ્રભુનું હાલરહું હરખાઈ;
મારી આંખો પાંખો બહોલો હેલું હેલવું,
મારી સઘની આથા છવંતી જમ થાઈ.

વારી. ૧

મૂલો પારલિયામાં વધંમાન જિન બાહુલ,
મડે વીર લખારાં મીઠાં રસ ભરપૂર;
હાલો હાલો હાલો હાલો નંદન વીરને,
ફુંડે જગડે ત્રણ મુવનમાં સઘને નર.

વારી. ૨

કેદિ યશીને બાનુ કેવ કંદે તુલ બારવી,
કરતા મંત્રણ દીવા દેવીઓ નવનર;
દયાન કરવા બાપે સુરપતિ નરપતિ બહોલથી,
વધં આંગણિયે મણિચંચનના બંદર.

વારી. ૩

ધન ધન વેદેલી જમજીવન રાજકુમારને,
જગડે બાપે બાપે વરપ્રભુનું તેલ;
તારી લીલા સઘની પાનેધર યશીન બરી,
મેં તે બલદયાં તીર્થકરના લગણ સહેજ.

વારી. ૪

મારી રૂપે જગડે જમજીવન જમને મળી,
તેથી ત્રણ મુવનમાં બની કહી પ્રખ્યાત;
મારૂં દેવામાં કુશલ મુખન સારવે,
ફુંડે તે કહેવતી તીર્થકરની જમ રાત.
કેદિ રવિ યશી તમા તુલ બાપેમાં દેવતા,
લગણ વેદામાં કી રૂપે સર્વ કમલ;

વારી. ૫

એવો જૈનધર્મ જગમાં સદુ જીવોમાં રહોર,
 સત્તાએ તે પ્રગટપણે કરતા નિર્ધાર.
 મહાવીર પ્રજાએ સર્વજ્ઞે જગમાં સાચો પ્રયો રે.

જ્ઞાતી. ૩

સાખી.

જૈનધર્મમાં જીવતા, સર્વે ધર્મ સમાય;
 સદસત્ વ્યક્તાવ્યક્ત સદુ, અરિતનારિતરૂપ પાપ.

મહાવીર શરણે રહેતા લવંધર્મ પ્રગટે ખરા રે.
 નરો ક્રમ મોહાદિ સદુ અનાદિ ક્રીપ.
 પ્રાટે મહાવીર પ્રજાને દિલ્લમાંદી રહે' ધર્મો રે.

જ્ઞાતી. ૪

સાખી.

અનન્ત વિશ્વ સમાય છે, મહાવીર જ્ઞાનનીમાંદિ,
 આત્માઓ સદુ વીર સમ, સત્તા વ્યકિતની છાંછ;

મહાવીર જગ રૂપેને જગ સદુ મહાવીર જાળીએ રે,
 સત્તા સાપેક્ષાએ જીવો વીર નિર્ધાર,
 એવા મહાવીર પ્રજાને અન્તરમાંદી આપીએ રે.
 પુદ્ધિસાગર યાવે મહાવીર આપો આપ.

જ્ઞાતી. ૫

જૈન ધર્મની ગુહલી.

મુનિવર સંવત્સરમાં રમતા એ રાગ.

જિનેશ્વર ધર્મની બલિહારી, ચડતી લહે નર ને નારી, જિનેશ્વર.
 જૈનધર્મ જગ જયકારી, અકિંસા સંવત્સર તપધારી;
 જ્ઞાન શીયલભાવ અનુસારી.

જિને૦ ૧

મન વાણી કાયા શક્તિ, વિવાદિક શક્તિ વ્યકિત; દરમજની છે શક્તિ.	જિને૦ ૨
નિર્મલતા દૂરે કરવી, આત્મદયા ચકતી વરવી; ફુટ ટેવોને સંહરવી.	જિને૦ ૩
આત્મસમુ જગને ગણવું, શક્તિતણું ભણવર ભણવું; નિશકિન મન કબજે કરવું.	જિને૦ ૪
કેમો વીરાર્પણ કરવાં, કમ ન કરવાં જે વરવાં; વિલક્ષાં સદ્ગુણથી ભરવાં.	જિને૦ ૫
સત્યને મટે જે મરતા, સ્વર્ગવિષે તે અવતરતા, કાચર જન પાછા ફરતા.	જિને૦ ૬
જૈનોની છે જો રીતિ, ગણે નહીં મૃત્યુવણી સીતિ; છડે નહીં મરતાં નીતિ.	જિને૦ ૭
ધર્મપુદ્ગમાં જે મરતા, દેવલોકને તે વરતા; વીરાર્પણ જે સહુ કરતા.	જિને૦ ૮
ગમ રૂપ મમતા દાગી, મહાવીરમાં મનને વાળી; જૈનો મુક્તિ લહે સારી.	જિને૦ ૯
શક્તિ વધારે ને ઉદારે, ધર્મ કલો તે બ્યવહારે; સત્ય વિચારે ને આચારે.	જિને૦ ૧૦
દેશ રાજ્ય વિદ્યા પ્રગતિ, આપે ધર્મ તે સત્ય મતિ; ધર્મ તે શક્તિયો સર્વ ઇતી.	જિને૦ ૧૧
જૈનધર્મ સમજો સાચો, આદરી સર્વ છવો સાચો; જુદિસાગર મન રાચો.	જિને૦ ૧૨

શ્રી મહાવીર પ્રભુની ગુંહકી-ગરબી.

મુનિવર સંયમમાં રમતા.

પ્રભુ મહાવીર ભલે ભાવે, મુમતિ ટળે મુમતિ આવે;
આતમ નિર્વેષ જટ થાવે. પ્રભુ. ૧

કમું જેણે મહાવીરનું શરણું, પછીથી નહીં તેહને મરણું.
મગટે દુહધ અમૃત ઝરણું. પ્રભુ. ૨

વીર ભજે નાસે પાપો, શરણુ કરે નહીં સંતાપો;
પૂર્ણ પ્રેમે જપતાં જાપો. પ્રભુ. ૩

ખાતાં પીતાં હરતાં ફરતાં, વીર વીર મુખ ઉચ્ચરતાં;
નર નારી શિવપુર વરતાં. પ્રભુ. ૪

તકં વિવાહો સહુ છડો, મહાવીરથી રહને મડો;
યાદ કરી વીરને વહો. પ્રભુ. ૫

પરમાતમ વીરના જેવો, ત્રણ બુવનમાં નહીં દેવો;
પૂર્ણ સ્નેહે ઘટમાં સેવો. પ્રભુ. ૬

વીર વીર જે ઉચ્ચરશે, તેહનાં પાપો સહુ ટળશે;
આતમને તેહ ઉદરશે. પ્રભુ. ૭

અરિહંત વીર જાપે જાપે, આતમ વિશ્વવિષે બ્યાપે;
સુકિત સ્વયં નિરજને આપે. પ્રભુ. ૮

કલિકાલે મહાવીર ભલે, વિકલા ખટપટ ફર તલે;
વીર પ્રભુરૂપ જોળખજે. પ્રભુ. ૯

વીર વીર મુખ જે જોણે, સુકિત દ્વાર જટ તે જોણે;
આતમ સંકિતપો તોણે. પ્રભુ. ૧૦

મહાપોરુ' અગપંચ કીધું, અનુભવ અમૃતને પીધું;
જુદિસાગર મન સિદ્ધિયું.

પ્રભુ. ૧૧

(૬૬)

પતિમતા ત્રીનાં લક્ષણ. ગરબી.

કુનિવર સંયમમાં રમતા એ રામ.

પતિમતા નારી જગસારી, દેવી સતીની બહિદારી,	પતિમતા
જાણે પતિ કમિં જાણી, સંતોરે રહે ગુણરામી;	
દેવ ન પાનરની કામી	પતિમતા ૧
ફાવડી નહીં લલચાલી, પતિને પ્રજાણી ખાલી;	
દાંડા પડે ત્યાં નહિ જાલી	પતિમતા ૨
લજ મધાંડા નહિ મૂકે, રદિયલ જગને નહીં જો;	
સામની વતો નહીં ફો	પતિમતા ૩
જાડ જોડેની ન જુલારી, કમં કરે શુભ સજાલી,	
વણી વડે ગુણ રહિયાલી	પતિમતા ૪
લગ્ન લલસાને નમતો, જલ કામદીને કામદી	
દેણું દેણું સદુ સદાલી	પતિમતા ૫
સદા સદા સે ત્યારે, સદુ રેલાં લાખાં જાણે;	
દેવણું વડે દેવે	પતિમતા ૬
જાણે નવરી નહીં જાણે કુદરત સદે નહીં જાણે,	
દુઃખ જોડે સદુ જાણે	પતિમતા ૭
વિગ્ન પતિને નહીં દેડે, દેડે નાણી નહીં જોડે,	
પતિને ન જાણે જોડે	પતિમતા ૮

જોવો તેવો પતિ નિજ સારો, કર્મ મળ્યો માને ખ્યારો;
ઇચ્છે ન બીજો રૂપાળો. પતિવ્રતા. ૯

મન મારી ઘરમાં રહેતી, કાર્ય કરે ધરીને નીતિ;
પાળે કુલવટની રીતિ. પતિવ્રતા. ૧૦

અશિક્ષિત વીર પ્રભુ જપતી, રાખે ન મન કાયા તપતી;
સંતોષે રાખે તૃપ્તિ. પતિવ્રતા. ૧૧

નિંદા વિકયા સદુ વારી, ગુણથી યાતી જગ ખ્યારી;
ખુદિસાગર ગુણ ધારી. પતિવ્રતા. ૧૨

પ્રભુમહાવીરની ગુંહમી.

પુનિવર સંવત્સમાં રમતા એ રાગ.

જુદાયા વીર પ્રભુ વમલો, પાપ કર્મ સવળાં ખસલો, હૃદયમાં.
સુખ દુઃખમાં વીરની પદી, મનમાં ન બનયો ઉન્માદી;
માતું પ્રભુ એક પરચારી, હૃદયમાં. ૧

વીર વીરમય સદુ દેખું, વીરુ સવળું ઉવેખું;
મલું નિજ આતમ વીર લેખું, હૃદયમાં. ૨

વીર વીર નહીં બૂલાયો, પૂર્વ ધરો હવેનાયો;
કાયમ રહે વીર વિરલયો, હૃદયમાં. ૩

તર મલે ભ્રમ્ય બપરો, મનડું તર તપને તપરો;
આતમ વીર વિન્દ ખપ રહે ? હૃદયમાં. ૪

વેગ, પંજ સવળું દેરો, વીરપ્રભુ સન્મુખ લેરો;
કરુ પત્ર દર નહીં દેરો, હૃદયમાં. ૫

મહે પ્રભુ તુજ લાગી માયા, તુજને સોંપી મુજ કાયા,	હૃદયમાં. ૬
આં ત્યાં વીર હો મુજ છાયા,	
અધર દૂરે ટાળો, પ્રકાશમાં મુજ આતમવાળો;	હૃદયમાં. ૭
સદા પ્રિયતમ તું મુજ બહાલો,	
તુજ શક્તિ અપરંપારા, પરમપ્રસન્ન તું છે મહારા;	હૃદયમાં. ૮
અન્તર બાહ્યથી આધારા,	
તુજમાં સ્વયંદીન થઇ જાણું, એક પ્રત્યો તું મન લાણું;	હૃદયમાં. ૯
હવે હવે મુજ તારા ગાણું,	
શીઝમે બહારે આવો, શક્તિ અનંતી પ્રગટાવો;	હૃદયમાં. ૧૦
વીરપ્રભુ પ્રીતિ લાવો,	
પ્રેરણે પ્રેરણે વસનારા, શુદ્ધાત્મ મુજ આધારા.	હૃદયમાં. ૧૧
બુદ્ધિસાગર ઘટ આરા,	

પનિગુણની ગરબી.

મુનિવર સવચનમાં રમતા. એ રાગ.

શુભવંત પતિની ભવિહારી, દુર્બંધની નહીં અભિચારી, શુભવંત.	
હાથે નહીં કદિ પરનારી, શુદ્ધ પ્રેમનો અવતારી;	શુભવંત. ૧
જાણી મધુરી ઉપજારી.	
કામ કરે સર્વે સારાં, દુષ્ટ કર્મ કરતો ન્યારાં;	શુભવંત. ૨
સ્વચ્છ જલે અનમાં આરાં.	
જાણીથી નહીં કલેશ કરે, કુટુંબ દુઃખે મર્ચે હરે;	શુભવંત. ૩
નવરો નરેશ મધ નહીં હરે.	

આચારો સાચા પાળે, પત્નીવતે મનકું વાળે;
અકતો નહીં મોહના આળે.

શુભવંત. ૪

મુઝે ન પરનારી રંગે, રહેતો નહીં દુઝન સંગે;
કર્તાવ્ય કરતો ઉમંગે.

શુભવંત. ૫

આત્મસમી પત્ની દેખે, એક સ્વરૂપે મન પેખે;
અશુદ્ધપ્રેમને ઉવેખે.

શુભવંત. ૬

પત્નીવતે વતે લોગી, શુદ્ધ પ્રેમ શુભ સંયોગી;
દેશકાલ શુભ ઉપયોગી.

શુભવંત. ૭

નીતિ રીતિ મતને પાળે, દુર્ગુણ પ્રગટ્યા સહુ ટાળે;
વંશ કુળ નિઝ અજવાળે.

શુભવંત. ૮

પ્રામાણિક પૂરો થાવે, અવળા પન્યે નહીં જાવે;
સહુને ખવરાવી ખાવે.

શુભવંત. ૯

સાધુ સંત સેવા સારે, અતિથિને આદર બારે;
નિર્લેપ વતે સંસારે.

શુભવંત. ૧૦

પત્નીથી નહીં કલેશ કરે, શુસ્તો અને નહીં ગર્વ ધરે;
ધર્મ માર્ગમાંહિ સંચારે.

શુભવંત. ૧૧

વીરપ્રભુ હૃદયે ધારે, વીર જાપ જપતો બારે;
કામ કરે સહુ અધિકારે.

શુભવંત. ૧૨

વીર પ્રભુ શુરનો રાગી; આત્માર્પણભાવે ત્યાગી;
બુદ્ધિસાગર શુભરાગી.

શુભવંત. ૧૩

(૧૦૫)

(૧૦૨)

મહાવીર પ્રભુપર પ્રેમ.

પ્રુનિવર સુયેમમાં રમતા એ રાગ.

- પ્રભુ મહાવીર બળુ ભાવે, નિજતમ વીર પ્રભુ થાવે, પ્રભુ.
મહાવીર આંખે દેખાયો; મહાવીર દિલ માફ થાયો;
નિજતમ મહાવીર સમજાયો. પ્રભુ. ૧
- વીરદાયો મુજ હાથ ધર્યો, વીર વિના નહીં પ્રેમ કર્યો ? પ્રભુ. ૨
નિજ હૃદયમાં મહાવીર વસો.
- મારા કોણી વીરને સાંભળ્યો, મહાવીર પ્રભુ વચનો મુલ્યો; પ્રભુ. ૩
મારી છબ્બા વીર પ્રભુ બલ્યો.
- મારી આંખો વીર પ્રભુ દેખે, માફ દિલકુ વીર પ્રભુ પેખે; પ્રભુ. ૪
મોહ માયાને ઝટ ઉવેખે.
- મારા પગ મહાવીરસમા થાયો, વિશ્વહિતાર્થે પગ વપરાયો; પ્રભુ. ૫
મહાવીરનો હોયો વિશ્વાસો.
- ૪૬ સ્ત્રોમાં મહાવીર વસ્યા, શુદ્ધપ્રેમે અદ્વેત થઇ ઉદ્ધસ્યા; પ્રભુ. ૬
એવી મહાવીર પ્રેમે ભાગી દશા.
- વાચ્યા ગગન મટે વીરના કંઠા, મુલે અનહદ મહાવીરના જાંઠા; પ્રભુ. ૭
પૂર્વ આનન્દી વીર અવટંકા.
- ચંદ્રી ગગનમટે વીરને દીકા, ઉનમુની મુશાએ મીલા; પ્રભુ. ૮
બુદ્ધિસાગર આનન્દ ઉત્કૃષ્ટા.

(૧૦૬)

(૧૦૭)

મહાવીર પ્રભુની ગરબી.

પ્રભુ મહાવીર વિભુજી સર્વાંગે શોભી રહ્યા ને,
જેનો મહિમા જગમાં સઘળે અપરંપાર;
શક્તિ જેની છાત્રે સર્વ વિશ્વ આધાર,
એવા વીરપ્રભુ તો વચને નહીં ભાવે ઠઠ્યા ને;

સાખી.

આતમ તે પરમાતમા, પરમાતમ તે વીર,
પર પ્રદા હરિહર વિભુ, અરિહંત જગમ્ધીર;

કેવલજ્ઞાન અને દર્શન-ગુણથી જગમાં વિભુ રે,
નિશ્વોદ્ધારક તેથી, જગમાંહી સાચા પ્રભુ ને;
પિંડે પ્રદાંડે ઝળહળતી-ઝગમગ ભયોત,
તેથી વણ્ય ભુવનમાં-વીરતણે ઉદોત;
સાપેક્ષાએ કર્તા કર્તા, પાલક જગ પછી ને.
સત્તાએ વ્યાપકને કેવલજ્ઞાને જગમધિ ને.

પ્રભુ. ૧

સાખી.

અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણી, ઝગકે અનંત નૂર,
ચિદાનન્દ અનંતરસ-સાગરના છે પૂર;

પિંડે પ્રદાંડે પટકારક મય શોભા લદ્યા ને,
અનંત ગુણપયોથી, દ્રવ્યપણે નિત્ય જ વદ્યા ને;
જેના ગુણ પયોયો અનંતરેવ સ્વરૂપ,
સદસત્ પયોયોએ વતો રૂપારૂપ;
ઘટ ઘટ આતમવીર સત્તાએ પરમાતમ સદા ને,
આવિભાવે વ્યક્ત ત્રિનેશ્વરકેવલી છે ગુદા ને.

પ્રભુ. ૨

(૧૮૭)

સાખી.

પરચોમાં નરુ ઘુજ, ભાસે અનંત અપાર,
સત્તાએ છવે સહુ, જોડાતમા નિર્ધાર;
નય બ્યવહારે આતમ-અનંત વ્યક્તિએ છત્રા ભે,
સંમત્યા વણ નયોને, મૂઢજનો ખાવે ખત્રા રે;
માટે નયના જાને સમજે વીરવરૂપ,
લેકો નાસે મિથ્યા જાંતિ દુઃખકાં ધુપ;
જુદિસાગર આતમ મહાવીર ઘટમાં દેખરો ભે;
જુદમેમાદેતે આતમ સુખ જગ પેખરો ભે.

પ્રભુ. ૩

(૧૦૪)

જેનોના ગુણોની ગુંહકી.

મુનિવર સંયમમાં રમતા. એ રાગ.

જેનો તે ગણવા સાચા, મીઠી સત્ય વડે વાચા. જેનો.
વીરાર્થજી કર્મો કરતા, કેશરિયાં કરી સચ્ચરતા; જેનો. ૧
વીર વીર મુખ ઉચ્ચરતા.

મહાવીર દિલકું નિજ કરતા, મૂલું કાલથી નહીં કરતા; જેનો. ૨
મોહના માયો નહીં મરતા.

મહાવીર દેવને દિલ ધારે, ચડતા ધર્મિજન બહારે; જેનો. ૩
આપ તરે પરને તારે.

વીરસમા દાની ધાતા, ધૂતોથી નહીં વચ્ચાતા; જેનો. ૪
અજવાળે ત્રાતા માતા.

સર્વ શબ્દિયે પ્રગટાયે, સત્ય પ્રેમ દિલમાં લાવે; જેનો. ૫
જેને ખવસાવી ખાવે.

(૧૦૮)

- વીરજનોને સતોયે; સેવા બહિત કરી હોયે;
 રહેતા ન અન્યાયે રાયે. જોનો. ૧
 હવે વીરપ્રભુ માટે, ધર્મ ન છડે શિર સાટે;
 ભય ન પાપતણી વાટે. જોનો. ૭
 અરિહંત મહાવીર મનખ્યાસ, સારણ કરી જગદાધાર;
 સફલ કરે નિજ અવતારા. જોનો. ૮
 જોનધર્મ માટે મરના, સ્વર્ગવિષે તે અવતરતા;
 દુઃખી જનોને ઉદ્ધરના. જોનો. ૯
 ખીરા બીરા રણશૂરા, હીન જનોપર નહીં કૂસ;
 હવન સૂચોથી પૂસ. જોનો. ૧૦
 સાધુસંત મુજસમ રેખે, નિન્દા દોષને ઉવેખે;
 આત્મા સમી દુનિયા પેખે. જોનો. ૧૧
 જોનોને મહાવીર સમાન્નયુતા રાખે ન સ્વાર્થતમા;
 સમજે અઘનુક જ્ઞાન ગમા. જોનો. ૧૨
 જોનો વીરજનો એવા, કરના વિધવણી સેવા;
 બુદ્ધિસાગર ગુરૂદેશ. જોનો. ૧૩

(૧૦૯)

અરિહંતપદની ગુંહગી

ભવિ તમે વરોને મૂરીધર મચ્છરાય. એ રાગ.

- વીર ઉપરોરે અરિહંત પ્રભુ જમરેશ,
 અરિહંત પદની રે કરએ ભાવે મેશ;
 દેવોય અનિશ્ચય મદ્ધિમ કરેક; જગી મુખ પાંચોય;
 અમવચન્દ્રમાં જેનો જિનવર, ઉપરોરે જમરેશ. વીર. ૧

- રતિભંભો નાથ કરીને, કેવલ જ્ઞાને ચોભે;
શુદ્ધતમ તીર્થ કર અરિહંત, અનંત ગુણથી ઓપે. વીર. ૨
- અરિહંત તે નિજ આતમ જાણે, સત્તા વ્યકિત પિછાનો;
આતમના ઉપયોગે પોતે, પરગટ ધણ પિછાનો. વીર. ૩
- અરિહંત પરમાતમ પોતે, પ્રગટે આતમ જ્યોતે;
શુદ્ધિચાગર પ્રભુ અંતરમાં, ચોભે શુદ્ધ ઉઘોતે. વીર. ૪

સિદ્ધપદની ગુંહણી.

રાગ ઉપરનો.

- ભવિ તમે વડોરે સિદ્ધ પ્રભુ જ્યોતારી,
શુદ્ધ ઉપયોગી રે કમં રહિત શુણ પારી;
સિદ્ધ પ્રભુ નિભાતમ જાણે, જાદા નિઘ્રમ જાણે;
નિતાશર નિર્મલ શુદ્ધાતમ, અનંત સિદ્ધો ધન્યો ભવિ તમે. ૧
- સત્તાએ નિજ આતમ સિદ્ધ જ, વ્યકતપણે પ્રગટાયો;
અનંત તીર્થ રવણનિજ આતમ, આનવિરે લય લાયો. ભવિ. ૨
- અનંત રાગદિક શુણ આગર, શુદ્ધાતમ દિલભાયો;
શુદ્ધિચાગર આતમ ઉભાગર, શુદ્ધ સમાધિ મુદાયો. ભવિ. ૩

- બીરજનોને સંતોષે; સેવા ભક્તિ કરી હોંશે;
 રહેતા ન અન્યાયે રાષે. જોનો. ૧
 છવે વીરપ્રભુ માટે, ધર્મ ન છડે ચિર સાટે;
 ભય ન પાપતણી વાટે. જોનો. ૭
 અરિહંત મહાવીર મનખ્યાસા, શરણ કરી જગદાધારા;
 સફળ કરે નિજ અવતારા. જોનો. ૮
 જૈનધર્મ માટે મરના, સ્વર્ગવિષે તે અવનરતા;
 દુષ્ટી જનોને ઉદ્ધરના. જોનો. ૯
 પીસા બીરા રણશૂન, દીન જનોપર નહીં ક્રૂરા;
 છવન સૂચેથી પૂરા. જોનો. ૧૦
 સાધુમંત સુજસમ રેખે, નિન્દા દોષને ઉવેખે;
 આત્મા સમી દુનિયા પેખે. જોનો. ૧૧
 જોનોને મહાવીર સમા-ગળના સખે ન સ્વાર્થતમા;
 સમજે સફળુદ્ધ શાન ગમા. જોનો. ૧૨
 જોનો પીરજનો એવા, કરના વિધનથી સેવા;
 ભુલિસાગર મુરદેવા. જોનો. ૧૩

અરિહંતપદની ગુંદલી

ભવિ તમે વહોરે મુઠીધર મજ્જરના એ રાગ.

- વીર ઉપરોરે અરિહંત પ્રભુ જવરેવા,
 અરિહંત પદની રે કરમે ભવે સેવા;
 મેરોટ અનિરુપ મહિમા ધરક; વટ્ટી મુખ પાંચેસ;
 સમવસરુદ્ધાં એવી જિનવર, ઉપરો જમરિસ. જોનો. ૧

ધ નિકર્મને બાધ કરીને, દેવતા જ ને યોગે;
 શુદ્ધાત્મ સીધું જ અર્પિત, અનન્ય ગુણથી જ રે. ૧૧ ૨
 અર્પિત તે નિઃસ્વાત્મ બને, યના બધકિત પિત્રને,
 આત્મના ઉપયોગે ધીને, પરમટ હંસ પિત્રને. ૧૨ ૩
 અર્પિત પરમાત્મ ધીને, પ્રમદે આત્મ કહેને;
 સુદ્ધિમાયક પ્રભુ અંતરમાં, દેખે શુદ્ધ ઉપને. ૧૩ ૪

ସିଦ୍ଧାନ୍ତୀ ଖୁସୀ.

4136 5440

[illegible]

(૧૧૦)

(૧૦૭)

આચાર્ય પદની ગુંહલી.

રાગ ઉપરનો.

- ભવિ તમે વદો દે આચાર્ય ગુણખાણી,
અમૃત સરખી દે જોહની મીઠી વાણી;
દ્રવ્ય ભાવથી છત્રીશ છત્રીશ, ગુણ દ્યુત જ્ઞાનના દરિયા,
લેનધર્મના રક્ષક અનુભવી, અતિશયી મુખ ભરિયા. ભવિ. ૧
- અનેક ઉપમા જોહને ચોલે, મુગ પ્રધાનાવતારી;
અન્તરાત્મપદધારક યોગી, જોહની સંગતિ સારી. ભવિ. ૨
- સર્વોગમ દર્શન વડવીશ, ધીર વીર ગંભીર;
નિશ્ચય તે વ્યવહારે પૂરા, સર્વ શક્તિથી સૂરા. ભવિ. ૩
- નિશ્ચય સત્તાએ નિજ આત્મ, સૂરિ ગુણોએ ભરિયો;
બુદ્ધિસાગર આત્મજ્ઞાને, ભવસાગરને તરિયો. ભવિ. ૪

(૧૦૮)

ઉપાધ્યાય પદની ગુંહલી.

રાગ ઉપરનો.

- ભવિ તમે વદો દે ઉપાધ્યાય ગુણધારી,
શરીરવિ સરખો દે નિર્મમ નિરહંકારી;
મુનિગણને આગમ વચ્ચાવે, ભણે ભણાવે ભાવે;
પદાણને નેવ પરસ્પર જે કરતા, પાઠક શક્તિ પ્રભાવે. ભવિ. ૧
- ચોલે જે યુવરાજ સમા નિત્ય, સદાચારનના ધારી,
તપી જપી અતિશયી પ્રભાવક, પંચવીશ ગુણ ભારી. ભવિ. ૨
- ઉપાધ્યાય નિજ આત્મ ભાણે, વ્યકત કરે નરનારી;
બુદ્ધિસાગર આત્મ વાચક, દ્રવ્યભાવ નિર્ધારી. ભવિ. ૩

નિજ આતમ ચરિત્ર વખણો, શુદ્ધ પરિણામ રાખાવે;
નિરાસકિત ચરિત્ર નિમ્નતમ, નિર્દોષી મન ધાવે. ભવિ. ૪

જલપંડજલ વત્ આતમ નિજંતે, સત્યચરિત્ર વિવેકે;
સુદ્ધિસાગર આતમ રંગે, લીનપણની ટેકે. ભવિ. ૫

તપપદની શુંકલી.

રાગ ઉપરનો.

ભવિ તમે વડો દે, તપપદ અતિશય ધારી,
તપગુણ સેવો દે, ભાવે સહુ નર નારી. ભવિ.

જ્યારેસેદે તપ તપતાં નિર્મલ, કમ' નિઝાચિન નાસે;
બંદોઆદેપક તે તપ છે, કમ' તપે તે ઉડવાસે. ભવિ. ૧

પચ્ચાથ લળિષ ઉપજે તપધી, અનંત શક્તિ પ્રગટતી;
રોગ શોક સહુ દૂરે નાસે. વાસનાવૃત્તિ વિઘટતી. ભવિ. ૨

પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ યોગી, કમ' કદે પણ તપિયા;
નિર્દોષભાવે રહેવું તપ છે, તપપદના ગુણ ખપિયા. ભવિ. ૩

નિજ આતમ તપરૂપી નિહાળી, દ્રવ્ય ભાવ તપ તપવું;
શુદ્ધોપયોગે રહેવું ઘટમાં, નામ પ્રભુનું જખવું. ભવિ. ૪

શુંકલી મરળી ભામ બીઘમાં, પંચેતરની સાથે;
નમર પાદરા ચેભાસામાં, રચી આતમગુણ ખયાલે. ભવિ. ૫

તપામંડલ રવિસાગર ગુરુજી, મુખસાગર ગુરુતથા;
ધર્મ પુરધર પીરની પાટે, પ્રેમે પ્રણમો પાયા.

મંગલ પામેદે જમમાં નર અને નારી. ભવિ. ૬

નવપદ આતમમાંહિ બહો, નવ નિરોધ પ્રમાણે.
સુદ્ધિસાગર શુદ્ધ વૃષયોગે, અપોઆપ પિજણે. મંગલ. ભવિ. ૭

(૩૨૪)

૪ ઓઃ શ્રી મહાવીર જન્મ જયંતી ગીત.

૫ ઓઃ માતા ત્રિશક્તી જૂતાવે પુત્ર પારલે એ રાખા ગાડી

આને મહાવીર જન્મ્યા જગમાં આનંદ આપવા,

કોટિ ચંદ્ર સૂરજની ઝળકી જગમાં જયોત;

પ્રગટયો તણ બુવનમીં આનંદમંદ ઉચાત,

વિરમ્યા જડવાદી પાપી પ્રકૃતિ ખુદાત.

આ. ૧

જગમાં સાત્વિક આનંદના વાયા શુભ વાપરા,

પ્રાપ્યા નારકીઓ પણ મનમાંકિ આનંદ,

ફૂડી આનંદના વરસ્યા બહુલા શુભ મેંદુલ,

ભારત ઉત્તરણુ દુરખે પાપ પડાયાં મંદ.

ફૂડી સર્વ પ્રિયાઓ આનંદ આપે નીતર,

હસે ક્રમ દેવ દેવીથી ભરિયું બહુ આકાશ,

દેવો ગાયે હરખે ને નેચે દેવપ્રીઓ,

આંહા તેજે આને રૂપાક્રમ આવામ.

અહો ને લોકપાલ મહુ માંચે વીરનાં ગીતકાં,

વિધો દારક પ્રભુને અંબીને અહેવાંત;

પ્રભુને મેરૂપર ન્દરકાંચે મુરખેનિ કાંચથી,

ફૂડી ભારત પરવર પ્રતી મંત્રમાલ;

કોઈએ બનિ હરખી આજણ વીજ કિર્તિથી,

હરખ્યા કવિયે મંદુ કવોં પરે અરતીરૂ,

કવો કુદનવરમાં મંદે વાચે વાંદીયાં,

મંદેને મિલે સહને આનંદને નંદે પંદે,

પ્રમે આનંદને પાલે લે ભારત મંદેને,

ફૂડી મંદેને કયાંત લે નંદર;

- હરખ્યાં ત્રિશલામાતાને સિદ્ધારથ રાજવી, ૬૬ ૬૬ ૧૧૫૭
 હરખ્યા બેવીઓ બાણી ભાગ્યે, હિંદાર, ૬૬ ૬૬ ૧૧૫૮ ૬
- રાજા વેશાલી ચેટક મનમાં જાન હિયા, ૬૬ ૬૬ ૧૧૫૯
 ૧૧ ધરપર જાન હિંદાર વતે, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૦
 જાણા ભારત દેશે ધરપર જુવ વધાયણ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૧
 પ્રગટયો જમણુર પ્રભુ મહાવીરનો, અવતાર, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૨ ૭
- ત્રેવીય તીર્થકર ભાષિત એવિશમાં જનપતિ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૩
 ૧૨ આજે પ્રગટયા બાણી સોને યેયો નિધાર, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૪
 માણે બેસી ઠરતાં કોઠો સંદુ પંખીઓ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૫
 ઠરતાં જાન હના નાદો તેમં પશુઓ સાર, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૬ ૮
- ૧૩ સુધણે પ્રસિદ્ધ યજ્ઞ તેરસ મહાવીરના, જમણી, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૭
 જમમાં મહાવીર તેરસ યેરેયેર ગવાય, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૮
 સોન રત્ન અને રૂપા હોરાના પતેલો, ૬૬ ૬૬ ૧૧૬૯
 વીરને જૂલાવે ત્રિશલા માતા સુખેલાવે, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૦ ૯
- ૧૪ ત્રિશલા બોલે મારી રૂખે પ્રગટયા વીરજિત, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૧
 તેથી સતીઓમાંથી યજ્ઞ પ્રથમ સિરતાવ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૨
 મહારી રૂખે આબ્યા ધણી હારક રાજવી, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૩
 રાખી ભારતજનની પામ પ્રણી શુભ, ભાગ્યે, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૪ ૧૦
- પ્રભુની જમણી બેલેલકવ સિંહકુ યોજિનું, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૫
 ૧૫ પ્રભુજી સિંહની ચેડે કહે પ્રસન્ન મિથા, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૬
 કયાના ઉપદેશે નિહંવણ દાણી વિપત્તિ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૭
 દાણો નરનારી પશુ પંખીના સંદુ કહેય, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૮ ૧૧
- વીરજીન એક હજારને લેખે આડે ચોસે, ૬૬ ૬૬ ૧૧૭૯
 ૧૬ તેથી બધ્યા વેવીસમાં સોદા જનસંજ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૮૦
 ઠેશીકુમાર મુખથી ત્રિશલા બેણી કહેવી, ૬૬ ૬૬ ૧૧૮૧
 રૂડાં હઃહરખનાં ગીતો શુભ સિંરતવિ, ૬૬ ૬૬ ૧૧૮૨ ૧૨

જગમાં ભેર પ્રકટતું જ્યારે હિંસા પાપનું,
કરતાં નરનારીઓ ત્રાહિ ત્રાહિ પોકાર;
જગમાં બુદ્ધ ઘણા ને અધિકાર અજ્ઞાનને,
ત્યારે તીર્થ કરનો જન્મ થાય નિર્ધાર.

આ. ૧૩

ભારત આર્ય દેશમાં સોના સૂરજ ઊગીયો,
આજે જાગ્યું ભારત સર્વ દેશ ગુરુરાજ;
સાથે જન્મ્યા કેઇક ગણધર આદિ ઋષિયો,
જન્મ્યા દેવી છવો કરવા સંઘે સાજ.

આ. ૧૪

ફડું ભારતનું તપ ફળ્યું છનેધર જન્મથી,
કરવા સર્વ વેદનો સાચો અર્થ પ્રકાશ,
જન્મ્યા જાણ્યા ઇંદ્રાદિકના વચને ભારતે,
પામ્યા ઋષિ તપસ્વી યોગીયો ઉત્ત્રાસ.

આ. ૧૫

બંદીખાનેથી છોડ્યા સઘળા બંદિજનો,
ભારત દેશ નગરમાં ઉત્સવ બહુલા થાય;
નગરમાં નાટારંગો ઠેર ઠેર ઘાતા ઘણા,
અમરાપુર સમું કાત્રીકુંડ મુખ ઉભરાય.

આ. ૧૬

પ્રભુને ભેવા આવે દેવદેવી નરનારીઓ,
ભેવી ભોગીઓ સહુ ભેવા આવે દોડી;
વરસે સિદ્ધારથ ઘર કંચનની ખૂબ કોડીઓ,
પ્રભુની જગમાં ભેતાં મળે ન ખીછ ભેડ,
વીરના તેજઘડી કોઈ કરે ન જગમાં હોડ—

આ. ૧૭

પ્રભુછ તીર્થ સ્થાપયે સમવસરણમાં ભેસીને,
કરયે કેવલજ્ઞાને સત્ય ધર્મ ઉપદેશ;
ગણધર દાદશાંગી ગુથીને ધર્મ વધારયે,
જેથી ટળયે આધિ વ્યાધિના સહુ કલેશ.

આ. ૧૮

મહાવીર ભારત ઘર ઘર જ્ઞનામિ પ્રગટાવયે,

કરયે દુગુંઘોનો બોધઘડી સંહાર;

સર્વે આયોં એક સ્વરૂપી થઇને ચલશે,
રાજા રાજે સકલને સરખા હકે નિર્ધાર. આ. ૧૯

સર્વે આયોં દુઃખ બંધનને છેલી નાખશે,
હાયા નીચાનો રહેશે નહીં મન અડકાર;
સહુનો ન્યાય થશે સમસાવપણે જગ સારીણો,
દગરો કિંસા થશે તથા મનુષ્ય સંહાર. આ. ૨૦

કાર્યે પ્રભાસંધનાં રાજ્ય અને સુનીતિએ,
રજાથી ખરદારો નહીં સર્વ પ્રજાને સંધ;
રાજા રેયલ સર્વે આત્મરૂપથી એક થઇ,
કાર્યે અરસપરસ સાકાંપ્ય ધરી મન રંગ. આ. ૨૧

મધુજી આત્મજ્ઞાનથી પ્રાણજી મુખ્ય કહાવશે,
હત્રી બનીને કરશે સર્વ કમ સંહાર;
જગતમાં ધર્મદુશનો દાત્રપણથી જણાવશે,
અંતર વૈશ્ય બનીને કરશે શુભ વ્યાપાર. આ. ૨૨

કેવલજ્ઞની બનીને સેવા સહુની સારશે,
ગુમેગામ કરીને પદ યત્રી વિહાર;
સેવા ધર્મતણે દેહાવે કરશે વિશ્વમાં,
અનુવિધ સંધ બનવી કરશે જગ ઉદ્ધાર. આ. ૨૩

સાચી ભક્તિ સાચાં કમો રૂને જણાવશે,
વિચારો આચારોમાં થાશે બહુ ઉદાર;
દયાનો દેહાવે કરશે સ્વરતમાં ભાગથી,
ઘરોઘર પખીએ મગ્ન કરશે નિર્ધાર. આ. ૨૪

જીતી કાચરેજને દુનિયા કરશે નિર્મલી,
આયોં લેનો જિનને અનુસરશે સિનતલ;
જ્ઞાણ આત્મજ્ઞનીએ બનીને વિશ્વ જગાવશે,
નવકું રૂકું પ્રયત્નું સ્વારત્નું પરતલ. આ. ૨૫

- આરે વણી રૂઢિમધનખોટાં ઇગયો, ૨૬
- ૭૬ ધરેધર આત્મજ્ઞાનનાં પ્રગટયો બહુ સુવ, ૨૭
- સાચા વ્યવહારો વર્તયો સાચી નીતિથી,
રાનીયો મોળી યાર્યો ભારતે મોટાં પુત્ર, ૨૮
- ધરોધર પ્રદક્ષિણાચરો-શુભ પ્રગટયો,
૦૬ જિનજી થોવીશમો મહાવીરતણો અવતાર, ૨૯
- ભાષે ભવિષ્ય કેરી ઇશ્રે ને બહુ ઋષિયો,
એવું સુણીને હરખ્યાં ભારતનાં નરનાર, ૩૦
- જયંતી વીર પ્રભુની, જિજ્ઞેસુર નારીયો,
૧૬ વ્રજો ત્રણ જુવનસા જાત મનમાં આનંદ, ૩૧
- પ્રગટયો સાત્વિક આનંદ માય ન લોકલોકમાં,
નાઠા મોહરાયનો સંજળા સધળા કંઈ, ૩૨
- ચેતર તેરસ મહાવીર જન્મ જયંતી ઉઝવી,
૬૬ સુરપતિ ઇશ્રાણીઓ નદીધરમાં ભવ, ૩૩
- માંડે અઠાઈ મહોત્સવ ત્યાં ભાવે ભાવના,
ત્યાંથી દેવલોકમાં પહોચીને હરખાય, ૩૪
- ક્ષત્રી કુલ નગરમાં કસ દિન ઉત્સવ માંડિયો,
૬૬ પ્રભુનાં મંદિરમાં પૂજાઓ બેઠું શાવ, ૩૫
- જમણો જમતાં સર્વે પ્રતિ નર ને નારીઓ,
દેવાં દેશતણાં નહિ રહેતાં માંડોમાંડ, ૩૬
- આજે વીરપ્રભુની જન્મ જયંતી ઉઝવી,
૪૬ સક્ષો જન્મ યયો ને રૂણી હૃદયની આસ, ૩૭
- ભારત પ્રદક્ષિણાથી સુર જાની સહુ દેશને,
દેશે સ્વતંત્રતા ને આત્મિક જ્ઞાન પ્રકાશ, ૩૮
- ગાયકવાડી સંજયે નગર પાદસં શોભતું,
૫૬ જયંતી વીર પ્રભુની કીધી સર્વેલક્ષણ, ૩૯

સંવત્ ૧૯૦૫ના ૫ જાન્યુઆરી રૂઢી શાહમદી ૧૨૭૪ હાજી ૧૧૭

૧. આવે જુહાપરસુરિ રાજા પ્રતાપ. : ૧૨૭૪ હાજી ૩૨

૨. : ૧૨૭૪ હાજી ૩૨

૩. : ૧૨૭૪ હાજી ૩૨ (૧૧૪) - : ૧૨૭૪ હાજી ૩૨

૪. : ૧૨૭૪ હાજી ૩૨

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પોરણું.

શ્રીમદ્ધા પ્રાગાનું માન, શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પોરણું.

૧. હાલો હાલો હાલો પ્રભુ, મહાવીર પ્રભુ.

૨. ખાંડું સર્વે મને રમ રમાન, મહાવીર પ્રભુ.

૩. જાંબલડી જાંબલડી અમુલી, એનાં તુમિ ને યાતી રે.

૪. ખાંડે નથાવે જાંબ હાલે, નિર્મલ નેહ સે હાતી. મહા.

૫. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રિયજને પ્રેમ પરમેરે.

૬. જાંબલડી જાંબલડી, સદુ હાજી રી હાલે. મહા. ૧

૭. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૮. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૨

૯. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૧૦. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૩

૧૧. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૧૨. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૪

૧૩. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૧૪. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૫

૧૫. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૧૬. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૬

૧૭. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે.

૧૮. જાંબલડી જાંબલડી, પ્રેમ પરમેરે. મહા. ૭

ભાતપ્રભુ પારખીએ પોડે, હાતરડે દુલરાનું રે;
 પ્રભુના લક્ષણ પારખીયામા, હીઠ તે શું ? જળાનું. મહા. ૮
 હાલો હાલો કરના હવે, જળુ બુવનને પ્રમે રે;
 અકલ અલખ કીત મા તરપચ, રહેને: જીવન મૂને. મહા. ૯
 અનુભવ રમમન ગમમન કરનો, વિથ જીનાડી એ જી રે;
 તજુ બુવન આપણું નહું, પુત્ર પનોના હીવે. મહા. ૧૦

જીલ કરીને છાતી સખો, આવી આનંદ પામું રે;
 ગાકિર અંતર જાણ પ્રભુના, કાપ જન હાલુ નામ. મહા. ૧૨
 પન તાતરીએ જન સમક.વે, બાળસડી આકરો રે;
 આનંદ તોજ હલુ બરેલી, પ્રમ તેજે જાડુ વર્ણે. મહા. ૧૨
 જૂમિ પટ્ટીને નામુ જોતો, આખ મીલી કંઈ હમનો રે;
 પાને આવી બોજામાથી; કાળ કરીનં જાવનો. મહા. ૧૩

ખીલે ખીલવે તુલે તુવાવ, હમે હમાવે રમ.વે રે,
 જાણરૂપ નમનવા માટે, છાડ કરે ને ડાવે. મહા. ૧૪

જાલીએ આવે જાણ પ્રમને, દેહ કરીનં રમણ રે;
 જનજીવન જનનાથ જીવન મુજ, દેખે ને દિવે વડાતો.મ. ૧૫
 નવ નવ સંતન તુલ ખીલે, અનુભવ નનને ઝોડે રે;
 જીવનશક્તિ અનીનંદ હીલે, તેજ સમર્પું રમીલે. મહા. ૧૧
 અનુભવ ને દે.મ.રે.ન, આનંદ હેલી નિશને રે;
 કાનજીવની અપા કીરવક, દેખાનાં દિલ ઉત્તરે. મહા. ૧૭

પ્રભુ જાણ મુજ ખેલે દુલ્હનું, નમનવ મહા પ્રક જાડું રે;
 તુજ પદ જનમજ અંતરિ જાડે, કદર કરીને વાળું.મહા. ૧૮
 તરે ર.રે જીવે જન, મીલી અંતર ઉપડે રે,
 જોડે મો મુજ હામું જાનું, અંતર જાણ જાડે. મહા. ૧૯
 અંતર કરીને જાને જાને, મીલ નહીં દુલ્હન રે;
 વિશ્વનાથનાં હાલુ જાણે, દુલ્હન મરણ જાડે. મહા. ૨૦

- કુદરતી શેઠા સોથી સારી, રવિ શશી વારી ભડે;
 બાકક રાજ આનંદ તાબ, ગુણ કેટલા હું ગાઉં. મહા. ૨૧
- આત્મ પ્રતિબિંબ નિર્મલ નહાનું, મલકે મુખથી મગાનું;
 દિલથી દિલ પરખાવે નયને, આન રહી કહે છાનું. મહા. ૨૨
- તુમિ ન પામું લાડ લડાવે, પ્રભુ ખેલે મુજ ખોળે;
 જન્મ સફલ થયો પુણ્યેઃકથથી, આવે ન કે મુજ તોલે. મ. ૨૩
- અલંકારથી અંમ જોપાવું, ઝમલાં સરસ પહેરાવું;
 દિલ આંગણીએ બાહુડાને, લય લાવી વધરાવું. મહા. ૨૪
- બાહુડાના લાડના દહાવે, હરખી ધાતોધાતે;
 પૂર્વા પૂર્વ મનોરથ પ્રભુએ, ભવ જીવન હરખાતે. મહા. ૨૫
- કલ્પવૃક્ષ બીજ અંદ્રની ચેડે, વધતો હર્ષ વધારે;
 વેરીને પલ્લુ નહાલો લાગે, પેલી બની અવતારે. મહા. ૨૬
- બાહુડા પ્રભુ આમળ ગાતી, ગરબો નવ નવ ગાને;
 પ્રભુમય ગાનો તાનો જણાતાં, મને સમજાવે સાને. મહા. ૨૭
- બાહુડામાં સર્વે જામું છે, બાકી રહ્યું નહીં કાંઈ;
 સર્વ મનોરથ ફેળીયા આરા, રહી કલ્પવૃક્ષની છાંદી. મહા. ૨૮
- જીવનમાં અમીરસ રેડાયો, પાતી જીવન શુભ સિંધુ;
 ઠોઠિ વર્ષતક નંદન જીવો, પ્રભુ સુખી અમૃત પીધું. મહા. ૨૯
- રત્ન કુશીને જાનની ચિરોમણિ, ત્રિશક્તિ આત મલ્કાણી;
 તજ જીવનમાં થઇ હું આવી, વિશ્વવત્સલ પ્રણાણી. મહા. ૩૦
- અંબાદેવી સજિ પુરાણી, નામ અનેકે મદદ;
 દુનિયા સાંતિ શ્વાસ અકંઠી, ઘરઘર કરતી વધાઈ. મહા. ૩૧
- બાકા પ્રભુમાં દેવ દેવીએ, પ્રિયપણું સહુ જોતી;
 સુદિસામર વારી ભડે, પ્રભુને વધારું શેતી. મહા. ૩૨

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી અન્યમાળામાં પ્રગટ થયેલા અન્યો.

૫૩

૧. જી ભગવત સંમેહ ભાગ ૧ થો.	૧૦૦	૦-૮-૦
x ૧. અધ્યાત્મિક અધ્યાત્મશાસ્ત્ર.	૨૦૬	૦-૪-૦
x ૨. ભગવતસંમેહ ભાગ ૨ જો.	૩૩૬	૦-૮-૦
x ૩. ભગવતસંમેહ ભાગ ૩ જો.	૨૧૫	૦-૮-૦
x ૪. સમાધિ સત્કથા.	૩૪૦	૦-૮-૦
૫. અનુભવ પન્થિયી.	૨૪૮	૦-૮-૦
૬. આત્મપ્રદીપ.	૩૧૫	૦-૮-૦
૭. ભગવતસંમેહ ભાગ ૪ થો.	૩૦૪	૦-૮-૦
૮. પરમાત્મદર્શન.	૪૩૨	૦-૧૨-૦
૯. પરમાત્મભક્તિ.	૫૦૦	૦-૧૨-૦
x ૧૦. વરણિકુ.	૨૩૦	૦-૪-૦
x ૧૧. શુભાનુરાગ. (આટલિ બીજી)	૨૪	૦-૧-૦
x ૧૨-૧૩. ભગવતસંમેહ ભાગ ૫ મો વધા લાનડીપિકા.	૧૨૦	૦-૬-૦
x ૧૪. તીર્થયાત્રાનું વિમાન (આટલિ બીજી)	૧૪	૦-૧-૦
૧૫. અધ્યાત્મ ભગવતસંમેહ.	૧૮૦	૦-૬-૦
x ૧૬. શ્રીમદ્.	૧૦૨	૦-૪-૦
x ૧૭. લાનડીપિકા.	૧૨૪	૦-૬-૦
૧૮. ગદ્યસંમેહ.	૧૧૨	૦-૩-૦
x ૧૯-૨૦. આત્મકર્મચરિત્ર ભાગ ૧-૨ (આટલિ બીજી)	૪૦-૪૦	૦-૧-૦
x ૨૧. ભગવત ૫૬ સંમેહ ભાગ ૬ થો.	૨૦૮	૦-૧૨-૦
૨૨. વચનામૃત.	૩૦૮	૦-૧૪-૦
૨૩. યોગદીપક.	૨૧૮	૦-૧૪-૦
૨૪. જૈન ઐતિહાસિક શાસ્ત્રમાળા.	૪૦૮	૧-૦-૦
૨૫. આત્મકર્મ ૫૬ સંમેહ ભાગ ૭ થો.	૮૦૮	૨-૦-૦
૨૬. અધ્યાત્મ સન્નિ (આટલિ બીજી)	૧૩૨	૦-૩-૦
૨૭. કાવ્યસંમેહ ભાગ ૭ થો.	૧૫૬	૦-૮-૦
x ૨૮. જૈનકર્મની પ્રતિષ્ઠા અને અર્ચનની રીતિ.	૬૬	૦-૨-૦
x ૨૯. કુમારપાત્ર ચરિત્ર (દિલી)	૨૮૭	૦-૬-૦
૩૦ થો ૩૪. સુખસાગર શ્રીમદ્.	૩૦૦	૦-૪-૦

૩૫. ધર્મવ્ય વિચાર.	૨૪૦	૦-૪-
૩૬. વિભાગર વૃત્તાંત.	૬૦	૦-૪-
૩૭. સાબરમતી કાવ્ય.	૧૬૬	૦-૬-
૩૮. પ્રતિષ્ઠા પાત્રન,	૧૧૦	૦-૫-
૩૯-૪૦-૪૧. જનમરહમત પ્રત્યક્ષ. સંધ્યપ્રતિ. જૈનગીતા.	૧૦૦	૧-૦-
૪૨. જૈન ધાતુપ્રતિમા લેખ સમેલ.	૧૦૦	૧-૦-
૪૩. મિત્રમંત્રી,	૦-૮-	
૪૪. શિષ્યોપનિષદ.	૦-૨-	
૪૫. જનોપનિષદ	૪૮	૦-૨-
૪૬-૪૭ ધાર્મિક મલસમેલ તથા પત્ર સદુપદેશ. ભાગ ૧ લો.	૬૭૬	૩-૦-૦
૪૮ ભજનસંમલ ભાગ ૮	૬૦૪	૩-૦-૦
૪૯. શ્રીમદ્દેવચંદ્ર ભા ૧	૧૦૨૮	૨-૦-૦
૫૦. ક્રમચોગ	૧૦૧૨	૩-૦-૦
૫૧ અત્મતત્ત્વદર્શન.	૧૧૨	૦-૮-૦
૫૨ ભારત સરકાર વિદ્યાભી	૧૨૮	૦-૧૦-૦
૫૩. શ્રીમદ્દેવચંદ્ર ભા. ૨	૧૨૦૦	૩-૮-૦

૪ આ નીચાની વાળ ૧૧ સાવકામાં નથી

પુ-૧૩ મળવાના નથી.

મુખ્ય, પાવતુપી ગુરુમેશ્વર મિલ્લ હીરલ.

મુખ્ય મળી. સરકારી કાર્યમાં રસાલ.

પુના, વે.વ.વે. સેક વીરચંદ્રભાઈ મુખ્ય.

પાટણ, રાજીવ આદ્યનસાલ હીમચંદ.

